

Poselství od Jeshuy

www.jeshua.net - pro www.reiki-centrumpraha.cz
překládá Lucka K.

Od ega k srdci I

Série Pracovníci Světla (6)

Jeshua prostřednictvím Pamelý Kribbe

Čtyři stádia transformace vědomí

V předchozích kapitolách jsme popsali historické pozadí cesty pracovníka Světla od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci. Tato část bude plně věnována psychologickým charakteristikám této transformace. Tento proces jsme rozdělili do 4 kroků či fází, které pro lepší srozumitelnost znovu shrneme.

1. Nespokojenost s tím, co vám nabízí vědomí založené na egu, touha po “něčem jiném“: *začátek konce*.
2. Uvědomění si vlastních vazeb na vědomí založené na egu, rozpoznání a propuštění emocí a myšlenek s tím spojených: *střed konce*.
3. Umožnění odumření starých, na egu založených energií uvnitř sebe sama, odhození kukly, proměna v novou verzi sebe sama: *konec konce*.
4. Probuzení vědomí založeného na srdci ve vás, motivovaného láskou a svobodou; pomoc ostatním při zvládnutí přechodu.

Fáze 1: Ego již neposkytuje naplnění

Přechod od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci začíná zkušeností vnitřní prázdnoty. Věci, jež kdysi přitahovaly vaši plnou pozornost, nebo situace, v nichž jste zůstali naprosto uvězněni v přítomném okamžiku, vám nyní neposkytují naplnění ani inspiraci. Věci nějak, zdá se, ztratily svůj obvyklý význam a účel.

Než dojdete ke zkušenosti tohoto prázdna, je vědomí ve spárech strachu a z toho vyplývající potřeby neustálého opětovného potvrzování sebe sama. Vytrvale vyhledává vnější ocenění, protože není ochotno čelit strachu z odmítnutí a samoty, jenž stojí v pozadí. Tento hluboký strach a potřeba vnějšího potvrzení mohou být jako skutečné pohnutky mnoha vašich činů dlouho skryty. Může na nich být vybudován celý váš život, aniž byste si

to vědomě uvědomovali. Možná jste si vědomi sotva znatelného vnitřního neklidu nebo napětí. Ale často musí přijít výrazná událost jako rozpad partnerského vztahu, smrt někoho milovaného či ztráta zaměstnání, aby vás vyzvala k opravdovému průzkumu, čeho se vlastně tento neklid či napětí týká.

Je-li středem vaší bytosti ego, vaše vědomí a váš emocionální život jsou ve stavu křeči. Strachy se krčíte a z oné pozice jste pak trvale v obranném postavení. Když jste ve fázi ega, stále zažíváte *nedostatek*, potřebu mít *víc*. Základ vašich myšlenek, pocitů a činů tvoří černá díra, prázdnota, již nelze nikdy úplně zaplnit. Jde o doupe strachu, místo ukryté ve stínech, neboť vy od něj své vědomí odvracíte. Tam ve stínech existuje prázdnota, již si jste mlhavě vědomi, ale jít tam nechcete.

V tomto stádiu je váš vztah k Bohu či Všemu-co-je poznamenán pocity oddělenosti. Hluboko ve svém nitru se cítíte osamocení a opuštění. Připadáte si jako ulomená, bezvýznamná část bez jakéhokoliv účelu. A vzhledem k tomu, že svůj strach z tohoto maskujete, prožíváte to pouze nepřímo, jako stín.

Lidé se hrozí toho, že by měli čelit vnitřní prázdnotě s plným uvědoměním. Přímé setkání s vlastní vnitřní temnotou a její prozkoumání je děsivější. Nicméně, pokud se jí nepostavíte čelem, stále tu je, a vy si budete muset vyvinout "strategii přežití", abyste učinili život snesitelným. Strategií ega vždy je vypořádat se s problémem jen okrajově, namísto abyste pronikli k jeho středu. Ego se snaží problém vyřešit tím, že obrací vaše vědomí ven. Pokouší se ulevit vnitřní bolesti tak, že vám *poskytne vnější energii*. Energiemi, které má obzvláště rádo, jsou: uznání, obdiv, moc, pozornost, atd. Takto ego zdánlivě vytváří odezvu na hlubokou touhu duše po jednotě, bezpečí a lásce.

Tato touha sama o sobě je naprosto oprávněná a opravdová. Bůh vás volá. Volá vás vaše vlastní přirozenost. Vy jste Bůh! Bůh je energií jednoty, bezpečí a lásky. Každý dychtí po bezpodmínečné lásce a objetí Energie, již nazýváte Bohem. V samotné podstatě je tato touha přáním být si absolutně vědom svého božského Já, a proto v jednotě s ním. Vaše vlastní božství je vaší vstupenkou k bezpodmínečné lásce. Nalézt ji můžete jen tím, že projdete strachem a temnotou, jež ji obklopují, a toto učiníte *obrácením své pozornosti do svého nitra*, namísto navenek. Provedete to tak, že použijete svého vědomí jako světla, které odežene stíny. Vědomí je světlem. Proto tedy nemusí s temnotou bojovat; pouhá jeho přítomnost ji rozpouští. Jestliže obrátíte své vědomí dovnitř, budou se dít zázraky.

Ego, v každém případě, postupuje přesně opačně. Zaznamenává potřebu lásky a bezpečí, ale zaměří se na reakci, kdy nemusí čelit vnitřní temnotě a strachu. Aby toho dosáhlo, použije určitého "triku": přemění potřebu lásky v potřebu souhlasu a uznání od druhých lidí. Promění potřebu jednoty a harmonie v potřebu vyniknout a být lepší než ostatní. Jakmile si myslíte, že být milován znamená být obdivován pro to, čeho jste dosáhli, nemusíte již pro lásku chodit dovnitř; stačí jednoduše více pracovat! Tímto způsobem se ego pokouší udržet pokličku na nádobě se strachem.

Vaše původní touha po lásce a blažené jednotě se nyní deformovala v touhu po uznání. Neustále hledáte vnější potvrzení, které vám poskytne určitou dočasnou útechu. Vaše vědomí je v podstatě zaměřeno na vnější svět. Spoléháte na úsudek druhých lidí a jste velmi citliví na to, co si o vás ostatní myslí. To je pro vás vysoce důležité, neboť na tom závisí vaše sebeúcta. Ve skutečnosti váš pocit vlastní hodnoty klesá stále hlouběji, protože předáváte svou sílu vnějším silám, které vás posuzují dle vašeho vnějšího výkonu a ne podle toho, kým doopravdy jste.

Mezitím však nedošlo k úlevě od onoho hluboce usazeného pocitu opuštěnosti a osamělosti. Vlastně se zhoršuje, jelikož na něj odmítáte pohlédnout. To, nač se nechcete podívat, se stává vaší "stinnou stránkou". Strach, hněv a negativita se mohou potloukat kolem a ovlivňovat vás, posílené vašim odmítnutím jít do svého nitra. Ego umí být velice tvrdohlavé, když dojde na potlačení jistých pochybností, tušení a pocitů; snadno se kontroly nevzdá.

To, co ve svém světě vnímáte jako "zlo", je vždy výsledkem lpění na osobní moci. Jde o odmítnutí vzdát se kontroly a přijmout vnitřní strachy a temnotu.

Prvním krokem k osvícení je poddat se "tomu, co je". Osvícení znamená, že vpustíte do světla svého vědomí všechny aspekty své bytosti. Osvícení neznamená, že jste si plně vědomi všeho v sobě, ale že jste ochotni vědomě čelit každému aspektu.

Osvícení se rovná lásce. Láska znamená, že přijímáte sami sebe takové, jací jste.

Vnitřní temnota, onen pocit opuštěnosti v hlubinách vaší duše, jehož se tolik bojíte, je dočasná. Tato fáze ega je prostě jedním krokem v rozsáhlém vývoji a rozvoji vědomí. V tomto stádiu je podniknut první skok směrem k *individualizovanému božimu vědomí*.

Zrození individuálního vědomí, zrození vás jako “oddělené duše“, je spojeno se zkušeností opuštění, oddělení od vaší Matky/Otce. Je to srovnatelné s traumatem zrození ve vašem fyzickém světě. V děloze miminko zakouší oceánský pocit jednoty s matkou. Jakmile se narodí, stává se samostatnou jednotkou.

V důsledku tohoto traumatu zrození - nyní mluvíme o zrození duše - si s sebou duše nese pocit odtržení; musela se rozloučit se vším, co považovala za jisté.

Novorozená duše touží po návratu do polovědomého stavu jednoty, z něhož vzešla a jenž považuje za svůj Domov. Protože to je nemožné, duše zažívá velký strach a pocity zoufalství a pochyb. Tato vnitřní bolest a ztráta orientace se postupně stane živnou půdou pro uchopení moci egem. Duše se musí vypořádat se strachem a bolestí, a ego slibuje, že nalezne řešení. Ego dává vědomí duše naději na získání moci a nadvlády. Duše, jež si připadá bezmocná a ztracená, se podvolí a přepustí vedení egu.

Ego je onou částí duše, která je orientovaná na hmotný, vnější svět. Ego je v zásadě nástrojem duše k manifestaci jí samotné jako fyzické bytosti v rámci času a prostoru. Ego poskytuje vědomí *ohnisko zájmu*. Což činí vědomí konkrétním namísto oceánským, staví ho do “ted’ a tady“ namísto “všude“. Ego převádí vnitřní impulsy do určité hmotné podoby. Je to ta vaše část, která přemostuje propast mezi vaší nehmotnou duchovní částí a vaší fyzickou částí.

Pro duši coby nehmotnou duchovní bytost je poměrně nepřírozené být pevně usazena v čase a prostoru. Duše je od základu nezávislá na jakékoliv hmotné formě. Zdají-li se vám sny o tom, že létáte, navazujete kontakt s touto nezávislou a svobodnou částí sebe sama. Na druhé straně, ego *svazuje a zastavuje ve vývoji*. Umožňuje vám fungování ve fyzické realitě. Jako takové, hraje ego významnou roli, jež nemá nic společného s pojmy “dobrý“ či “špatný“. Jestliže pracuje ve vyvážené situaci, je ego neutrálním a nepostradatelným nástrojem duše, která na Zemi ve fyzickém těle pobývá.

Na každý pád, jakmile ego začne spíše *vládnout* vědomí duše, než aby fungovalo jako její nástroj, duše se vychyluje z rovnováhy. Když ego rozkazuje duši (to je hlavní znak vědomí založeného na egu), pak ego jednoduše nepřevádí vnitřní impulsy do hmotné podoby, nýbrž bude tyto impulsy *řídít a selektivně potlačovat*. Ego vám pak předkládá pokroucený obraz skutečnosti. Nevyrovnané ego trvale usiluje o získání moci a nadvlády a všechna fakta bude interpretovat jako kladné či záporné právě na tomto základě.

Je celkem poučné, když odhalíte ve svém každodenním životě své vlastní motivy založené na moci a ovládnutí. Zkuste si všimnout, jak často chcete přizpůsobit věci či lidi své vůli, i kdyby šlo o vznešený cíl. Jak často vás dopálí, jestliže se něco nedaří dle vaší představy? Je důležité si uvědomit, že za potřebou mít navrch je vždy ukryt strach ze ztráty kontroly. Zeptejte se tedy sebe sama: jaké riziko spočívá v propuštění potřeby vše řídit nebo v opuštění potřeby předvídatelnosti? Jaký je můj nejhlubší strach?

Cenou, již platíte nyní za udržování věcí “pod kontrolou“, je napjatost a omezenost vašeho přístupu k životu.

Odvážíte-li se žít z vnitřní inspirace a dělat jen to, co vám přináší radost, vytvoří to ve vašem životě přirozený a opravdový řád. Budete se cítit uvolnění a šťastní, aniž byste cítili potřebu utvářet proud života. Toto znamená žít beze strachu: žít s plnou důvěrou v to, co vám život přinese. Jste toho schopni?

Pro mladou duši je past vědomí založeného na egu téměř nevyhnutelná. Ego nabízí cestu ven z problému strachu a opuštěnosti; přesunuje vaši pozornost od “toho, co je uvnitř“, k “tomu, co můžete získat od vnějšího světa“. Což není skutečné řešení problému, ale zdánlivě přináší na chvíli úlevu. Uplatňování vlivu a kontroly nad vaším okolím vám může poskytnout dočasné uspokojení či “náboj“. Je s tím spojen krátký pocit, že jste milováni, obdivováni a váženi. To na nějaký čas utiší vaši bolest. Jenže to má krátký život, a vy se musíte opět přimět vynikat, být ještě lepší, milejší nebo prospěšnější.

Prosím, uvědomte si, že pod vlajkou ega můžete být milí i protivní, stejně tak dávat jako brát, dominovat nebo sloužit. Mnohé z toho, co je dáváno zdánlivě nesobecky, je nevědomým voláním o pozornost, lásku a uznání od příjemce daru. Jestliže trvale druhým dáváte a pečujete o ně, jednoduše se sami před sebou schováváte. Takže, abyste pochopili, co znamená nadvláda ega, nemusíte nezbytně hned myslet na kruté tyrany typu Hitlera nebo Saddama Husseina. Držte se jednoduchosti: sledujte sami sebe ve svém každodenním životě. Přítomnost nadvlády ega lze poznat podle potřeby mít věci pod kontrolou. Například chcete, aby se určití lidé chovali určitým způsobem. Abyste toho dosáhli, předvádíte konkrétní způsoby chování. Například jste poddajní a příjemní, a snažíte se nikdy nezranit něčí city. Za takovým chováním je ukryta potřeba mít vše pod kontrolou. “Protože chci, abyste mě měli rádi, nebudu vám odporovat.” Tato linie myšlení je založena na strachu. Je to strach zůstat sám, strach z odmítnutí a opuštění. To, co vypadá jako příjemné a milé je ve skutečnosti formou popření sebe sama. Je to ego v činnosti.

Dokud ego vládne nad vaší duší, budete se potřebovat živit energií druhých, abyste se cítili dobře. Zdá se vám, že si musíte zasloužit přijetí od ostatních lidí, od nějaké autority mimo vás. Nicméně svět kolem vás není nehybný a stabilní. Nikdy se nemůžete spolehnout na stálou oddanost čehokoliv, na co spoléháte, ať je to váš choť, šéf či rodiče. Právě proto musíte nepřetržitě “pracovat”, neboť pořád čháte na “dávkou souhlasu” vyslanou vašim směrem. To vysvětluje onen napjatý a nervózní stav mysli, v němž se ustavičně nachází ten, jenž uvízl ve fázi ega.

Ego vám nemůže poskytnout opravdovou lásku a sebeúctu. Jím nabízené řešení traumatu opuštění je ve skutečnosti bezednou jámou. Pravým posláním vědomí mladé duše je *stát se rodičem, jehož ztratila.*

Uvědomte si, prosím, že konstrukce pozemského života, což znamená proces, kdy začnete jako bezmocné miminko a vyrostete v soběstačného dospělého člověka, vás často vyzývá, abyste právě toto učinili. Kolikrát spočívá klíč ke skutečnému štěstí ve vašich životech v tomto: že se stanete svým vlastním otcem a matkou a sami sobě poskytnete tu lásku a pochopení, které jste postrádali a postrádáte od ostatních. Na širší, metafyzické úrovni, o níž jsme dosud mluvili, to znamená: **dojděte k poznání, že jste Bůh, ne jedna z jeho malých ztracených oveček. Právě toto uvědomění vás přivede domů. Právě toto uvědomění vás dovede k jádru toho, kým jste, tedy láskou a boží silou.**

Konec fáze ega je na dohled, když si duše uvědomí, že opakuje tytéž cykly činností a myšlenek, znovu a znovu. Ego ztrácí svou nadvládu, jakmile je duše znavená a vyčerpaná věčnými boji o věčně nepolapitelné bohatství. Duše poté pojme podezření, že přísliby hry, v níž se nachází, jsou falešné a že ve skutečnosti neexistuje nic, co by mohla vyhrát. Začne-li mít duše po krk věčného snažení a toho, že má být nejlepší, *uvolní trochu kontrolu.*

Jakmile k řídicím myšlenkám a chování přichází méně energie, otevírá se energetický prostor pro nové a odlišné zkušenosti. Na začátku, když do této fáze vstoupíte, si můžete připadat uvnitř jen velmi unavení a prázdní. Věci, které jste dříve považovali za důležité, nyní mohou vypadat zcela bezvýznamné. Na povrch se mohou dostat strachy, které nemají žádnou jasnou nebo bezprostřední příčinu. Může jít o nejasný strach ze smrti nebo ze ztráty vašich milovaných. Může se též objevit vztek související se situacemi ve vaší práci či manželství. Vše, co bylo dříve jasné, je nyní zpochybněno. To, čemu se vědomí založené na egu snažilo zabránit, se konečně stalo.

Postupně je z nádoby zvedána poklička, a všechny možné nekontrolovatelné emoce a strachy vyskakují a vstupují do vašeho vědomí, zasévajíce pochybnosti a zmatek do vašeho života. Do onoho okamžiku jste z velké části fungovali na autopilota. Mnohé myšlenkové a pocitové vzorce se ve vašem nitru odehrávaly automaticky, vy jste je nechávali projít bez pochybností. To dodalo vašemu vědomí celistvost a stabilitu. Nicméně, s růstem a rozpínáním vašeho vědomí se vaše osobnost rozpolcuje. Jedna část se chce držet starých způsobů, ta druhá část tyto způsoby zpochybňuje a konfrontuje vás s nepříjemnými pocity jako hněv, strach a pochyby.

Expanze vědomí, k níž dochází na konci fáze ega je proto tedy často vnímána jako někdo, kdo kazí hru, jako nevtaný vetřelec. Toto nové uvědomění otřese vším, co se dříve zdálo být samozřejmé, a probudí ve vás emoce, s nimiž si nevíte rady. Když začnete zpochybňovat vzorce myšlení a jednání založené na egu, do vašeho vědomí vstoupí naprosto nová stránka vás samotných. Je to ta vaše část, jež miluje pravdu více než moc.

Život podle diktátu ega je plný potlačování. Sloužíte malému ustrašenému diktátorovi, jenž míří k moci a nadvládě, a to nejen nad vašim okolním prostředím, ale především nad vámi. Spontánní proud vašich pocitů a intuice je tímto diktátorem omezen. Ego si příliš nepotrpí na spontánnost. Brání vám ve volném vyjádření vašich

pocitů, protože pocity a emoce jsou nekontrolovatelné a nepředvídatelné, což je pro ego nebezpečné. Ego pracuje s maskami.

Jestliže vám ego nařizuje: “buď příjemný a uvážlivý, abys získal sympatie lidí“, budete ve svém nitru systematicky potlačovat pocity, rozladění či hněv. Když začnete pochybovat o životaschopnosti tohoto diktátu, tyto potlačené emoce se znovu najednou vynoří. Pocity nezaniknou tím, že je potlačíte. Žijí dál a nabírají na intenzitě tím více, čím déle je potlačujete.

Jakmile duše zažije prázdnotu a pochyby tak typické pro končící fázi ega, je možné se seznámit se všemi pocity a emocemi, které byly předtím schovány v temnotě, a čelit jim. Tyto nahromaděné emoce a pocity jsou vstupní branou k vašemu většímu Já. Zkoumáním toho, co skutečně cítíte, spíše než toho, co byste cítit měli, obnovujete svou spontánnost a poctivost, onu svou část, již se též říká “vnitřní dítě“. Máte-li spojení se svými opravdovými pocity a emocemi, staví vás to na cestu k osvobození. Pak byl přechod k vědomí založenému na srdci zahájen.

© Pamela Kribbe

www.jeshua.net

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)

Vloženo 20. března 2009

NOVÁ ZEMĚ II

Série Pracovníci Světla

Jeshua prostřednictvím Pamely Kribbe

Planetární cyklus

Všechno, co je, se vyvíjí v cyklech, planety stejně jako lidé. Není výjimečné, že jednotlivec nebo skupina individuálních duší v určitém časovém okamžiku vystoupí z karmického cyklu. Tuto éru však činí jedinečnou skutečnost, že Země sama dokončuje významný karmický cyklus. Země prochází vnitřní transformací, jež vyústí v nový typ vědomí jejího bytí jako planety. V jakémkoliv bodě se jednotlivé duše v rámci svého osobního cyklu nacházejí, zemský transformační proces je ovlivní.

Země je vaším domovem. Porovnejte ji s domem, v němž bydlíte. Představte si, že prochází přestavbou. To se značně projeví ve vašem každodenním životě. Podle svého rozpoložení to budete prožívat jako vítanou změnu nebo nepříjemnou událost. Jestliže jste stejně plánovali a těšili se, až svůj dům přestavíte, jste synchronizováni se změnami a můžete plout s proudem. Proces transformace Země podpoří a obohatí váš osobní proces přeměny.

Pokud jste vůbec nechtěli svůj dům přestavovat, budete otráveni chaosem, jenž vás obklopuje. Vnitřní změny Země vás vyhodí z rovnováhy.

Pro ty, kteří vnitřní změny vaší planety Země vítají, toto budou obzvlášť posilující časy. Budete vyzvednuti vlnou Světla, jež v současné době zaplavuje váš vesmír.

V současnosti Země téměř puká pod karmickým břemenem lidstva. Negativita a násilí pocházející z tohoto karmického břemene vytvářejí druh energetického odpadu, který Země téměř není schopna zpracovat, neutralizovat či integrovat.

Soustřed'te na chvílku své vědomí na srdce Země. Uvolněte se a zaměřte se na ně... vnímáte tam něco? Cítíte, že Země je trhána na kusy tím, kolik se na ní děje násilí?

Země pociťuje současně bezmoc a odpor. Je na pokraji stvoření nového základu pro své bytí. Země se chystá uvolnit energie boje, soutěžení a dramatu, na vnitřní a vnější úrovni. Oním novým základem, jenž v ní svítá, je energie srdce, energie vyváženosti a propojenosti: živoucí Kristovská energie.

Země, stejně jako lidstvo, je zapletena do učební zkušenosti. Stejně jako u lidstva, její vědomí se vyvíjí a transformuje. A jako u lidstva, začala její cesta určitým typem neznalosti či neuvědomělosti ohledně její vlastní bytosti.

Země byla kdysi “temnou planetou“, jež vstřebávala či polykala energie, které ji obklopovaly. Pojala do sebe energie či bytosti, s nimiž se setkala a úplně je asimilovala, odebrala jim jejich jedinečnost a v určitém smyslu je zabila. Pramenilo to z touhy po rozpínání. Země nějak v sobě samé vycítila nedostatek či nedostatečnost, což si vyložila jako potřebu přemoci a vstřebat jiné energie. Jelikož Země těmto energiím nic nevrátila, vlastně mezi nimi nešlo o vzájemnou výměnu. Byl to smrtelný a smrti podobný proces.

V určité době si Země uvědomila, že jí tento postup neuspokojuje. Cítila, že jí něco chybí, když se živí tímto způsobem. Její pocit nedostatečnosti nepolevil. Její potřeba expandovat nebyla naplněna umrtvováním energií.

V onom okamžiku se zrodila ve vědomí Země touha po oživení, po Životě. Ne že by si to Země plně uvědomovala. Věděla jen, že chce něco odlišného, něco nového, nějaký druh interakce s dalšími energiemi, který by nekončil podrobením těchto energií energii zemské. Uvnitř vědomí Země vznikl prostor pro zažívání *něčeho jiného než sebe sama*.

Z energetického pohledu to znamenalo počátek života na Zemi.

Je vesmírným zákonem, že všechna hluboce prociťovaná přání nakonec stvoří prostředky ke své realizaci. Přání, která jsou v zásadě kombinací myšlenky a pocitu, jsou *tvořivými* energiemi. To platí pro planety stejně jako pro lidi. Uvnitř Země se probudila touha, touha zakusit život, touha život uchovávat a ochraňovat namísto jeho ničení.

A tak se stalo.

Po příchodu života na Zemi začala Země sama kvést a vzkvétat. Vstoupila do nové domény zkušenosti, což jí naplnilo pocitem překvapení a uspokojení. Byla překvapena, že taková jednoduchá touha, taková nejasně vnímaná potřeba, povede k tak velkolepému a neotřelému vývoji.

Na Zemi se rozvinul veliký experiment s formami života. Mnoho forem života bylo přitahováno, aby se manifestovaly na Zemi a experimentovaly s přítomnými energiemi. Země se stala líhni nových věcí. Byla tu svoboda k prozkoumání nových cest, nových možností. Existovalo zde - a stále existuje - pravidlo svobodné vůle pro všechna stvoření.

Se stvořením života začala Země a všechno živé stvoření na ní sledovat určitou linii vnitřního vývoje. Ústředním tématem této cesty zkušenosti byla *rovnováha mezi dáváním a braním*.

Na vnitřní úrovni vědomí se Země již po staletí snažila nalézt správnou vyváženost mezi dáváním a braním. Jako planeta, Země dává a bere život. V “temném období“ Země, v oné fázi, kdy vstřebávala a ničila energie, byl silný důraz na “braní“.

V současnosti přešla k druhému extrému: dávala až po samou hranici toho, co dát mohla.

Země dlouho snášela násilí a vykořisťování, jehož se lidstvo dopouštělo, neboť to do určité míry z karmického hlediska dávalo smysl. Země musela prozkoumat druhou stranu moci a útlaku. Její činy jako útočnicka vedly jako bumerang k opačné zkušenosti oběti. Takto funguje karma; nejde o trest. Abyste opravdu pochopili a vyrovnali se s tématem moci, musíte prožít její obě strany. Cokoliv, s čímž bojujete nebo v čem chcete prosadit svou moc, potkáte znovu jako oběť nebo útočnick, dokud nerozpoznáte, že jste oba JEDNÍM, oba součástí té jedné božské energie.

Nelítostné vykořisťování Země v současné době je tedy v určitém rozsahu karmicky odpovídající, protože poskytlo Zemi příležitost dojít k plnému pochopení rovnováhy mezi dáváním a braním.

Nicméně, hranice, po něž je neúcta a zneužívání karmicky přiměřené, leží na dohled. Země dosáhla svého porozumění pro vyváženost a završuje karmický cyklus svého vědomí. Nyní došla na takovou úroveň lásky a uvědomělosti, že již nebude o mnoho déle snášet hrubé zacházení lidí. Tato úroveň vědomí způsobí, že bude přitahovat obdobně smýšlející energie, které si váží harmonie a respektu, a bude odpuzovat energie s ničivými záměry.

Nadešel čas pro rovnováhu mezi dáváním a bráním. Na Nové Zemi bude mír a harmonie mezi planetou Zemí a vším, co na ní žije: lidmi, rostlinami a zvířít. Harmonie a procítěné propojení mezi všemi bytostmi budou zdrojem velké radosti a tvořivosti.

Přechod od staré Země k nové Zemi je procesem, jehož načasování ani povaha nejsou nikterak pevně stanoveny. Mnohé závisí na volbách lidstva, na volbě, již všichni z vás jako jednotlivci činí právě teď.

Ohledně tohoto období vzniklo mnoho předpovědí a stále vznikají další. Avšak činit takové předpovědi je vždy pochybné. Je to tak: Vaše viditelná hmotná realita je manifestací vnitřních, kolektivních stavů vědomí. Vědomí je, jak jsme řekli na začátku, *svobodné a tvůrčí*. Kdykoliv se můžete rozhodnout změnit svou budoucnost tím, že budete jinak myslet a cítit. V kterémkoliv okamžiku můžete říci “ne“ omezujícím, ničivým myšlenkám či pocitům. Platí to pro vás jako jednotlivce, ale též pro větší skupiny lidí.

Rozhodne-li se velká skupina jednotlivců pro svobodu a lásku namísto nenávisti vůči sobě samým a destrukce, pak se toto bude manifestovat ve hmotné realitě. Země na to zareaguje. Je citlivá na to, co se uvnitř lidí děje. Reaguje na vaše niterná pohnutí.

Tímto bychom rádi poukázali na to, že nikdo - dokonce ani na naší straně - není schopen učinit přesnou předpověď týkající se způsobu zrození Nové Země. Avšak je jasné, že skupina duší, které nyní dokončují svůj karmický cyklus, je úzce energeticky propojená s Novou Zemí. Tito lidé, kteří často cítí hluboké spojení s ideály ztělesňovanými Novou Zemí, budou mít nádherné příležitosti k růstu a propouštění díky časové shodě planetárního a osobního cyklu.

V následujících kapitolách budu konkrétně o této skupině duší mluvit. Často se jim říká pracovníci Světla, a já tento termín také použiji. Pohnutky jejich inkarnace během tohoto věku přechodu nejsou náhodné. Jsou hluboce spojeni s dějinami Země. Popíšu psychologické rysy, jimiž se většina pracovníků Světla vyznačuje. Budu mluvit o jejich historii, jejich galaktických kořenech a jejich misi na Zemi. Detailně proberu stádia vnitřního růstu, která vedou k uvolnění z karmického cyklu.

© Pamela Kribbe
www.jeshua.net

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)

Vloženo 11. března 2009

NOVÁ ZEMĚ I

Série Pracovníci Světla

Jeshua prostřednictvím Pamelý Kribbe

V těchto dnech a v tomto věku dochází na Zemi k přechodu. Přichází úsvit nového vědomí, které dříve či později nabere hmotnou podobu. Jak přesně k tomuto přechodu dojde, jaký získá tvar, to není pevně rozhodnuto. Budoucnost je vždy neurčitá. Jedinou skutečně danou věcí je tento moment: “přítomný okamžik“. Z pramene Přítomného okamžiku vychází nespočet možných cest, nekonečná pavučina možných budoucností.

Na základě minulosti můžeme předpovědět, že jedna konkrétní budoucnost je více pravděpodobná než jiná, ale

volba je vždy na vás. Jste to vy, kdo rozhoduje, zda necháte minulost ovlivňovat vaši budoucnost! Předpovědi jsou vždy založené na pravděpodobnostech. Pravděpodobnosti se vztahují k minulosti. Je v silách vás, jako lidské bytosti, vydat se jiným směrem. Jste obdařeni svobodnou vůlí. Máte moc změnit, obnovit sami sebe. V této síle spočívá vaše Božství. Je to nadání *tvořit z ničeho* (tvořit *ex nihilo*). Tento Boží talent náleží právě oné esenci toho, kým jste.

Mluvíme-li o tomto dni a věku jako o době přechodu, nikdy nezapomínejte, že jste pánem své vlastní reality. Neexistuje nic takového jako předem stanovený Plán či Kosmická moc, která ovládá vaši individuální cestu duše nebo vaši individuální moc stvořit svou vlastní realitu. Tak to nefunguje. Každá duše na Zemi zažije tento přechod podle svých přirozených vnitřních sklonů. Existuje mnoho realit. Realita, již si vyberete, bude odpovídat na vaše niterné potřeby a přání.

Tento čas /přibližně 1950-2070/ činí zvláštním skutečností, že dochází k ukončení dvou různých cyklů vědomí: *osobního cyklu* /či sestavy osobních cyklů/ a *planetárního cyklu*. Dokončení těchto cyklů se shoduje, takže jeden ovlivňuje ten druhý.

Části lidstva se blíží dovršení jejich osobního cyklu pozemských životů. Většina duší, jichž se toto dokončení týká, jsou pracovníci Světla. O této skupině duší pracovníků Světla budeme mluvit detailněji. Zde bychom rádi vysvětlili přirozenost tohoto osobního cyklu: co to znamená jím procházet a co je účelem žití všech těch poměrně složitých životů na Zemi.

Osobní karmický cyklus

Pozemské životy, jež prožíváte, jsou součástí rozsáhlejšího cyklu vaší duše. Tento cyklus byl navržen, abyste mohli plně prožívat dualitu. V rámci tohoto cyklu jste zakusili, jaké to je být mužem a ženou, být zdravý či nemocen, být bohatý či chudý, “dobrý“ či “špatný“. V některých životech jste byli výrazně zapojeni v materiálním světě, jako farmář, dělník či řemeslník. Existovaly i duchovněji orientované životy, během nichž jste v sobě nesli silné vědomí svého duchovního původu. V oněch životech jste byli často přitahováni k náboženským povoláním. Byly též životy, v kterých jste prozkoumávali světskou doménu moci, politiky, atd. Mohly existovat též životy věnované uměleckému vyjádření sebe sama.

Duše často v průběhu všech těchto životů tíhnou k určité specializaci. Což můžete jasně vidět u lidí, kteří jsou obdařeni přirozeným nadáním v nějaké oblasti. Zdá se, že mají už jako děti jistý potenciál, který jen potřebuje ve správný čas probudit, a pak je snadno rozvíjen.

Duše pracovníků Světla často tíhnou k náboženskému životu a žily mnohé životy jako mniši, jeptišky, kněží, šamani, čarodějnice, okultisté, atd. Přitahovala je práce prostředníka mezi hmotným, fyzickým světem a duchovními sférami. A tak si v tomto směru vypěstovali odbornou znalost. Pokud cítíte toto volání, tuto silnou potřebu se zabývat duchovněm, ač se to třeba nehodí do vašeho každodenního normálního života, můžete být docela dobře součástí rodiny pracovníků Světla.

Život na Zemi vám poskytuje možnost plně zakusit, *jaké to je, být člověkem*. Teď se můžete zeptat: co je tak zvláštního na tom, být člověkem? Proč bych to měl chtít zažít?

Lidská existence je různorodá a stejně tak intenzivní. Pokud žijete lidský život, jste dočasně ponořeni v neuvěřitelném poli fyzických vjemů, myšlenek a pocitů. Díky dualitě, jež je neodmyslitelnou součástí tohoto pole, je tu ve vašich zážitcích velký kontrast a intenzita, větší, než když jste v astrálních rovinách, jak to nazýváte. (Jde o ty úrovně, kam vstoupíte po smrti a kde zůstáváte mezi životy.) Může pro vás být těžké si to představit, ale mnoho entit z naší strany by moc rádo bylo na vašem místě. Velmi rády by byly lidmi a získaly lidskou zkušenost. Lidská zkušenost v sobě má punc pravosti, jež je pro ně neocenitelná. Ačkoliv mohou silou své představivosti stvořit nespočet realit, uspokojí je to méně než stvoření jedné “skutečné“ reality na Zemi.

Na Zemi je tvůrčí proces často zápasem. Zcela typické je, že se při uskutečňování svých snů setkáváte s velkým odporem. Mentální způsob tvoření v astrálním světě je mnohem snazší. Neexistuje žádná časová prodleva mezi myšlenkou a vlastním stvořením něčeho. Navíc můžete vytvořit jakoukoliv realitu chcete nebo na kterou můžete pomyslet. Neexistují žádná omezení. Jakmile si představíte pěknou zahrádku, je tu a můžete vstoupit.

Zrodit na Zemi myšlenku, uskutečnit ji v realitě hmotného světa, to je velké úsilí. Vyžaduje silný záměr, vytrvalost, jasnost mysli a důvěru v srdci. Na Zemi se musíte potýkat s pomalostí a zatvrzelostí hmotného světa. Musíte se vypořádat s protikladnými impulsy v sobě samých: s pochybnostmi, zoufalstvím, nedostatkem znalostí, ztrátou víry, atd. Tvůrčímu procesu může být díky kterémukoliv z těchto prvků bráněno či může dokonce selhat. A přece tyto možné problémy, dokonce ono selhání, jsou právě těmi důvody, které činí zkušenost pozemského života tak cennou. V tomto procesu jsou vašimi největšími učiteli ony výzvy, se kterými se setkáváte. Dodávají pozemské zkušenosti mnohem větší hloubku a rozsah, než mají bezpracné procesy tvoření na astrální úrovni. Tato bezpracnost vede k bezvýznamnosti. Astrální entity, které doposud nezakusily životy na Zemi, to vědí a chápou.

Nepoddajná přirozenost vaší reality vás často zbavuje odvahy a dokonce přivádí k zoufalství. Tolikrát realita nereaguje na vaše přání a naděje. Tolikrát se zdají vaše tvůrčí záměry končit v bolesti a desilusi. Posléze ale v určitém okamžiku najdete klíč k míru a štěstí. *Naleznete* ten klíč *uvnitř svého vlastního srdce*. A až se tak stane, radost, jež se vás zmocní, se nedá přirovnat k ničemu stvořenému na astrální rovině. Bude to zrození vašeho mistrovství, vašeho božství.

Nadšení, jež zažijete, až se vaše božství probudí, vám poskytne sílu k vyléčení sebe sama. Tato Boží láska vám pomůže se uzdravit z hlubokých zranění, jež jste utrpěli během svých životů na Zemi.

Poté budete schopni pomáhat léčit ostatní, kteří prošli stejnými zkouškami a smutky. Poznáte jejich bolest. Uvidíte ji v jejich očích. A budete schopni je vést na jejich cestě k Božství.

Účel procházení dualitou

Prosím, nepodceňujte význam svých životů na Zemi. Patříte k nejkreativnějším, nejpokročilejším a nejdůležitějším částem Boha (Všeho-co-je). Jste průzkumníky neznámého a tvůrci nového. Váš výzkum říše duality posloužil účelu přesahujícímu hranice vaší představivosti. Je těžké vám vysvětlit nejhlubší význam vašeho putování, ale lze říci, že jste vytvořili nový typ vědomí, vědomí, jaké předtím neexistovalo.

Toto vědomí poprvé ukázal Kristus v dobách, kdy chodil po Zemi. Toto vědomí, které nazývám Kristovo vědomí, je důsledkem *duchovní alchymie*. Fyzická alchymie je umění přeměny olova ve zlato. **Duchovní alchymie je uměním transformace temné energie do "třetí energie", do duchovního zlata v kristovské energii.**

Pamatujte si, prosím, že neříkáme, že účelem je transformovat tmu ve Světlo či zlo v dobro. Temnota a Světlo, zlo a dobro jsou přirozené protiklady, existují oba z milosti toho druhého.

Opravdová duchovní alchymie přináší "třetí energii", typ vědomí, které přijímá obě polaritty prostřednictvím energie lásky a porozumění. Pravým účelem vaší cesty není pomoci Světlu k vítězství nad Temnotou, nýbrž jít až za tyto protiklady a vytvořit nový typ vědomí, jenž umí udržet jednotu při přítomnosti Světla i tmy.

Vysvětlíme tento poněkud složitý bod pomocí metafory. Představte si, že jste hloubkoví potápěči v moři a hledáte perlu. Znovu a znovu se noříte do oceánu, abyste našli tu určitou perlu, o níž všichni mluví, ale nikdo ji vlastně neviděl. Říká se, že ani Bůh, ten Hlavní Potápěč, se té perly nikdy nedotkl.

Potápění do oceánu je plně nebezpečí, jelikož se můžete ztratit nebo se ponořit příliš hluboko, než abyste se stihli včas nadechnout. Přesto se tvrdošjně potápíte do oceánu znovu a znovu, protože jste rozhodnutí a inspirováni. Jste snad šílení?

Ne, jste průzkumníky nových věcí.

Tajemství spočívá v tomto: v procesu nalézání perly ji tvoříte. Ta perla je oním duchovním zlatem Kristova vědomí. Tou perlou jste vy, přeměnění zkušeností duality.

To, co zde máme, je pravý paradox: tím, že zkoumáte to Nové, to tvoříte. *Stali jste se perlou Božího stvoření.*

Bůh to nemohl udělat jinak, neboť to, co jste se pokoušeli nalézt, ještě neexistovalo - muselo to být vámi

stvořeno. Proč měl Bůh takový zájem stvořit něco nového? Podáme to nejjednodušším možným způsobem.

Zprvė, Bůh byl zcela dobrotivý. Dobro existovalo všude a celkově. Vlastně, jelikož neexistovalo nic jiného, bylo to poněkud statické. Jeho stvoření postrádalo živost, postrádalo možnost růstu a rozpínání. Mohli byste říci, že uvízl.

Aby stvořil změnu, aby stvořil příležitost k pohybu a rozpínání, musel Bůh vnést do svého stvoření prvek, jenž se odlišoval od Dobra, které prostupovalo všim. To bylo pro Boha velmi těžké, protože - jak můžete stvořit něco, co nejste? Jak může Dobro stvořit Špatnost? Nemůže. Tak si musel Bůh vypomoci lstí, abych tak řekl. Ta lst se jmenuje *nevědomost*.

Nevědomost je prvkem, jenž vzdoruje Dobru. Vytváří iluzi bytí mimo Dobro, bytí odděleného od Boha. "Nevědět, kdo jste" je onou pohnutkou ukrytou za změnou, růstem a rozpínáním ve vašem vesmíru. Nevědomost plodí strach, strach plodí potřebu kontroly, potřeba kontroly plodí boj o moc, a už tu máte všechny podmínky pro to, aby vzkvétalo "Zlo". Jevišťe pro boj mezi Dobrem a Zlem je připraveno.

Bůh potřeboval dynamiku protikladů, aby své stvoření "rozhybal". Může pro vás být velmi těžké to pochopit s ohledem na všechno utrpení způsobené nevědomostí a strachem, ale Bůh si těchto energií velmi vážil, jelikož mu poskytly způsob, jak překonat hranice *sebe sama*.

Bůh požádal vás, kteří jste patřili k těm jeho nejkreativnějším, nejpokročilejším a nejodvážnějším částem, abyste přijali závoj Nevědomosti. Abyste mohli zažít dynamiku protikladů co možná nejdůkladněji, byli jste dočasně potopeni do zapomnění ohledně své pravé přirozenosti. Souhlasili jste, že podniknete tento skok do nevědomosti, ale také tato skutečnost byla schována pod závojem zapomnění. Takže nyní často proklínáte Boha za to, že jste v takové situaci, v jaké jste: útrapy, nevědomost - a my to chápeme. V podstatě, nicméně: **vy jste Bůh, Bůh je vámi.**

Navzdory všem potížím a starostem je hluboko ve vás stále ještě pocit údivu a vzrušení z života v dualitě, ze zakoušení a vytváření Nového. Je to původní vzrušení Boha, onen důvod, proč Bůh vůbec začal tuto cestu vašim prostřednictvím.

Když jste se vypravili na své putování, čelili jste Zlu (strach, nevědomost) s pouhou slabou vzpomínkou na Dobro (Domov) v mysli. Začali jste bojovat se strachem a nevědomostí, a toužili po Domově. Avšak vy se nevrátíte Domů ve smyslu návratu ke stavu z minulosti. Neboť stvoření se díky vaší cestě změnilo.

Konec vaší cesty nastane, až se stanete většími než dobro a zlo, Světlo a temnota. Až vytvoříte třetí energii, Kristovu energii, jež přijme a překoná oba aspekty. Rozšířili jste Boží stvoření. Vy budete Novým Stvořením Boha. Bůh překoná sám sebe, až se na Zemi plně zrodí Kristovo vědomí.

Kristovo vědomí neexistovalo před "lidskou zkušeností". **Kristovo vědomí je vědomím toho, kdo prošel mnohavrstevnou zkušeností duality, vypořádal se s ní a vynořuje se na "druhé straně"**. Ten bude obyvatelem Nové Země. Tento jedinec bude muset propustit dualitu. Bude muset rozpoznat a přijmout své vlastní božství. Stane se jedním se svým Božím Já. Jenže jeho Boží já bude jiné, než předtím. Bude hlubší a bohatší než ono vědomí, z něhož se zrodilo. Nebo by se dalo říci: Bůh obohatil sám sebe prostřednictvím průchodu zkušeností duality.

Tento příběh je zjednodušený a zkreslený jako cokoli dalšího, o čem říkáme, že je pokřiveno iluzemi času a oddělenosti. Tyto iluze posloužily vzácnému účelu. Ale přišel čas jít za jejich hranice. Prosim, zkuste vnímat onu energii za našimi slovy, příběhy a metaforami. Tato energie je v určitém smyslu vaše vlastní. Je to energie vašeho budoucího *Pokřtěného Já*, která promlouvá skrze mne, Jeshuu. Čekáme, až se k nám připojíte.

Jak překonat dualitu - dokončení karmického cyklu

Váš pozemský cyklus životů končí, jakmile již nejste pod vlivem hry duality. Pro hru duality je nezbytné, abyste se identifikovali s konkrétními pozicemi na herním poli polarit. Identifikujete se s existencí v bohatství či chudobě, ve slávě či skromnosti, v podobě muže či ženy, hrdiny či zločince. Opravdu zase tolik nezáleží na roli, již hrajete. Dokud se ztotožňujete s hercem na jevišti, dualita vás ještě pevně drží.

Na tom samozřejmě není nic špatného. Vlastně to tak mělo být. Měli jste zapomenout na své opravdové Já. Abyste mohli zažít všechny aspekty duality, měli jste zúžit své vědomí na konkrétní roli v dramatu pozemského života.

A hráli jste dobře. **Předně, jste se svými rolemi nechali natolik uchvátit, že jste úplně zapomněli na cíl a účel procházení tímto cyklem životů.** Tolik jste toho o sobě zapomněli, že jste brali hry a dramata duality jako jedinou existující realitu. Nakonec vás to dovedlo k tomu, že jste byli velice osamělí a plni strachu, což není překvapivé, jelikož právě hra duality, jak již bylo poznamenáno výše, je založena na prvcích nevědomosti a strachu.

Abyste pochopili fungování duality v každodenním životě, rádi bychom zmínili pár typických charakteristik hry duality.

Charakteristika hry duality

1. Váš emocionální život je v podstatě nestabilní.

Není přítomna žádná emocionální kotva, neboť jste vždy v konkrétní náladě na straně “nahoru“ či “dolů“. Zlobíte se či odpouštíte, jste úzkoprsí či velkorysí, zkroušení či nadšení, šťastní či smutní. Vaše emoce se trvale pohybují mezi extrémy. Zdá se, že nad těmito výkyvy máte jen omezenou kontrolu.

2. Jste intenzivně zapojeni ve vnějším světě.

Je pro vás velmi důležité, co si o vás myslí ostatní lidé. Vaše sebedůvěra závisí na tom, co vám vnější svět /společnost či vaši milovaní) zrcadlí o tom, kdo jste. Pokoušíte se žít podle jejich kritérií ohledně toho, co je správné a špatné. Moc se snažíte.

3. Máte jasná přesvědčení, co je dobré a co je špatné.

Posuzování vám dává pocit bezpečí. Život je tak pěkně organizovaný, když si rozdělíte jednání, myšlenky či lidi na správné a špatné.

Tyto charakteristiky mají všechny společné to, že ve všem, co opravdu děláte nebo cítíte, *doopravdy nejste přítomni*. Vaše vědomí přebývá ve vnějších vrstvách vašeho bytí, kde je poháněno na strach orientovanými vzorci myšlení a chování.

Dejme příklad. Jestliže jste zvyklí být trvale milí a příjemní, předvádíte vzorec chování, jenž nevyvěrá z vašeho niterného bytí. Vlastně potlačujete signály od té součásti ve svém nitru. Pokoušíte se žít podle očekávání druhých proto, abyste neztratili jejich lásku, obdiv či péči. Nicméně ta vaše nevyjádřená část bude žít svým vlastním skrytým životem a bude ve vašem bytí vytvářet nespokojenost a únavu. Může ve vás být ukryt hněv a podráždění, jichž si nikdo není vědom, dokonce ani vy!

Cesta ven z tohoto stavu popření sebe sama vede přes navázání kontaktu s oněmi potlačenými a skrytými částmi ve vás.

Navázání kontaktu s potlačenými a skrytými částmi ve vašem nitru není obtížné v tom smyslu, že by to vyžadovalo určité dovednosti či znalosti. Nedělejte z “cesty dovnitř“ složitý proces, jemuž vás musí druzí naučit nebo ho vykonat za vás. Můžete tak učinit sami a najdete si k tomu svůj vlastní způsob. Motiv a záměr jsou mnohem důležitější než dovednosti a postupy. Jestliže skutečně zamýšlíte poznat sebe sama, jestli jste rozhodnutí jít hluboko do svého nitra a změnit myšlenky a emoce plné strachu, které vám stojí v cestě ke šťastnému a naplněnému životu, *dosáhnete* toho prostřednictvím jakékoliv metody, která se vám naskytne.

Když jsme toto probrali, rádi bychom nabídli jednoduchou meditaci, která vám může pomoci navázat kontakt s vašimi emocemi.

Věnujte chvíli uvolnění svalů v oblasti svých ramen a krku, posaďte se vzpřímeně a nohy postavte celými chodidly na zem. Zhluboka se nadechněte.

Představte si sebe sama, jak kráčíte po venkovské cestě pod modrým nebem rozprostírajícím se do nekonečna. Vnímáte zvuky přírody a cítíte vítr ve vlasech. Jste volní a šťastní. O něco dále na cestě náhle vidíte nějaké děti, které k vám běží. Přibližují se. Jak na tento pohled reaguje vaše srdce?

Pak stojí děti před vámi. Kolik jich je? Jak vypadají? Jsou to chlapci, dívky nebo oboje?

Zdravíte je. Říkáte jim, jak rádi je vidíte. Pak navážete kontakt s jedním konkrétním dítětem, které vám pohlíží do očí. On nebo ona pro vás má poselství. Je napsáno v očích onoho dítěte. Umíte je přečíst? Co vám chce říci? Přináší vám energii, kterou právě nyní potřebujete. Dejte jméno té energii, kterou vám dítě přináší, a neodsuzujte je. Jednoduše mu/jí poděkujte a představu propusťte.

Vnímejte znovu pevnou zemi pod svýma nohama a chvíli zhluboka dýchejte. Právě jste navázali kontakt se skrytou částí sebe sama.

Můžete se k této scéně vrátit kdykoliv chcete a snad promluvíte i s těmi ostatními dětmi.

Tím, že jdete do svého nitra a navazujete kontakt se skrytými, potlačenými částmi sebe sama, se stáváte více přítomnými. Vaše vědomí se pozvedá nad strachem motivované vzorce myšlení a chování, které jste po tak dlouhou dobu považovali za samozřejmé. Bere samo za sebe odpovědnost. Věnuje pozornost vnitřnímu žalu, hněvu a zraněním, stejně jako se rodič stará o své děti. (viz Pracovníci Světla III)

Charakteristika propouštění duality

1. Nasloucháte jazyku své duše, která k vám promlouvá prostřednictvím vašich pocitů
2. Podle těchto pocitů jednáte a provádíte změny, které po vás vaše duše žádá.
3. Ceníte si času, který můžete strávit sami v tichu, protože jedině v tichu můžete slyšet šepot své duše.
4. Zpochybňujete oprávněnost myšlenkových vzorců či pravidel chování, které brání skutečnému vyjádření vaší opravdové inspirace a vašich snah.

Bod obratu v pouštění duality

Váš cyklus pozemských životů se chýlí ke konci, jakmile je vaše vědomí schopno ovládnout všechny zkušenosti duality a zároveň zůstat soustředěno a plně přítomno. **Dokud se identifikujete více s jedním aspektem duality než s jiným (se Světlem jako protikladem temnoty, s bohatstvím jako protikladem chudoby atd.), vaše vědomí je jako na houpačce. Karma není ničím jiným než přirozeným vyrovnáváním oněch výkyvů, do kterých se vaše vědomí nechá zatáhnout. Svou vazbu na karmický cyklus uvolníte, když vaše vědomí nalezne ukotvení v nehybném středu mezi výkyvy.**

Tento středový bod je místem výstupu z karmického cyklu. Převažující odstíny pocitů tohoto středu jsou klid, soucit a tichá radost. Řeční filosofové vyrušili tento stav, jemuž říkali *ataraxie* - neochvějný klid.

Posuzování a strach jsou těmi energiemi, které vás z vašeho středu vychylují nejvíce. Jestliže tyto energie stále více uvolňujete, stáváte se uvnitř tiššími a otevřenějšími. Vskutku vstoupíte do jiného světa, na jinou úroveň vědomí.

Toto se bude manifestovat ve vašem vnějším světě. Často se to projeví jako příležitost ke změně a rozloučení s aspekty vašeho života, které již neodrážejí opravdu VÁS. V oblasti vztahů a práce může dojít k velkému převratu. Nejčastěji se celý váš životní styl obrátí vzhůru nohama. Což je jen přirozené, z naší perspektivy, neboť vnitřní změny jsou vždy jen předzvěstí změn ve vašem vnějším světě. Vaše vědomí vytváří hmotnou realitu, v níž pobýváte. Je to tak stále.

Uvolnit stisk duality, to chvíli trvá. Rozplést všechny vrstvy temnoty (nevědomí) je postupným procesem. Přesto, jakmile se vydáte na tuto cestu, na cestu ke svému vnitřnímu Já, pomalu se vzdalujete od hry duality. Pokud jste ochutnali skutečný význam *ataraxie*, došlo k obratu. Jakmile jste pocítili tichou, nicméně vše-prostupující radost z toho, že jste jednoduše sami se sebou, poznáte, že právě toto celou dobu hledáte. Budete vcházet do svého nitra znovu a znovu, abyste zažili tento vnitřní mír.

Nebudete se vyhýbat světským radostem. Ale naleznete sami v sobě kotvu vnitřního božství, a budete zažívat

svět a jeho krásu z onoho stavu blaženosti. Předně, blaženost nikdy nespočívala v materiálních věcech. Je ukryta ve způsobu, jak je prožíváte. Je-li ve vašem srdci mír a radost, budou vám lidé, s nimiž se setkáte, radost a mír dávat.

V těchto dnech a tomto věku se určitá skupina duší připravuje k vystoupení z karmického cyklu. Do větší hloubky tuto skupinu probereme v příštích kapitolách. Nicméně to není jen skupina lidských duší, která se nyní blíží konci osobního cyklu přeměny. Sama Země, na níž žijete, prochází hlubokou a důkladnou přeměnou. Taktéž se chýlí ke konci planetární cyklus.

Tato éra je výjimečná právě díky souběhu těchto dvou cyklů. Nyní budeme mluvit o planetárním cyklu.

© Pamela Kribbe

www.jeshua.net

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)

Vloženo 24.2.2009

Novoroční poselství Ježíše

Poselství Boha prostřednictvím Yael a Dough Powell

6. ledna 2009

www.circleoflight.net

Já jsem Jeshua. Jsem ten, jehož znáte jako Ježíše. Já jsem tou bytostí nesoucí ve svém vědomí kristovskou energii, energii Krista, živoucí čistotu Lásky, jež je podstatnou našeho Stvořitele. Já jsem ten, kdo tvoří most mezi tím, co je čirým Světlem a pohybem Stvoření - a životem ve světě, jež lidstvo zažívá.

Já jsem ten pravý, abych k vám přišel v souvislosti s novými začátky - abych s vámi promluvil jako přítel s přítelem o Novém světě, Novém roce a novém životě, který se ve vás rodí. Jde o zrození ducha svobody a radosti, jež vpravdě dává vašemu srdci křídla. A přesně to vám přeji, mí nejdražší přátelé, neboť vítáte tento Nový rok.

Pojďte! Zatančeme nový tanec pro lidstvo. Zazpívejme novou píseň života v duchu svobody. Jelikož si vaše srdce pamatuje, co to znamená být bez omezení, přivedme společně lidstvo k tanci. Milujme je řádně a čistě a pomáhejme každému, aby se stal něčím novým, zrozeným ze Světla a Ducha, a aby uvítal svobodu a radost.

Mnozí z vás využívají tento čas roku k děláni předsevzetí a stanovení cílů. Mohu navrhnout, aby předsevzetím tohoto roku bylo, že upustíte od všeho, co vás brzdí, a budete tvořit v duchu Lásky, s přijetím své nekonečné přirozenosti, opravdové tvořivosti sebe coby živého srdce našeho Stvořitele.

Žil jsem ve zkušenosti lidstva, a tak přicházím, abych kráčel po vašem boku a byl vám přítelem a průvodcem. Mohu vám říci: „Stoupejte výš. Rozložte křídla. Odhodte zátěž. Uvolněte vše, co vás tak dlouho drželo při zemi, a leťte do Světla nádherné svobody a své pravdy jako živoucí duch Lásky.“

Ale mohu vám též říci: „Pamatujte na svět, v němž žijete, a na závazek přijít do tohoto světa, jež jste učinili svým srdcem a duší, abyste se stali onou energií, která dává lidstvu sílu se povznést a stát se spolustvořiteli Nového světa Lásky.“

Když letíte ke Světlu s křídly roztaženými, zaměřeni pouze na onu svobodu, mohu šeptem do vašeho srdce pronést: „Pamatuj na své bratry a sestry. Pamatuj, že ty jsi též mostem od toho, co je pohybem Lásky a Světla,

a toho, co je světem rodícím se do čehosi nového - k novému uvědomění celku.“

Přišel jsem a žil symbol kříže. Bylo to úmyslné, samozřejmě, že se kříž stal tím, díky čemu mne znáte - ne kvůli znázornění mého utrpení s ním spojeného. Zjevně ke dnešnímu dni již víte, že tohle byla lež. Já jsem vůbec netrpěl, až na to hluboké poznání trýzně, již lidstvo zakouší díky oddělení od Boha.

Přišel jsem a použil kříž jako svůj symbol, neboť kříž je tím, co sjednocuje, tím, co je stoupajícím Světlem, a tím, co je světem, jemuž sloužíme. Sloužíme společně, mí drazí přátelé, a tato služba vyžaduje rovnováhu. Přicházím tedy, abych kráčel po vašem boku, abyste mohli být znovu zrozeni z Ducha a vznesli nárok na svou schopnost tvořit s Láskou svět, jenž bere celek do své náruče a každému poskytuje zážitek překypujícího, skvělého a svobodného života.

Nechť je tento rok věnován uvolňování staré zátěže - ať již jde o zátěž vaši vlastní nebo zátěž lidstva, která udržuje jako součást kteréhokoliv života jakákoliv přesvědčení o utrpení, zmatku a omezeních, o bolesti a zoufalství. Zatímco dáváme plný výraz radosti a volnosti, již jste, a vaše okřídlené srdce stoupá ke sjednocení, k jednotě, zatímco vaše srdce jáás, když se stáváte živoucím duchem - nechte ono stoupání, aby se stalo spirálou stvoření s cílem v každé otočce shromáždit ty převzácné, lidstvo, a nést je spolu s vámi do Světla.

Tento rok se stane rokem svobody, v němž se vy stanete též mostem mezi Nebem a Zemí - rokem, v němž vytančíte tu radostnou energii toho, co je nekonečné a Ducha Božího, jenž ve vás povstává k životu, - rokem, v němž přijmete sílu svého spolustvořitelství a připojíte se ke mně za účelem osvobození lidské rasy a přinesení okřídlené svobody srdci každé bytosti, která se nyní nachází na Zemi.

Abyste toto mohli učinit, nesmíte nikdy zapomínat, kým jste. Nikdy nezapomínejte, že život je velká vzácnost a že zázrak nového života čeká, aby byl zrozen v Lásce skrze sílu koncentrace vašeho vědomí a vašeho srdce. Vy se tedy též stanete živoucím křížem, řádným a pravým vedením čiré Lásky. Stanete se neomezeným vědomím svobody, překypující radostí, jež přitéká od Boha a probublává skrze vás, abyste vyživili svět a milovali všechen život až ke svobodě, dokonale - z místa, kde se nacházíte, jako most mezi Nebem a Zemí.

Kráčat se mnou znamená nést se ctí kristovský plášť, plášť Krista, jenž hlásí Bohu, našemu skvělému Stvořiteli: „Žádný život není svoboden, pokud je kdokoliv ponechán ve víře, že je oloupen či osamocen.“

Přišli jste tedy, abyste kráčeli po Zemi jako Bodhisattva, ten či ta, kteří učinili slib sloužit a být Světlem, být pohybem celistvosti Lásky pečlivě zaměřené do světa. Každý pohyb je vykonán s vážností a každé srdce je ctěno, a skrze tuto úctu zbaveno vši své zátěže, jež je drží připoutané ke světu, který není požehnán neomezenou radostí.

Existuje cesta, jak být ve světě, ale ne ze světa. Tato cesta znamená oslavovat svůj život, oslavovat pravdu Krista ve vás v každém okamžiku vašeho života, který žijete s úctou ve světě.

Pak zapalujete Světlo svobody v každém srdci ve vědomé službě, dokud nebude svět rozvícen biliónem plamínek, biliónem, ziliónem plamínek potěšení, kdy každé srdce létá volně tak jako to vaše. Toto přichází, mí nejdraší přátelé, skrze jednoduché poznání. Každá mysl je zcela živá a má volnost žít v hojnosti a oslavovat štědrost Skutečného života, tak jak je žít v jednotě s Bohem.

Takže, co je potřeba, abyste zahájili tento rok držením této svíce, tohoto Světla, které má zažhnout srdce každého člověka, a abyste vykonali tuto práci v součinnosti s naším Stvořitelem, aniž byste „propadli“ kterémukoli ze starých přesvědčení, dokonce ani když budete čelit onomu tahu starých rozhodnutí, která jste sami kdysi učinili?

A opět má odpověď zní, abyste oslavovali každou oblast života tím, že ho budete žít s vášní a radostí a v duchu Boží hojnosti - s vědomím, které stoupá až na vrchol, a srdcem velkým jako svět.

Je-li každé srdce chováno v lásce v tom vašem a každý život viděn jako vzácný, a je-li svoboda živoucího Boha Lásky tím, co promlouvá vašim hlasem a miluje vašim srdcem, pak budete prodloužením Boží slávy a pohybem Její/Jeho Lásky v něžnosti. Budete ctít každé čisté srdce před sebou, v těch, kteří přinášejí jako lidstvo zrození Krista.

Abychom tohoto dosáhli, zasadíme do našeho kolektivního vědomí povědomí o onom okřídleném srdci lidstva, neboť toto vzlétá nespoutaně do kosmu plného hvězd, zvedáno závanem Božího dechu a omýváno čirým Světlem Nebes, zatímco v úctě kráčíme po Zemi.

Budme ochotni se stát oním rozsáhlým a úžasným vědomím, které vysní do uskutečnění svět, jenž Bůh stvořil, svět Světla a tančící živoucí jednoty a vášnivé Lásky sdílené každým dechem. Je obklopován Božím bohatstvím a hojností, dokud svět nebude natolik naplněn Světlem, že se stane vpravdě oním okřídleným srdcem, stoupající do samotného Světla, aby byl přetaven zpět do živoucí substance jednoty a Lásky.

Naučím vás, jak být křížem Stvoření, jak být nekonečným životem Vertikály, zatímco držíte lidstvo rameny kříže, paže rozepjaté horizontálně, abyste objali veškerý život.

Zatímto nadšeně a vášnivě objímáte život, v onom místě, kde se schází ramena kříže, milovaní přátelé, je vaše srdce - vaše srdce, které je středem a zázrakem. Vaše srdce poutá dohromady ty dvě části, onen svislý pohyb, jímž je Duch, se zkušeností světského života, a vytváří z těchto dvou věcí jednu Lásku, jeden život, jednu věc. To je onen zázrak.

To, drazí přátelé, bylo odjakživa naším cílem, cílem, jehož nyní můžeme dosáhnout. Dosáhneme ho každodenním žitím v takové hojnosti, že vpravdě budeme život milovat. Pokud milujete život, takové věci jako problémy neexistují. Je jen více věcí, které můžete milovat.

„Podívej,“ řeknete. „Podívej se na tuto novou zkušenost. Nech mne ji pocítit tak, abych se spojil se svými milovanými bratry a sestrami v srdci, kteří tvoří lidstvo. Můžeme tento život oslavovat společně a vnést tento zážitek zpět ke středu, k Vertikále, a rozpomínat se na Ducha, jehož znázorňuje, a na onen zázrak, zázrak, kdy se setkávají Nebesa a Země, jímž je srdce.“

Když tančíte životem v tomto Novém roce a přijímáte každou zkušenost jako něco báječného, co můžeme milovat, něco podivuhodného, co získáváte ke sdílení s lidstvem, a něco, co můžete pozvednout do Světla - pak začnete svět milovat tak vášnivě, že si vzpomene na svou pravdu.

Cokoliv to je, ať již lidská zkušenost, síly Přírody nebo proud zkušenosti života, jenž je někdy „kodrcavý“ - to všechno, je-li drženo v srdci s úctou, je okamžitě „pozvednuto“, stejně jako já, k rozpomenutí na život jako něco věčného a všeobsažného.

Jakmile dojde k tomuto rozpomenutí, to je ten zázrak, neboť srdce přeměňuje vše svou silou, jelikož přináší ke středu ryzí vytržení světa. Život sám se stává srdcem Boha zažívajícího hluboké a mohutné rozpomenutí, že vše je Láskou.

Pamatujete-li si na můj vzhled za dob, kdy jsem kráčel po světě, pamatujete si, že mou celou bytost prozařuje Láska. Mé oči vydržely každý upřený pohled a viděly zázrak každého života. Každý přírůstek života na Zemi pro mne byl radostí. Ač jsem opravdu nesdílel program lidstva, je též pravda, že ve všech z vás žije svoboda, a tato svoboda pochází z žití života jako slavnosti.

Pochází to z prožívání každého okamžiku s hojností, radostí a s nejhlubší vděčností za zázrak, že můžete být živoucími Kristy, spojujícími Nebesa a Zemi skrze život, skrze srdce, skrze tělo, skrze vědomí, skrze záměr, skrze cíl. A především to přichází prostřednictvím živoucího ducha toho „JÁ JSEM“, které nám přináší Boží sílu, již máme využít jako žijící spolustvořitelé, vdechující zázrak daru čistého života okamžik po okamžiku. Právě toto sdílíme.

Sdílíme to s ušlechtilými zvířaty a s dětmi, s těmi, kteří již vědí a věří a kteří nám připomínají něhu Lásky Stvořitele a to, že Bůh má s každým z nás nějaký záměr. Sdílíme s těmi, které při jejich putování zmáhá únava. Sdílíme s těmi, kteří „myslí jen na práci“. Sdílíme to s těmi věcmi, které se zdají být neživé, ale které - když nasloucháme - promlouvají hlasem Ducha. Sdílíme se vším, co podporuje jednotu a co se naším prostřednictvím zviditelňuje. Živoucí pohyb dechu Božího se stává námi, a my se stáváme živoucími „JÁ JSEM“ a sdílíme Lásku každým svým výdechem a nádechem. Jestliže ji sdílíme, vidíme ji všude a ona vidí nás.

Boží ruce drží svět něžně a hluboce si váží veškerého života. Proto i my bychom měli společně přivést kyvadlo

života na Zemi zpět ke středu, kde je Bůh rozpoznán coby svět a kde svět vidí Boha ve všem, a vše je znovu celistvé.

Žít jako Kristus znamená právě tuto rovnováhu. Byla to rovnováha, jíž jsem se i já musel naučit - nikoliv z perspektivy lidstva, neboť vy se musíte naučit vidět Světlo a žít radost. Ale až je uvidíte, pak se musíte jako já naučit kráčet s oním Světlem a svobodou zpět do světa a vetkat je do živoucí látky Země a vzácných životů všech živých bytostí, dokud ona tapisérie nebude skutečně viděna jako dokonalá, zářivá, podivuhodná, bezvadná. Živý kříž Stvoření je naší Láskou zcelen a uveden do dokonalosti.

Jste tedy ochotni být v tomto Novém roce Kristem? A připustit, že svoboda může přijít teprve tehdy, když je každé srdce volné? A že osvětlení nikdy není něčím, čeho můžete dosáhnout sami? Uchopme se vzájemně za ruce a připojme se ke kruhu - od života k životu, v úctě od srdce k srdci, přivedme každého zpět k Jednomu, k pravdě, že srdce je zázrakem, jenž spojuje živoucího Boha, Světlo Věho-Co-Je, se vším živým na Zemi a činí z nich vpravdě živoucí zázrak hojnosti, vděčnosti a radosti.

© 2006 Circle of Light

Vloženo 2.2.2009

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)

Propouštění rodiny, do níž jste ze narodili

Seriál: Léčení

Jeshua ben Joseph prostřednictvím Pamelý Kribbe

www.jeshua.net

© Pamela Kribbe 2005

Draží přátelé, činí mi velké potěšení, že s vámi mohu opět pobýt. Všichni jste stateční bojovníci. Jen samotná vaše přítomnost ve fyzickém těle na Zemi v dnešní době vypovídá o vaší ohromné odvaze a připravenosti čelit temnotě, vnitřní a vnější, a zaměřit na ni své Světlo, Světlo svého vědomí. Jste bojovníci v duchovním smyslu a vaše zbroj spočívá stejnou měrou v soucitu, jako v soudnosti. Strachy a iluze vaší reality se nedají překonat jen láskou a soucitem. Tyto základní, převážně ženské přednosti potřebují být doplněny mužskými kvalitami srozumitelnosti a soudnosti. Soucit vám dává schopnost vnímat jiskřičku Světla v každém vyjádření duality, například rozeznat Světlo něčí duše i v případě, že je jeho osobnost plná negativity. Díky soudnosti si uvědomujete přítomnost strachu a energií spojených s mocí v každém takovém výrazu a umožňuje vám to se od něj vzdálit, nechat ho odejít z vašeho energetického pole.

Abyste seznali, kdo jste, musíte nechat odejít vše, čím nejste. Soudnost vám pomůže propustit to, čím nejste. Rozlišení je “energií meče“, energií, jež vám pomáhá stanovit vlastní hranice a nalézt svou vlastní cestu. Já ji označuji jako mužskou energii, a je nezbytným doplňkem ženských kvalit porozumění a odpuštění. Zdůrazňuji v tomto poselství význam “meče rozlišení“, neboť úzce souvisí s tématem, o němž dnes budeme mluvit.

Dnes bych rád mluvil o vašem vztahu s vašimi rodiči a s rodinou, co níž jste se narodili, obecně. Jakmile vstoupíte na cestu duchovního růstu, dostane se v nějakém bodě toto téma do popředí vaší pozornosti.

Na vaše zrození ve fyzickém těle by se dalo pohlížet jako na pád to temnoty, pokud ji oddělíte od jakýchkoliv představ spojených s hříchem nebo vinou. Proces zrození je vskutku ponorem do hlubin, k němuž jste se vědomě na úrovni nějaké části své duše rozhodli. V jádru své duše jste se rozhodli přijmout tuto současnou inkarnaci a pocit'ovali jste onu důvěru a houževnatost potřebné k “dokončení mise“. Nicméně v okamžiku, kdy

se ponoříte, abych tak řekl, jste namočení do stavu ne-znalosti, stavu dočasného nevědomí. **Jakmile vstoupíte do hmotné reality Země, vaše vědomí je zahaleno či hypnotizováno určitými iluzemi, které nejsou ničím jiným, než hluboce zakořeněnými zvyky většiny lidí na Zemi. To je ta síť, jež je na vás vržena.**

Když vstoupíte do pozemského života, je vzpomínka na “druhou stranu“ stále čerstvá a živá. Nemáte však slova k jejímu vyjádření, žádný způsob, jak sdělit její skutečnost, ty jednoduché věci jako bezpodmínečnou lásku a bezpečí, které vás obklopují na každém kroku. Energie Domova je pro vás stále zjevná, jako vjem vody pro rybu. Ale pak vstoupíte do fyzického světa a psychologické reality svých rodičů. Natáhnete se k nim, chcete uchovat při životě onen pocit Domova, ale zdá se, že jste odštířeni, jako by kolem té vaší “rybí části“ byla hozena síť. Toto je trauma zrození, které obsahuje aspekty fyzické, stejně jako hluboce duchovní.

Síť, jež vás zachytí při pádu, je převážně utkána ze způsobu bytí vašich rodičů, jejich základního pohledu na život, jejich poměru vůči jim samotným, jejich nadějí a přání týkajících se vás. V době vašeho narození bylo kolektivní vědomí na Zemi stále ve spárech vědomí založeného na egu, a je dodnes. Časy se mění, ale existuje jakési počáteční stádium, během něhož věci potřebují získat hybnost, než je skutečně provedena opravdová, základní změna. V současnosti jste stále ještě v této počáteční fázi, a vaše vnitřní práce je v této souvislosti životně důležitá. Takže, když jste vstoupili na Zemi, dostali jste se do reality pod vládou vědomí založeného na egu a seznámili jste se s ní prostřednictvím energie svých rodičů.

Po vstupu do reality vědomí založeného na egu, jak ho reprezentují vši rodiče, se musíte vypořádat s řadou iluzí postupujících vše, z nichž bych rád jmenoval 3 důležité.

1. Ztráta mistrovství

První iluzí je iluze ztráty mistrovství. Tato iluze vás nutí zapomenout, zatímco vyrůstáte a stáváte se dospělými, ***že jste stvořiteli všech událostí ve svém životě.*** Většina lidí neuznává dění ve svém životě jako svou vlastní kreaci. Často se cítí být oběťmi “vyšších sil“, které utvářejí a tvarují jejich život. Toto je ztráta mistrovství.

2. Ztráta jednoty

S ponorem do lidského kolektivního vědomí, jak je zpodobňováno vašimi rodiči, ztrácíte též pocit jednoty se vším, co žije. Základní uvědomění “jednoty se všemi věcmi“ je pozvolna filtrováno ven z vašeho vědomí. Jste povzbuzováni k vybudování svého vlastního ega. Podle vědomí založeného na egu jsme v podstatě oddělené bytosti, bojující o svou existenci, o přežití, potravu a uznání. Zdá se nám, že jsme uvězněni ve svém vlastním těle a uzamčeni do své vlastní psychologické reality, bez jakýchkoliv opravdových a otevřených spojení k “těm druhým“. To je iluze oddělenosti a onen truchlivý pocit osamocení, jenž ji provází.

3. Ztráta lásky

A pak dochází ke ztrátě lásky, čímž myslím pocit bezpodmínečné lásky a bezpečí, jenž patří k vaší samotné podstatě jako přirozené právo od narození. Jakmile vstoupíte na pozemskou rovinu, na níž energie lásky vůbec není zcela evidentní, ***začnete si postupně plést lásku se všemi druhy energií, které láskou nejsou, jako obdivem, bohatstvím či emocionální závislostí. Tyto popletené představy lásky ovlivňují vaše vztahy a v zásadě vás nutí trvale hledat něco mimo sebe, abyste znovu získali onen pocit bezpodmínečné lásky, jenž vlastně je hluboko ve vašem nitru.***

Jak vás tyto iluze či ztráty ovlivní, to závisí na specifické energii vašeho rodičovského domu a vašeho rodinného prostředí. Obecně je rodičovské vědomí směsí ega a srdce, strachu a Světla. Existují určité oblasti, na nichž vaši rodiče budou pravděpodobně velmi lpět nebo budou závislí na výše uvedených iluzích. Ale v jiných bodech mohou být docela osvícení, například díky tomu, že v nějakém směru prožili utrpení a vnitřní růst, což otevřelo jejich srdce. Specifický způsob, jakým vězí v iluzích vědomí založeného na egu, je odlišný pro každého rodiče či rodinu.

Když vstoupíte do této zvláštní sestavy energií vytvářejících rodinu, v níž se narodíte, je vaše vědomí široce otevřeno, zatím bez znatelného pocitu osobních hranic. Jako miminko vstřebáváte energii svých rodičů velmi důkladně - jako základní otisk, jenž bude mít hluboký vliv na to, jak později budete věci prožívat. Ještě neexistuje žádný filtr. Až mnohem později, kdy si uvědomíte sebe jako *sebe sama*, zhruba během puberty, si

vypěstujete vědomí potřebné k vyřídění těchto energií a zjistíte, co vám připadá dobré a přirozené a co ne.

Nejdříve se velice silně přikloníte k paradigmatu svých rodičů, a poté, jako rostete a získáváte více sebeuvědomění, začnete zpochybňovat názory svých rodičů, jelikož hledáte pocit své vlastní identity. Tento proces psychologického zrání je velmi podobný přechodu od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci. Přirozená stádia pozemského života, biologické a psychologické cykly a období, mají vztah k fázím přirozeného růstu v duchovním smyslu. Přechod od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci často probíhá bok po boku s překonáváním omezujících, ustrašených energií, které ovládaly rodinu, do níž jste se narodili.

Vesmírné porodní trauma, které zažíváte při svém zrození jako individuální duše /viz kapitola Kosmické porodní bolesti/, se do určité míry opakuje pokaždé, když začínáte nový pozemský život. V čase vašeho zrození vaši rodiče patří energii Země. Již se přizpůsobili této dimenzi, zde platícím zákonům. Často se jedná o omezující zákony, které vůbec nejsou pro dítě zjevné. Rodiče tedy pro dítě představují vědomí založené na egu, energie oněch tří iluzí. Dítě se s nimi setkává prostřednictvím rodičovského domova, a způsob, jakým se formovaly v rodičích, bude dítě výrazně ovlivňovat po zbytek jeho života.

Obzvláště během prvních tří měsíců dítě své okolí velice intenzivně vstřebává. Energie rodičů se noří do dětského vědomí nerušeného racionálním myšlením či ochranou. Na druhou stranu v jeho paměti stále existuje “kousek nebe“, část vědomí dítěte, nedotčená iluzemi, která zná lásku, mistrovství a jednotu jako přirozený stav bytí. Toto uvědomění se střetává s okolními energiemi založenými na egu, a jde o skutečně bolestivý konflikt. Může to dítě přinutit k tomu, aby se toužilo otočit a vrátit “domů“, může to způsobit vážný odpor vůči životu na samém počátku. Je to vskutku nové opakování vesmírného porodního traumatu.

Jak se dítě vypořádá s touto kolizí či střetem energií? Nejčastěji některé části sama sebe vypne. Některé části jeho vědomí se ukryjí. Dítě bude tíhnout k tomu, aby vyhovělo energiím rodičů, přizpůsobilo se jim, neboť je na nich od začátku zcela závislé. Dítě je tělesně velice zranitelné a má velkou touhu být rodiči vyživováno a milováno. **Jeho vzpomínka na přirozený stav jednoty, lásky a mistrovství je vlastně jeho darem rodičům, ale oni nejsou většinou schopni tento dar přijmout, jakmile byli zahaleni energií iluzí. Nejsou tedy schopni toto dítě opravdově přijmout.**

Rodiče byli v jistém okamžiku samozřejmě též dětmi, a prošli tímto procesem. Rodiče nevnučují své strachy a iluze svým dětem vědomě. Nicméně, jako dospělí bezděky vstřebali mnoho energií vědomí založeného na egu.

V okamžiku narození dítěte rodiče často projdou dočasným probuzením. Když sledují, jak to nevinné malé stvoření vychází z lůna, svěruje samo sebe světu, tak otevřená a zranitelná, probudí to skoro v každém hluboký pocit bázně. Tento posvátný okamžik ve vědomích rodičů otevírá doširoka dveře Domů a oni - nevědomky - natáhnou ruku k onomu božskému jádru uvnitř sebe, které zná bezpodmínečnou lásku a jednotu. Na chvíli vstoupí do posvátného prostoru a vnímají, **kým za všemi těmi iluzemi jsou.** Ale často jde o dočasný stav blaženosti, neboť se poté věci uklidní a “vrátí k normálu“. Jejich způsob myšlení a cítění bude směřovat k pádu zpět do obvyklých vzorců. A dochází tedy opět k uzavření vědomí založeného na srdci.

A co se stane s dítětem, když vyrůstá? Většina dětí se rozhodne natolik přizpůsobit rodičovskému systému, že ztratí kontakt se svou původní energií duše, již si bylo v začátcích své inkarnace ještě stále velmi vědomo. V této první fázi života (do puberty) se natolik věnuje zaměření sebe sama do tohoto světa a na získání lásky pozornosti svých rodičů, že samo zapomene, kým je.

Jaký má toto na dítě vliv? V dítěti je nekontrolovaná touha po lásce a bezpečí, a když zakopne o ustrašené, zablokované části v energii rodičů, bude jimi zmateno. Bude zažívat bolest a pocit opuštění. Ale samo před sebou tyto emoce ukryje, neboť jsou příliš bolestné na to, abyste si je mohli plně uvědomit, dokud jste ve stavu takové zranitelnosti a otevřenosti. A dítě udělá to, že si zakryje oči a vytvoří iluzorní představu lásky. Aby po emocionální stránce přežilo, nechá se zmást mylnou představou rodičů, protože pokud není dostupná bezpodmínečná láska, je ta podmíněná lepší než žádná. Dítě v zásadě učiní všechno možné, aby získalo lásku a bezpečí, které potřebuje a pamatuje z Domova. A proto tedy zamění ty špatné energie za lásku. Například si poplete lásku s rodičovskou pýchou nad nějakým významným činem nebo s tím, že rodič dítě emocionálně potřebuje.

Kdykoliv dítě dosáhne něčeho, nač je pak rodič pyšný a dítě je za to chváleno, mohou děti vnímat, že se jejich srdce otevírá z čiré radosti nad tím, že jsou oblíbeny a oceňovány. Jenže, pokud rodičovská pýcha nepochází ze zdroje opravdového porozumění dítěti, pokud není založena na tom, oč dítě samo usiluje, ale více na tom, co od dítěte očekává společnost, pak je ta pýcha ve skutečnosti určitým druhem jedu. **Dítě je odměňováno za to, že žije dle vnějších měřítek, zatímco láska znamená, že pochopíte vnitřní standardy dětí - čeho samy pro sebe chtějí v tomto životě dosáhnout.** Jakmile je pozornost systematicky zaměřována na vnější úspěch, dítě bude klamně přivedeno k víře, že úspěch rovná se láska, a budou tíhnout k výčitkám svědomí, když nebudou zrovna dělat to, “co je správné“, co se od nich očekává podle vnějších měřítek. V dospělosti se mohou stát někým, kdo nepozná, že někdo narušuje jejich hranice nebo že pracují příliš tvrdě. Jednoduše zjistí, že cítí nutnost stále něčeho dosahovat, aniž by pochopily, proč se tvrdá práce stala závislostí.

K další deformaci opravdové energie lásky dochází, když si dítě začne plést lásku s emocionální závislostí. Mnohé děti si připadají milované, pokud cítí, že je jejich rodiče potřebují. Ve skutečnosti zaplňují díru v srdci svého rodiče, díru vzniklou díky tomu, že se rodiče sami o sebe nepostarali, a když tam vstoupí dítě, nabízí samo sebe jako *náhradního rodiče*. Snaží se poskytnout lásku a podporu, již rodiče ve svém nitru postrádají. Takto tedy chce potěšit rodiče a získat lásku, již tak velmi potřebuje. Ale tento druh služby není samozřejmě láskou. Jde o nebezpečný propletenec energií, jenž později způsobí spoustu potíží jak ve vztahu mezi rodiči a dítětem, tak v důvěrných vztazích, do nichž dítě v dospělosti vstoupí.

Mnoho rodičů zažilo nedostatek bezpodmínečné lásky během svého vlastního dětství. Stejně tak nebyli svými rodiči *opravdově přijati*. To zanechalo v jejich bytosti hluboko usazenou bolest a pocit opuštěnosti. Když mají sami dítě, přijmou je se smíšenými pocity. Na jedné straně v nich je opravdová láska, ale na straně druhé existuje podvědomá potřeba “nahradit ztrátu“. Rodič často zkouší vyléčit svá emocionální zranění prostřednictvím svého vztahu se svým dítětem. Pokud tak činí nevědomě, využije dítě jako náhradního rodiče - dítě jim má dát onu lásku, již tak bolestně postrádali ve svém vlastním dětství.

Jakmile se toto stane, dítěti se naprosto pomíchá význam slov “miluji tě“ a “potřebuji tě“. Energie dítěte již nebude nadále patřit jemu, protože bude vnímáno její odsávání potřebou rodiče, a toto odsávání bude vlastně dítěti příjemné! Poskytne falešný pocit bezpečí, což v dospělosti dítě povede k tomu, že bude mít pocit, že je někým hluboce milováno, pokud jeho energie bude odčerpávána a vlastněna onou osobou. Bude si připadat milováno a uznáváno, zatímco půjde na hranice svých možností, aby dalo co nejvíce. Bude považovat emocionální závislost, dokonce žárlivost a panovačnost za formu lásky, přičemž tyto energie jsou jejím přímým protikladem. Tato tragická ztráta sebe sama se rodí ze spojení lásky s potřebou.

Až doposud jsem kladl důraz na fakt, že když přijdete jako dítě na Zemi, jste ponořeni do “oceánu zapomnění“, do sítě iluzí, která se vás zprvu zdá velice důkladně svazovat. Nicméně, na úrovni duše si toto svedení z cesty vědomě *umožňujete*. Při své inkarnaci na Zemi hluboko ve svém nitru věříte, že najdete řešení a cestu ven. Je vašim posláním, abyste našli cestu ven z iluzí a vnesli do světa “energii řešení“, energii lásky a průzračnosti, dostupnou všem.

V jistých obdobích vašeho života přijdou příležitosti a možnosti, které vám pomohou s naplněním této mise. Jak budete dospívat, budete se setkávat s určitými lidmi či situacemi, zvoucími nebo vyzývajícími vás k tomu, abyste zjistili, kým jste. Budete životem jemně postrkováni nebo - pokud jste zatvrzelí - vehementně provokováni k “rozmotání uzlu“. Musíte propustit mylné představy o lásce, které byly součástí vaší výchovy, součástí energie vašich rodičů. Může to vyvolat krizi identity, podobnou tomu, co bylo popsáno v první části této knihy jako první *fáze přechodu od ega k srdci*. Může se zdát, že nic již není jisté a že všechno, v co jste věřili, je zkoumáno pod drobnohledem. Vskutku, vaše duše nenechá kámen na kameni, aby vás dostala Domů. Vaše duše bude vytrvale klepat na vaše dveře, dokud neotevřete a sami sebe nepropustíte na svobodu.

Významné události ve vašem životě jsou vždy zaměřeny na to, aby vám poskytly příležitosti k růstu a návratu k tomu, kým jste. **Ale je třeba odvahy a rozhodnosti k tomu, abyste při tomto průzkumu pronikli až na dno a znovu získali energii novorozeného dítěte, nedotčené iluzemi ztráty kontroly, lásky a jednoty.** Pravděpodobně shledáte, že chvíli vzdorujete energii své vlastní duše, neboť vás může odvádět od toho, co jste pro sebe považovali za normální a vhodné. Vaše duše vám může připadat jako svéhlavý host, neboť jste si doposud zvykali na světské způsoby, způsoby rodiny, do níž jste se narodili.

K uvolnění sebe sama z vědomí založeného na egu je zapotřebí jak mužské energie sebevědomí a

soudnosti, tak ženské energie lásky a pochopení. Co se vašich rodičů týká, rozlišení znamená, že se vzdálíte od ustrašených a omezujících energií, jimiž vás krmili. Vzpomeňte na důležitost oné “energie meče“, již jsem zmínil na začátku. Abyste se mohli v duchovním smyslu pustit své původní rodiny, musíte být schopni rozlišovat mezi energií jejich a vaší vlastní a musíte být schopni “přeseknout lana“, které vás omezují a dusí.

Zde nejde v první řadě o vyjádření hněvu a frustrace vůči vašim rodičům či abyste jim řekli, kde u vás udělali chybu. Někdy může být dobré, zkusit jim vysvětlit svůj postoj a své pocity. Ale v mnoha případech možná ani nepochopí, co se jim snažíte říci. Nemusí rezonovat s tou částí vás, která je “odlišná“ a v rozporu s jejich pohledem na život. Uvolnění vazeb na rodičovskou energii znamená především a hlavně uvolnit tuto energii z *vaší vlastní mysli a emocí*. Jde o to, nahlédnout do svého nitra a zjistit, do jaké míry zcela samozřejmě žijete podle souboru iluzí svých rodičů, jejich příkazů a zákazů, které byly založeny na strachu a soudech.

Jakmile si v tomto zjednáte jasno a dovolíte si to propustit, budete jim moci svobodně odpustit a skutečně “opustit dům rodičů“. Teprve poté, co přetnete na vnitřní úrovni tato lana a převezmete odpovědnost za svůj vlastní život, můžete doopravdy nechat své rodiče na pokoji. Budete muset jasně říci “ne“ jejich strachům a iluzím (meč rozlišení), ale zároveň zjistíte, že vaši rodiče *nejsou identičtí* se svými strachy a iluzemi. Jsou též dětmi Božími, které se pouze snaží splnit poslání své duše. Jakmile toto pochopíte, budete vnímat jejich nevinnost a budete moci odpustit.

V určitém smyslu jste byli oběťmi svých rodičů - neboť za dnů vašeho dětství představovali vědomí založené na egu. Dočasně a částečně jste dosud žili podle jejich iluzí. Jako jejich dítě jste vlastně neměli na výběr. Nicméně právě překonání pocitu, že jste zde obětí, je jedním z těch největších průlomů, jichž můžete ve svém životě dosáhnout. **Umíte-li rozpoznat hluboké energetické otisky ze svého dětství a vědomě se rozhodnete, které z nich vám jsou ku prospěchu a kterých byste se raději zbavili, jste svobodným člověkem. To je mistrovství.**

Pak se již nadále podvědomě nepřizpůsobujete přáním a touhám svých rodičů, pokud nejsou vaše vlastní. Zároveň se však proti nim ani nebouříte. Jste schopni vidět, že ony mylné představy, jež vám nabídli, prostě nejsou vaše. Tečka. Není třeba odsoudit své rodiče za to, že vás těmito aspekty zatížili. Můžete být zároveň milující i soudní.

Dalo by se říci, že jste s vědomím založeným na egu seznámeni skrze své rodiče a skrze ně je též překračujete, tím, že je s láskou a odpuštěním propustíte a uznáte sebe sama jako onoho nezávislého Mistra, jímž jste.

Pracovníci Světla a jejich rodiče

V tomto bodě bych rád promluvil konkrétně o duších pracovníků Světla, s ohledem na rodinu, kde se narodili. Pracovníci Světla v sobě často nesou zvláštní úkol vztahující se k jejich rodičům či rodině. Když přijdou na Zemi, pracovníci Světla mají konkrétní záměr se probudit, uvolnit se z vědomí založeného na egu a osít Zemi semínky Kristova vědomí. Silněji než ostatní chtějí pracovníci Světla druhé učit a léčit, pomáhat jim dorůst k vědomí založenému na srdci.

Z tohoto důvodu se mnoho duší pracovníků Světla rodí rodičům či v rodinách, které silně vězí v realitě vědomí založeného na egu. **Vzhledem k tomu, že jejich cílem je prolomit uvízlé a neměnné energetické vzorce, jsou pracovníci Světla přitahováni jako magnetem k “problémovým situacím“, v nichž je energie nehybná jako ve slepé uličce.** Pracovník Světla přichází s určitým uvědoměním, s jistým duchovním vnímáním, což ho nebo ji “odlišuje“ a díky čemuž nezapadá do očekávání nebo ctížádostí rodiny. **Světlonošské dítě nějak, prostřednictvím toho, co vyzařuje či vyjadřuje jako svou pravdu, zpochybňuje základní rodinné představy o životě. Téměř instinktivně dělá vše pro to, aby se energie opět rozhybala a začala plynout.**

Jakkoliv duše pracovníka Světla tímto nechce nic jiného, než být užitečná rodičům a rodině, oni na ni mohou pohlížet jako na podivnou, ba jako na černou ovci. Není-li vnitřní krása a čistota světlonošského dítěte jako taková uznána, to se často přechodně ztratí v emocích osamění či dokonce deprese.

V počátku své inkarnace pracovníci Světla hluboce věří, že cestu ven naleznou, že překonají omezující energii rodiny, v níž se narodili. Na každý pád, když se opravdu narodí na Zemi a rostou, jsou vystaveni stejným dilematům a zmatkům jako jakékoliv jiné dítě. V jistém smyslu prožívají tento zmatek hlouběji a intenzivněji. Jelikož jsou duchovně uvědomělými dušemi, které jsou často starší a moudřejší než jejich rodiče, jsou si velmi

dobře vědomy, že s energií jejich okolí “není něco v pořádku“. Na vnitřní úrovni se čelně srážejí s energiemi rodičů, kteří nechápou či nerezonují s jejich smýšlením či chováním. Tato srážka v jejich nitru - při jejich něze a citlivosti - způsobuje velký zármutek. Musí si najít způsob, jak emocionálně přežít a jak se vyrovnat se skutečností, že sice své rodiče velmi milují, ale velice se od nich liší. Což způsobuje u pracovníků Světla mnoho psychologických problémů sahajících od osamělosti, nejistoty a strachu po závislost, depresi a sebevraždu.

Takže vaše putování na Zemi a temná místa, kde energie je nehybná a nepřátelská, není bez rizika. Je to nebezpečná mise. Nezapomínejte, proč vás nazývám statečnými bojovníky! Je to právě z tohoto důvodu, jste jako pionýři, kteří se odvažují na cizí a neznámé území. Neexistují žádné směrníky či značky. Prostředí, v němž svou cestu zahajujete, je nevlídné a nepřipomíná domov. Budete si muset sami stvořit energii domova, pouze se svými pocity a intuicí jako svým kompasem. Jako pracovník Světla jste pionýrem, jenž chce prolomit bariéry starých a dusivých myšlenkových vzorců a uvolnit v nich uvízlou energii. Téměř vždy jste ve svém okolí prvními, kteří tak činí. Se spřízněnými dušemi se setkáváte až později. **Právě váš osamocený boj vám dává punc opravdového bojovníka, jímž jste. Budete muset úplně sami nalézt východisko, a jakmile to zvládnete, budete přitahovat do svého života podobně smýšlející duše, lidi, kteří zrcadlí váš probuzený stav bytí.**

Osamělý boj, jímž vy všichni musíte projít, abyste našli své Světlo, je pro vás tím nejtěžším břemenem. Na úrovni duší jste si tuto stezku vybrali vědomě, avšak prožít to jako dítě z masa a krve je bolestivou záležitostí způsobující hluboká zranění. Radím vám, abyste vnímali a přijali tuto bolest v sobě, neboť pouze tím, že se s ní spojíte, ji můžete transformovat a uvolnit. **Jakmile poznáte ono zraněné vnitřní dítě, které vzalo na svá křehká ramínka kříž odcizení, dostanete se k jádru svého břemene.** A když proniknete k jádru, řešení je nablízku. Musíte jediné - s jasným a hlubokým uvědoměním - přijmout bolest onoho dítěte. Energie soucitu a hluboké úcty z tohoto uvědomění dosáhne k onomu dítěti. **Zvednete ten kříž pouhým bytím sám sebou a tím, že budete opravdu milovat a ochraňovat tu svou část, která je “jiná“. Právě takto přivedete dítě domů a splníte své poslání jako pionýr, jímž jste.**

Rozpouštění rodinné karmy

Úkolem pracovníka Světla, s ohledem na rodinu, do níž se rodí, je *stát se tím, kým je*. Tím, že tak učiní, dokončí své poslání. Není jejich cílem svou rodinu změnit, není vaším úkolem měnit *cokoliv vně sebe*. Nejste tu proto, abyste svět učinili lepším. Jste tu proto, abyste se probudili. A ano, až to uděláte, svět se stane lepším, neboť vaše Světlo ho ozáří a přinese radost a osvětlení také ostatním. Ale nezaměřujte se na tento svět, ať již jde o vaši rodinu či jakýkoliv jiný vztah, do nějž vstoupíte.

Skutečná práce spočívá v propuštění všech těch kousíčků strachu a iluzí, založených na egu, které jste sami do takové hloubky jako dítě vstřebali. Poznávání těchto energetických otisků, které zčásti utvářely vaši osobnost, a uvolňování oněch částí téhož, které vám nepatří, je náročným a intenzivním procesem. Je to, jako byste odloupávali všechny vrstvy cibule, je to, jako byste se po druhé narodili.

Kladením důrazu na důkladnost tohoto vnitřního procesu, tohoto *druhého narození*, vás nechci odradit. Na druhou stranu bych ale byl rád, kdybyste sami k sobě pocítili hluboký respekt. **Jste těmi nejstatečnějšími bojovníky, které znám. Jste pionýry, kteří rozsvěcejí své vlastní Světlo v místech temnoty a nenávisti, dláždí cestu novému vědomí na Zemi.**

Není vaším úkolem rozzírat Světlo v srdci někoho dalšího. Je to jeho věc, zda to učiní. Vy můžete nabídnout jiskru, můžete být příkladem, ale nejste nikterak odpovědní za probuzení někoho jiného. Toto je třeba zdůraznit obzvláště s ohledem na rodinu, do níž jste ze narodili. Často instinktivně jako dítě cítíte, a vědoměji pak jako dospělí, že musíte své rodiče *zachránit* od jejich strachů a iluzí. Navíc si častokrát myslíte, že jste v této úloze selhali. Cítíte, že jste nebyli doopravdy schopni pomoci svým rodičům způsobem dle vašich představ.

Tento směr myšlení vychází z chybného vnímání toho, co ve skutečnosti znamená pomáhat a jaké je vaše poslání, co se vašich rodičů týká. Ve skutečnosti je situace taková:

Od svého zrození dále začínáte vstřebávat velice silně energie svých rodičů, jako by byly vaše vlastní. Již nejste schopni snadno určit, kde vy začínáte a kde oni končí. Protože vstřebáváte také jejich strachy a iluze, důvěrně

se sblížíte s jejich emocionální zátěží. Tato zátěž jim mohla být předána prostřednictvím několika generací z obou stran rodiny. Může být přítomen i karmický aspekt, což znamená, že totéž téma se opakuje znovu a znovu, dokud není “kletba zrušena“. Tomuto byste mohli říkat *rodinná karma*. Může jít o témata spojená s nevyrovnanou mužskou či ženskou energií, energie vycházející ze starých otrokářských tradic, témata náležející k určitým nemocem, atd. Tento druh karmické zátěže je vyřešen, když dojde k uvolnění její energie, a není tedy předána další generaci. Rodinná karma je rozpuštěna, jestliže alespoň jeden člen rodiny prolomí toto spojení tím, že *sám sebe uvolní* od emocionálního břemene, které vstřebával od dětství a které může být dokonce uložené v jeho genech.

Ten člen rodiny, jenž “prolomí kletbu“ to dělá hlavně a především proto, aby pomohl sám sobě. Týká se to zaměření na svůj vlastní vnitřní růst a expanzi. Tento růst a rozpínání ovlivňuje “energii rodiny“. Otevírá členům oné rodiny možnost, aby též našli cestu ven. Pracovník Světla, jenž sám sebe vysvobodil z emocionální slepé uličky, připravuje pro ostatní ze své rodiny *energetickou stopu*. Toho dosáhne svou vnitřní prací a tím, co díky ní vyzařuje, nikoliv tím, že by o to skutečně usiloval či dokonce tlačil na ostatní, aby se změnil a posunuli kupředu. To, co své rodině energeticky nabízí, je možnost změny. Jeho energie jim zrcadlí možnost změny, a to je vše, co má udělat.

Zda členové rodiny tuto stopu využijí, to je pouze na nich. Nikdy nejste odpovědní za rozhodnutí někoho jiného, zda se změní či nikoliv, a ani na tom nezávisí vaše duchovní poslání. Možná jste se osvobodili od karmické zátěže, již na vás vaše rodina uvalila, a sklízíte kvůli tomu posměch či jste svou rodinou odmítáni, a přesto bude vaše mise dokonale úspěšná. Rozdrtíte hypnotizující sevření, jímž karmické vzorce mohou ovlivňovat rodové linie, a pokud máte děti, toto emocionální břemeno jim nebude předáno. A to je poslání vaší duše.

Představte si, že žijete v údolí, které je poměrně neúrodné a suché. Celá vaše komunita vám říká, že nemůžete vyjít z tohoto údolí ven... že je to vše, co je. Zdá se, že si jako jediní vzpomínáte, že existuje i mnohem plodnější a bujnější území než toto. Takže po dlouhém zvažování se rozhodnete zkusit své štěstí a vyšplhat ven z onoho údolí. Ten výstup vás stojí neuvěřitelné množství síly a energie. Nejen, že je cesta velmi strmá, nejsou na ní ani žádné značky či nápisy, jichž byste se mohli zachytit. Zatímco šplháte vzhůru, necháváte za sebou stopu. V určitém okamžiku z údolí vyjdete a při pohledu na krajinu před vámi vás zaplaví radost a pocit poznání. Věděli jste, že tam venku je někde něco, co je mnohem více domovem než místo, kde jste se narodili. S nadšením pohlížíte dolů a vyhlížíte svou rodinu. Byli byste rádi, kdyby se k vám připojili a žasli nad tímto krásným výhledem. Rádi byste sdíleli své vítězství. Jenže tam dole nevidíte nikoho, a když si všimnete nějakých lidí v dáli, vůbec se nezdá, že by se o vaši cestu zajímali.

Toto se často duším pracovníků Světla stává. Prosím vás, abyste - v tomto ohledu - nezeleli ztráty své rodiny. Tím, že vyjdete z údolí, proklestíte cestu a zanecháte stopu, jim poskytnete ohromnou službu. Tato stopa tam zůstane a jednoho dne bude využita kýmkoli, kdo bude chtít z údolí vylézt. Ta stopa je energetickým prostorem, jenž jste jim zpřístupnili.

Právě vybudování této stopy bylo vaším cílem, když jste se narodili těmto rodičům a v této rodině. Není vaším úkolem přimět vaši rodinu, aby šla také nahoru, ani ji vynést ven z údolí na ramenou! To *není* váš úkol. **Kdykoliv se pokoušíte** - obrazně řečeno - **vléci své rodiče nebo rodinu vzhůru do onoho strmého kopce, bráníte svému vlastnímu růstu a budete rozčarováni a zklamáni.** To není cesta duchovního růstu a alchymie. Ti ostatní, které milujete a s nimiž chcete své Světlo sdílet, si mohou zvolit žít v onom údolí ještě po další století či déle. Je to na nich. Ale jednoho dne, až nastane ten vhodný čas, objeví malou stezku vedoucí vzhůru a pomyslí si: “Jé, to je zajímavé, pojďme nahoru a vyzkoušejme to, tady dole mě to už moc nebaví.“ A vyrazí. Zahájí svou vlastní cestu vnitřního růstu, svůj vlastní výstup ke Světlu. A není báječné, není absolutně skvělé, že po cestě budou nacházet značky, stopu, již se mohou držet? Budou muset projít svými vlastními šarvátkami, ale budou mít před sebou maják, jenž jim posvítí na cestu. Jako pionýr jim proklestíte cestu divokým a neznámým územím, a cesta vydlážděná vaší vůlí bude využita s vděčností a úctou.

Abyste byli skutečně volní a abyste znovu získali své mistrovství jako nezávislá duchovní bytost, musíte pustit rodinu, do níž jste se narodili. Musíte je propustit, a to nejen jako jejich *dítě*, ale též jako jejich *rodič*. Vysvětlím vám toto dvojnásobné pouto. Dítě ve vás se potřebuje zbavit naděje, že vaši rodiče vám nabídnou bezpodmínečnou lásku a bezpečí. Ono dítě se musí v této záležitosti obrátit na vás a vy mu máte pomoci propustit onu zlostnou, smutnou a zklamanou část onoho dítěte, které se cítí vašimi rodiči zrazeno. To je ta dětská část. Nicméně se také potřebujete pustit té své části, jež chce být rodičem vašim rodičům. **Pro duše**

pracovníků Světla je typické, že se v určitém stádiu svého růstu začnou cítit jako rodiče svých rodičů. Díky své vrozené touze učit a uzdravovat a díky své duchovní uvědomělosti často vidí jasně iluze a strachy svých rodičů a chtějí je vyléčit. Což vás může dostat do mnoha sporů s rodiči, protože vaše touha pomoci je často propletena s podvědomou potřebou být uznán jako ten, kým doopravdy jste. Jinými slovy, ono zraněné dítě vašim prostřednictvím promlouvá, když se pokoušíte pomoci svým rodičům, a pokud se snažíte pomoci ostatním skrze onu svou zraněnou součást, je to recept na katastrofu. Vy skončíte zranění ještě více a vaši rodiče nejspíš budou naštvaní a zmatení.

Propustit své rodiče znamená nechat odejít jakoukoliv touhu je změnit. Musíte pochopit, že není vaší úlohou je kamkoliv vést. Vaším posláním je se vypořádat se svou vlastní stezkou - to je vše. Jakmile se doopravdy rozloučíte se svými rodiči, necháte odejít to dvojnásobné pouto, shledáte, že se mezi vámi a jimi otevírá nový prostor, mnohem volnější a otevřenější. Pokud jsou stále ještě naživu, vztah s vašimi rodiči se může stát méně napjatým, jelikož energie výčitek a viny odejde ze scény. Na druhou stranu můžete mít pocit, že se vám je nechce již tak často navštěvovat. Může prostě dojít k nedostatku společných zájmů. V každém případě se budete v tomto vztahu cítit mnohem volněji a budete si určovat vlastní kurs životem, bez potřeby jejich souhlasu či tendence se rozhněvat či naštvat, pokud s vámi nesouhlasí.

Ve svém životě se nyní můžete setkávat s lidmi, kteří patří do vaší “duchovní rodiny“. Duchovní rodina nemá nic společného s biologií, geny či dědičností. Jde o rodinu spřízněných duší. Často je znáte z minulých životů, kde vás spojovalo přátelství, láska či společné poslání. Je velmi snadné s nimi vyjít, neboť sdílíte vnitřní podobnost, patříte ke stejné rodině. Zažíváte cosi jako návrat domů. To, kvůli čemu jste si mezi ostatními lidmi připadali odlišní a osamocení, se teprve zde stává základem vašeho spojení a oboustranného uznání. **Navazování spojení se svou duchovní rodinou je v pozemském životě opravdovým zdrojem radosti. Klíčem ke vpuštění této zkušenosti do vašeho života je nalezení vaší vlastní cesty “ven z údolí“ a rozpoznání onoho vnitřní Světlo. Jste-li schopni uznat své vlastní Světlo v prostředí, které vám je neodráží nazpátek, stáváte se svobodnými a nezávislými.** Nezatížení karmickými aspekty své historie, strachy a iluzemi, jež vás omezovaly, přitáhnete do svého života vztahy, které jsou založeny na lásce a respektu a které zrcadlí vaše probuzené božství.

© Pamela Kribbe 2005

www.jeshua.net

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)

Vztahy v nové době

Tento channeling se uskutečnil 5.února 2006 v Oisterwijk v Nizozemí. Mluvená řeč byla lehce upravena pro lepší čitelnost textu.

Draží přátelé, je pro mne velkou radostí a velkým štěstím, že dnes mohu být s vámi. Moje energie mezi vámi proudí. A jak můžete vidět, není to konference v tradičním smyslu. K těmto informacím je předávána navíc určitá kvalita energie. Jste toho součástí. Tím, že jsme se dnes tady sešli, tvoříme v této místnosti, v tomto místě otevření Země spirálu energie. Proto je toto místo svaté. V každém místě, kde se lidé, Andělé v pozemských tělech, setkávají v záměru osít zemi svým světlem, se stává Země posvátnou.

Chtěl bych ve zkratce promluvit o fenoménu channelingu, který se poslední dobou stal tak populární. Znáte všichni koncept prána, používaný v józe a v orientální filozofii. Prána je duchovní energie, kterou absorbujete každým vašim nádechem. Myšlenkou je to, že když dýcháte, tak nevdechujete pouze vzduch, ale také živoucí energii, kosmickou energii, která překračuje to fyzické a umožňuje vám žít. Chtěl bych vám upřesnit toto: stejně tak, jako každý absorbuje pránu v okamžiku kdy vdechuje vzduch, každý je slouží svým způsobem jako. Channeling není jen pro ty, kteří mají speciální dar. Je tou nejpřirozenější věcí, která existuje. Vidíte, je pro vás nemožné žít bez kosmické energie. Nemůžete existovat, žít, prosperovat - aniž byste absorbovali kosmickou energii. Stejně tak, jako nemůžete žít pouze ze vzduchu, stejně tak nemůžete žít, aniž byste byli spojeni

s kosmickou energií, která je vaším domovem. Země a kosmos, vzduch a prána, jsou nezbytné k tomu, abyste mohli žít jako lidské bytosti v pozemské sféře bytí. **Jste „strážci“, ti kteří otevírají dveře pro přísun více světla na Zemi. Ale jste také tvůrci mostu mezi Zemí a kosmem, ti, kteří zprostředkovávají kosmickou energii k Zemi.** To je něco, co už děláte a co máte potřebu dělat, abyste se cítili radostní, na svém místě a v dobrém zdraví. Sloužíte jako kanál pokaždé, když používáte svou intuici, pokaždé, když se zvnitřňujete a když nasloucháte tomu, co se s vámi děje a jak byste chtěli, aby se to změnilo. V těchto okamžicích, vytváříte kanál s vaší Já Jsem přítomností a vstupujete do kontaktu s kosmickými nepozemskými sférami, které vám mohou pomoci dosáhnout vašich cílů zde na zemi. Každý z vás tvoří kanál spojení se svojí vlastní Bytostí, která je mimo čas a prostor.

Dnes sdílíme naše energie a jsme znovu spojeni, abychom přenášeli kosmickou energii, která se snaží v této Nové době si najít cestu k Zemi. Nová doba není pouhou vizí budoucnosti, ale manifestuje se již nyní v životech mnoha lidí. Pokud čtete noviny nebo se díváte na televizi, myslíte si, že to ještě není skutečností, ale probuzení se už manifestuje na úrovni jednotlivců a ne v měřítku vlád, institucí či organizací. Je to patrné ve vaší denní existenci, kdy se projevuje nový proud energie. Je to proud vašeho srdce, který vás zve a který vám dává znamení k žití a k jednání podle lehkosti a moudrosti. Takto se projevuje příchod Nové doby, díky tomu, že jednotlivci naslouchají šepotům svého srdce. Duchovně, základ každé skutečné změny či přeměny se odehrává na úrovni jednotlivců. Probuzená energie ve vašem srdci postupně najde svou cestu přes instituce, organizace, které se prozatím ještě přidržují starých systémů vědomí založeném na egu. Staré energie moci se zhroutí, nikoliv násilím, ale jemnou energií srdce. V okamžiku, kdy srdce převládne, starý svět zmizí, ne pod nátlakem moci a násilí, ale pod silou lásky.

V této nové době se vztahy podrobují velké změně. Představují pro vás zdroj vašich nejintimnějších emocí, od velké radosti po extrém, velké utrpení. Ve vašich vztazích si můžete uvědomit vnitřní bolest, která je ve své podstatě starší, než je vztah. Dokonce starší než je lidská existence.

Aktuálně jste vybízeni, abyste se sebe-uzdravili ve svých vztazích. Díky nové energii, která je přítomna, je možné změnit destruktivní elementy ve vztahu na proud pozitivní a jemné energie mezi vámi a druhou osobou. Nicméně, osobní léčení a transformace mohou také znamenat, že se vzdáte vztahů, které brání vašemu osobnímu vyjádření. Toto často znamená, že i když někoho máte skutečně rád(a), možná byste mu měli říct sbohem, neboť vaše životní cesta vás vede jinam. Ať už vás to vede k znovu-spojení či k rozchodu, jste všichni postaveni před zkoušku položení si nejhlubších otázek v této oblasti osobních vztahů. Volání srdce a energie založená na srdci charakteristická Nové době, vstoupily do vašeho života a už je nemůžete ignorovat.

Abych vám vysvětlil důvod, proč vás vztahy mohou tolik zranit a vést váš život nahoru-dolů, chtěl bych vám povědět o velmi staré bolesti, kterou nosíte ve své duši. Je velmi stará, starší ještě než tento život, starší než všechny vaše předešlé životy na Zemi. Chci vás zavést zpět k bolesti ze zrození vaší duše.

„V onom čase“ bylo vše celistvé a nerozdělené. Je pro vás možné si toto představit? Nechte na okamžik vaši představivost volně cestovat. Představte si: nejste v těle, jste čistým vědomím a jste součástí velkého pole energie, která vás obklopuje příjemným způsobem. Máte pocit, že patříte do tohoto celku a jste milováni bezpodmínečně. Pociťujte, jak vás toto pole energie obklopuje jako nejjemnější peřinka, energie která oplývá láskou, která vám umožňuje zkoumat a volně se vyvíjet, aniž byste kdy pochybovali o sobě či o svém právu být tím, kým jste. Žádná pochybnost, žádný strach. Tento pocit bezpečí a pohodlí vytvářel prenatální podmínky, ze kterých jste se zrodily jako individuální duše. To byla kosmická matrice. I když je to velmi vzdálené od vašeho současného stavu, vaše srdce je stále nostalgické po tomto stavu celistvosti, po tomto pocitu absolutního bezpečí, které znáte pod pokrývkou lásky a blahovůle. **Tento pocit Jednoty, který si pamatujete, to byl Bůh. Společně - pod touto pokrývkou lásky, jste tvořili Boha.**

V tomto božském vědomí, v této pokrývce lásky, bylo v určitém bodě rozhodnuto vytvořit novou situaci. Je velmi těžké dát to do lidských slov, ale možná si můžete představit, že v Bohu, v tomto vědomí Jednoty, bylo snem něco úplně jiného než je Jednota. Byl tam sen, abych to tak vyjádřil, o *zkušenosti*. Když jste spojeni v totální čistotě, tak nezažíváte věci, pouze jednou. **Jste. I přes extázi a absolutní bezpečí tohoto stavu bytí, existovala část Boha, část toho kosmického vědomí, která chtěla zkoumat, objevovat a vyvíjet se. Tato část se oddělila sama od sebe.**

Vy jste touto částí Boha. V určitém bodě, vaše vědomí souhlasilo s touto zkušeností opuštění Jednoty a stát se

„já“, samotnou entitou, individuálním ohraničeným vědomím. To byl ohromný krok. Z svého nejhlubšího bytí jste měli pocit, že to bylo správné rozhodnutí. Měli jste pocit, že tento sen o tvořivosti a obnově byl pozitivní a správnou touhou. Ale v okamžiku, kdy jste opustili pole Jednoty, nastala bolest. Poprvé ve vaši paměti, poprvé za váš život, nastala hluboká bolest. Byli jste odtrženi od sféry lásky a bezpečí, která pro vás byla úplně samozřejmou. Právě na tuto bolest zrození jsem poukazoval. I během této první zkušenosti zklamání, něco uvnitř vás vám říkalo, že vše je v pořádku, že jste se pro tuto zkušenost rozhodli sami. Ale bolest byla tak živá, že vás to učinilo na povrchu vaší bytosti zmatenými a ztracenými. Ukázalo se, že je velmi těžké zůstat v kontaktu s nejhlubším věděním, v této vnitřní úrovni, kde jste Bůh a kde víte, že vše v pořádku.

Utrápenou část narozenou v této době, nazývám **vnitřní dítě**. Vaše duše, vaše jedinečná osoba, v sobě nosí extrémní čistého Božího vědění a zároveň kosmické traumatizované dítě. Tato jednota Boha a Dítěte, vědění a zkušenosti, započala Dlouhou cestu. Byli jste individuální začínající duši. Začali jste studovat a zakoušet to „já“, to ohraničené individuum.

Bůh přeměnil část svého božství na duši. Duše potřebovala zkušenost, aby našla svůj božský původ. Duše potřebovala být živá, zakoušet, objevovat, sebe-zničit se a se znovu-vytvořit, aby věděla, co je duše ve skutečnosti, tj. Bůh. Samozřejmost být Jeden a celistvý byla zničena a musela být znovu-získána zkušeností. Bylo to velkým činem tvořivosti. Příchod vědomí, toho individualizovaného „já“, byl zázrakem! To nikdy dříve neexistovalo.

Často se snažíte překročit omezení vašeho „já“, abyste mohli znovu žít hlubokou Jednotu. Dalo by se říct, že je to vašim duchovním hledáním. **Ale z pohledu Boha, je to právě to „já“, oddělení, které znamená zázrak!** Stav bytí Jedním byl normální situací, „tak, jak tomu vždy bylo“.

V tomto zázraku bytí individuální duši, spočívá velká krása, radost a tvořivá síla. Důvod, proč to takto nežijete je ten, že ještě bojujete s vaší bolestí z narození duše. Někde hluboko ve vás je ještě křik primární úzkosti a zklamání: to je vzpomínka na to, jak jste byli odtrženi od vaší Matky/Otce, z všepřítomné pokrývky lásky a bezpečí.

Během vaší cesty časem a zkušeností, jste prošli tolika věcmi. Zkusili jste mnoho různých podob. Byly inkarnace, kde jste neměli podobu lidského těla, ale to není dnešním tématem sdělení. Co se mi zdá důležité v tomto kontextu je to, že **během velmi dlouhé historie, jste byli vedeni dvěma rozdílnými motivy. Na jedné straně byla chuť objevovat, tvořit a znovuzačínat. A na druhé straně byla nostalgie, pocit vyhnání z ráje a zdrcující samota.**

Díky vaší dobrodružné a pokrokové povaze, vás tato energie tlačila mimo kosmickou matici. Zažili jste a vytvořili jste mnoho věcí. Ale z důvodu bolesti ze zrození a nostalgie, kterou v sobě nesete, jste museli čelit mnoha traumatům a deziluzím. Vaše tvoření tedy ne vždy byla blahosklonná. Během vaší cesty časem a prostorem, jste učinili věci, které jste pak litovali, věci, které byste mohl nazvat „špatnými“. Tyto činy byly, z našeho pohledu, jednoduše výsledek vašeho rozhodnutí ponoření se do dobrodružství a zakušení neznámého. Vidíte, jakmile jste se rozhodli se stát individuem, odpojit se od evidentní Jednoty, nemůžete zažívat jen světlo. Musíte najít vše, co má jinou formu. Takto také zakoušíte temnoty. **Žijete vše, co existuje, procházejíc všechny extrémy.**

V současném bodě vašeho vývoje začínáte chápat, že vše záleží na vaši schopnosti přijmout své „já“ ve skutečnosti. Toto zahrnuje skutečné přijetí vašeho božství a od tohoto vědomí sama sebe, žít radost a hojnost. V momentě vašeho kosmického zrození, v momentě, kdy zoufalství a bolest vás obklopily, jste začali mít pocit, že jste maličci a nevýznamní. Od té chvíle jste začali hledat něco, co by vás mohlo zachránit, nějakou moc či sílu mimo vás, nějakého Boha, nějakého šéfa, nějakého partnera, nějaké dítě,... **V procesu probuzení, který momentálně žijete, si uvědomujete, že esenciální bezpečí, o kterém sníte, nesmí být nalezeno vně vás, ať již u rodiče, milovaného či u Boha.** Ať již je síla se kterou tuto touhu či nostalgii reaktivujete v určitém vztahu, nenaleznete tam to esenciální bezpečí, dokonce ani ve vztahu s Bohem ne.

Neboť ten Bůh ve kterého věříte, Bůh který vám byl předán tradicí a který ještě těžce ovlivňuje vaše vnímání, je Bůh mimo vás. Je to Bůh, který pro vás plánuje věci, který pro vás vyznačuje cestu. Ale tento Bůh neexistuje. Vy jste Bohem. Jste tou tvořivou částí Boha, která se rozhodla následovat svoji osobní cestu a žít zcela novým způsobem. Věřili jste, že se vyléčíte z původní rány svého narození. Dalo by se říct, že rozšiřující

se energie objevování a obnovení je mužskou energií, zatímco energie spojení, sjednocení, energie Domova, je ženskou energií. Tyto dvě energie patří do vaší esence, do vaší podstaty. Jako duše, nejste ani muž ani žena. Ve vaší esenci jste zároveň muž i žena. Začali jste vaši cestu s těmito dvěma složkami.

V současnosti je žádoucí je nechat pracovat spolu v harmonii, tzn. zažít v sobě tuto celistvost. Po tom, co jste popírali svojí velikost po tak dlouhou dobu, si uvědomíte, že není jiná alternativa, než ta: ***být tím Bohem o kterém sníte.***

To je poslední etapa k osvícení: uvědomit si, že jste ten Bůh, kterého si tak silně přejete. Není nic mimo vás, co by vás mohlo zavést do srdce vaší svrchovanosti, do vaší celistvosti. Vy jste tímto, vy jste Jedním a vždy jste tím byli! ***Jste to vy, koho jste vždy čekali.***

Rozsvítit ten oheň vědomí sebe sama vyvolá takovou radost, takový pocit návratu domů, že toto uvede všechny vaše vztahy do nové perspektivy, do nového úhlu pohledu. Například se cítíte méně vtažení do toho, co vám říkají ostatní lidé. Jestli vás někdo kritizuje či se vám nedůvěřuje, neděláte z toho okamžitě osobní aféru. Jste méně zachvácený či unáhlený reagovat. Upustíte od toho jednodušeji a potřeba se bránit, před sebou a před ostatními zároveň, je zbytečná. Když jste snadno zachvácení ve svých emocích tím, co si o vás druhá osoba myslí, to naznačuje, že sebou opovrhujete a to vás vede k tomu, že dáváte hodnotu negativním názorům ostatních. Nenačnete řešení na opovržení tím, že vyprovokujete konflikt s druhým, ale pouze tím, že se zvnitřníte a zkontaktujete své emoční rány, které jsou uvnitř vás. Tyto jsou dávnější než momentální okamžik odmítnutí.

Ve skutečnosti je každé utrpení spojeno s odmítnutím. Každá bolest ve vztahu je připomenutím nevyhlášené bolesti z narození. Možná máte pocit, že to beru ve zkratce, když to říkám takto, neboť existují různé druhy složitých situací ve vztazích, které se zdají poukazovat na mnohem bližší příčinu. Můžete mít pocit, že příčinou vaší bolesti je to, co váš partner udělal či neudělal. Můžete mít pocit, že něco mimo vás je příčinou vašeho utrpení. A následně si myslíte, že řešení na váš problém se nachází v chování druhého. Ale dovolte mi, abych vám řekl: v podstatě jste neustále zaměstnáni léčením své staré bolesti *uvnitř vás samotných*. Pokud si to neuvědomujete, nejspíše budete zamotáni do vztahových historek, které se mohou ukázat jako velice bolestné.

Zejména ve vztazích muž/žena (v milostných vztazích), se snažíte vytvořit určitý druh jednoty a bezpečí mezi vámi, podobný tomu počátečnímu stavu jednoty a lásky, na který si mlhavě vzpomínáte. Ve vašem podvědomí se snažíte vytvořit pocit, že jste pohodlně obklopeni příkrývkou bezpodmínečné lásky a přijetí. Je ve vás dítě, které žádá velkým křikem o toto bezpodmínečné přijetí. **Tedy, jestli toto dítě ve vás obejmeme svou náručí dítě, které je ve vašem partnerovi, velmi často z toho vyplyne dusící sevření, které blokuje jakékoliv autentické vyjádření obou partnerů.**

Stane se to, že budete emočně závislí jeden na druhém, a budete tedy potřebovat lásku či uznání od druhého, abyste se cítili dobře. Závislost vždy volá reakce moci a kontroly, neboť mít potřebu druhého znamená chtít kontrolovat jeho chování. A to je začátek destruktivního vztahu. **Vzdát se vaší individuality ve vztahu, vedeni podvědomým snem o absolutní jednotě, je destruktivní vůči vám tolik, co vůči druhé osobě.**

Pravá láska mezi dvěma partnery představuje dvě pole energií schopné fungovat v úplné nezávislosti jeden na druhém. Každé pole energie je jednotou sama o sobě a spojuje se s druhým na základě této jednoty. Ve vztazích, kde jsou partneři závislí jeden na druhém, najdete nekontrolovatelné napětí k „organické úplnosti“, kdy jeden nechce či není schopen fungovat bez druhého. To vede k zamotání energií, které se dají zpozorovat v aurických polích ve formě energetických provazů, kterými se partneři navzájem živí. Živí se toxickými energiemi závislosti a kontroly. Tento způsob energetického zapletení se naznačuje, že neberete zodpovědnost sami za sebe a že nečelíte dávnému zranění z kosmického zrození své duše, kterou můžete uzdravit pouze vy sami. Kdybyste přijali a kontaktovali vaši vnitřní bolest a vzali za ní zodpovědnost, uviděli byste, že už nikdy více nepotřebujete někoho jiného k tomu, abyste byli celiství, a byli byste osvobozeni od destruktivního aspektu vztahu.

Karmické vztahy

V tomto kontextu bych k vám chtěl hovořit o **karmických vztazích**. To znamená o vztazích mezi lidmi, kteří se už znali v jiných životech a prožili vzájemně spolu intenzivní emoce. To, čím se tento druh vztahů vyznačuje nejvíce je, že partneři v sobě nosí nezpracované emoce jako pocit viny, strach, závislost, žárlivost, vztek či něco

podobného. Kvůli tomuto nevyřešenému náboji emocí jsou přitahováni jeden k druhému v další inkarnaci. Cílem tohoto dalšího setkání je nabídnout možnost vyřešit problém znovu na živo. To se děje tak, že se ten dávný problém rychle znovu nastolí, aby mohl být vyřešen. Když se poprvé setkají, karmičtí partneři cítí naléhavou potřebu se přiblížit a chvíli poté, začínají znovu hrát stejná stará schémata emočních rolí. Scéna je teď připravena, aby znovu čelili starým problémům a aby je vyřešili jasnějším způsobem. Duchovním záměrem tohoto znovu-setkání je to, že oba partneři mohou dělat jiná rozhodnutí, než ta, která udělala dříve.

Dám vám příklad: představte si ženu, která měla v minulém životě velmi majetnického a tyranského muže. Trpěla jej po nějaký čas, ale jednoho dne se rozhodla, že toho má dost a tento vztah ukončila. Poté se muž zavraždil. Žena měla výčitky. Cítila se vinna. Možná mu měla dát ještě jinou šanci? Strávila zbytek svého života pocitem této viny.

Setkají se znovu v jiném životě. Je mezi nimi divná přitažlivost. Na začátku je muž neuvěřitelně šarmantní a žena je středem jeho pozornosti. Zbožňuje ji. Vstoupí do vztahu. Ale od tohoto okamžiku se muž stává čím dál tím víc žárlivější a majetnický. Podezírá ji z nevěry. Ona se nachází ve vnitřním konfliktu. Je našťvaná a zoufalá z toho, že ji podezírá, ale má zvláštní pocit, že mu musí odpustit a dát mu novou šanci. „Je to zraněný muž. Nic s tím nezmůže, když má tento pocit, že bude opuštěn. Možná mu mohu pomoci toto překonat“, myslí si žena. Takto odůvodní jeho chování, ale ve skutečnosti dovolí překročení svých mezí. Vztah negativně ovlivní její pocit sebeúcty. **To nejosvobodivější rozhodnutí, které by žena mohla udělat je ukončit vztah a pokračovat svou cestou aniž by cítila pocit viny.** Utrpení a strach manžela nejsou její zodpovědností. Jeho utrpení a její pocit viny je vedli k destruktivnímu typu vztahu. Jejich vztah byl emočně naplněn již kvůli minulému životu. Znovu se setkali, aby se žena naučila opustit vztah, aniž by cítila pocit viny a aby se muž naučil emočně se ovládat. Tedy jediným řešením je vztah ukončit. **Řešením karmy této ženy je upustit jednou pro vždy od svého pocitu viny.** Chyba, kterou dělala v minulém životě nebyla to, že opustila svého muže, ale to, že se cítila vinna za jeho sebevraždu. Odchod jeho ženy v tomto životě vystavil muže znovu jeho utrpení a nabídnul mu novou příležitost postavit se svým emocím namísto toho, aby před nimi utíkal.

Karmické setkání poznáte podle toho, že vám je ta osoba velmi podivně známá. Často je zde vzájemná přitažlivost, něco jako neznámá síla ve vzduchu, která vás tlačí, abyste byli spolu a poznali jeden druhého. Pokud nastane příležitost, tato silná přitažlivost se může vyvinout v milostný vztah či v divoké šílenství. Emoce, které prožíváte se mohou zdát tak silné, že můžete mít pocit, že se jedná o duši dvojčete - dvoupaprseku. Ale skutečnost není taková, jaká se zdá být. V takovýchto vztazích budou vždy problémy, které znovu jednoho dne vyplují na povrch. Často se partneři ocitají v psychologických konfliktech, které mají za hlavní složky moc, kontrolu a závislost. Tímto opakují tragédii nějakého minulého života, který v podvědomí cítí. V nějakém minulém životě mohli být milenci, rodič a dítě, šéf a podřazený, či jiný druh vztahu. Ale vždy se dotkli druhého v hloubi jeho duše činy jako je nevěra, zneužití moci či naopak příliš silné city. Bylo mezi nimi velmi silné setkání, které způsobilo emoční jizvy a traumata. To je důvod, proč síly přitažlivosti či odpuzování mohou být tak násilné, když se znovu setkají v nové inkarnaci.

Duchovní výzvou pro duše, které se ocitnou takto zapleteny, je upustit jeden od druhého a stát se samostatnou bytostí, volnou a nezávislou. Zde zmíněné karmické vztahy nejsou téměř nikdy dlouhodobé, stabilní a láskyplné vztahy. Jsou víc destruktivní než léčivé. Velmi často je hlavním cílem tohoto setkání uvolnit sevření jeden druhého. To je něco, co nedokázalo být učiněno v nějakém či nějakých minulých životech, ale je zde nyní další příležitost osvobodit jeden druhého v lásce.

Pokud se nacházíte v nějakém vztahu charakterizovaném silnými emocemi, které vzbuzují hodně utrpení a zármutku, ale ze kterého se nedokážete osvobodit, prosím vás, pochopte, že nic vás nenutí zůstat s takovou osobou. Pochopte také, že intenzivní emoce jsou velmi často synonymem hlubokého utrpení spíše, než vzájemné lásky. **Energie lásky je ve své podstatě klidnou a míruplnou, bezstarostnou a inspirující.** Není tíživou, vyčerpávající či tragickou. **Pokud nějaký vztah má tyto charakteristiky, je čas o uvolnit sevření, upustit od tohoto vztahu než na něm znovu pracovat.**

Často se dokážete přemluvit, že spolu musíte zůstat, neboť „sdílíte tuto karmu“ a musíte „vyřešit věci společně“. Vyzýváte povahu karmy jako argument na prodloužení vztahu, zatímco oba velmi trpíte. Ve skutečnosti deformujete koncept karmy. Nevyřešíte žádnou karmu společně. Karma je něco osobního-individuálního. Jediná karma ve hře v takovýchto vztazích, jaké jsem jmenoval výše, často vyžaduje úplné

uvolnění sevření, které kompletně vytěžíte z tohoto vztahu, abyste zakusili být celiství ve vás samotných. Tady také platí, že vyřešení karmy je něco, co děláme sami. Druhá osoba se jen může dotknout či znovu aktivovat ve vás něco, co mezi vámi vytvoří drama. **Váš jediným úkolem a vaší výzvou však zůstává, abyste zvládli své vnitřní zranění a ne problémy druhé osoby. Jste odpovědni jen sami za sebe.**

Toto je velmi důležité pochopit, neboť toto je hlavní pastí ve vztazích. Nejste zodpovědni za vašeho partnera, a on není zodpovědný za vás. Řešení vašich problémů nespočívá v chování druhé osoby. Vy jste tak často spojeni s vnitřním dítětem vašeho partnera, s tou jeho částí, která je zraněná, že máte pocit, že pouze vy mu můžete pomoci. Anebo, že to samé může váš partner učinit pro vás. Ale to nebude fungovat. Jen tím zesílíte pocity oběti a bezmoci v druhé osobě, zatímco by bylo lepší to ukončit a převzít nad sebou zodpovědnost. Je vaším osudem, být schopni se cítit celiství a kompletní, zcela autonomní, nezávislí. To je nejdůležitější podmínkou pro opravdu vyvinutý a naplňující vztah.

Léčivé vztahy

Jsou vztahy, které léčí a jiné, které ničí. Jednou charakteristikou vztahů, které léčí je, že partneři se navzájem respektují takoví, jací jsou, aniž by se snažili druhého změnit. V přítomnosti jeden druhého zažívají hodně potěšení, ale necítí se špatně, zoufalí či opuštění, když ten druhý není nablízku. V tomto druhu vztahu, nabízíte pochopení, podporu, povzbuzování tomu, kterého máte rádi, aniž byste se snažili vyřešit jeho problémy. Ve vašem vztahu je svoboda a mír. Mohou zde samozřejmě čas od času nastat nedorozumění, ale emoce, které vznikly jsou krátkého trvání. Oba partneři jsou připraveni odpustit. Je mezi nimi spojení srdcem, díky němuž nedělají osobní aféru z emocí či chyb druhého. Protože se to nedotýká hlubší úrovně utrpení, nedávají tomu tolik důležitosti. Emočně jsou oba partneři nezávislí. Nezískávají svou sílu či svou spokojenost z uznání či přítomnosti partnera. On či ona nevyplňují prázdnotu ve svém životě, ale přidávají tomu druhému něco nového a vitálního.

V léčivých vztazích se také může stát, že se partneři znají z jednoho či z více minulých životů. Ale v tomto případě zde téměř nikdy není emoční karmická zátěž, jako je tomu u karmických vztahů. Obě duše se nejspíše setkaly v nějakém minulém životě v láskyplném vztahu. Jako přátelé, partneři či rodič a dítě, se poznaly jako sesterské duše. Toto tvoří nezničitelné pouto během mnoha životů.

***Dám vám jiný příklad:** Nějaký mladý muž vyrostl v chudé rodině někdy ve středověku, je hodný a citlivý a moc se neslučuje s okolím. Jeho rodina je složena z těžce pracujících lidí, spíše prostých, kteří moc neocceňují jeho snilkovskou a nepraktickou povahu. Když se stane dospělým, odejde do kláštera. Také není velmi šťastný, neboť jeho život je pln přísných pravidel a je v něm málo citu lidského srdce či laskavosti mezi lidmi, kteří tam žijí. Ale je zde jeden muž, který je jiný než ostatní. Je to kněz z vyššího stupně, ale není autoritativní a skutečně se o něj zajímá. Čas od času se zajímá o to, jak žije a udělí mu příjemné práce, jako je zahradničení. Pokaždé, když se vidí, je mezi nimi pocit uznání a souznění. Je zde tiché spojení v oblasti srdce. Ačkoliv se nevidí často, tento kněz je pro tohoto mladého muže zdrojem povzbuzení a naděje.*

V dalším životě je tento mladý muž ženou. Je opět jemné a snivé povahy. Když dospěje, ocitne se v manželství s autoritativním a tyranským mužem. Na začátku jejich vztahu byla zamilovaná a okouzlená jeho silným charisma, ale později si uvědomí nakolik ji jeho dominance dusí a tísní. Nicméně je pro ni těžké se od něj osvobodit. Ve svém zaměstnání se o této situaci zmíní svému trochu staršímu kolegovi. Podporuje ji v tom, aby se prosadila a zůstala věrná svým skutečným potřebám. Pokaždé, když spolu mluví, intuitivně ví, že má pravdu. Po několika vnitřních konfliktech se rozvede se svým mužem. Kontakt s jejím kolegou se vyvíjí. Cítí k němu spřízněnost. On je svobodný. Cítí se s ním tak dobře, že má pocit, že se znají odjakživa. Začínají pro oba láskyplný, uvolněný a přínosný vztah. Sympatie, která mezi nimi byla v minulém životě bere formu naplňujícího vztahu manželů...

To je léčivý vztah. Žena udělala důležité rozhodnutí tím, že opustila svého manžela a vybrala si svůj život. Tím, že takto učinila, prosadila svou emoční nezávislost. To je to, co vytvořilo základ pro naplňující a vyrovnaný vztah se spřízněnou duší.

Duše dvojčat - dvoupaprsky

V tomto bodě bych vám chtěl povědět o pojmu **duše dvojčat - dvoupaprsky**, který je vám jistě známý. Pojem

dvoupaprsku na vás dělá velký dojem, ale je potenciálně nebezpečný, neboť může být interpretován tak, že ve vás zesílí bolest ze zrození a vaši emoční závislost, spíš než by ji vyřešil. Toto se stává, když berete pojem dvouparsku jako skutečnost, že vám druhá osoba úplně vyhovuje a doplňuje vás. To je pojem dvouparsku, který je vaší druhou polovinou. Předpokládáte tedy, že jednota a bezpečí, které vám tak krutě chybí, budou nalezeny u osoby, která je vašim dokonalým dvojníkem.

Podle této nevyzrálé myšlenky se považuje, že duše jsou dvě poloviny, které dohromady tvoří jednotu. Obecně jsou dvě poloviny muž a žena. Tato myšlenka tedy naznačuje nejenom to, že jste nekompletní, ale také, že ve vaši podstatě jste muž anebo žena. Asi vidíte, že tento pojem dvoupaprsku není z duchovního pohledu správný. Činí vás závislým na něčem mimo vás. Popírá božský původ, který zahrnuje to, že jste Vše, muž i žena, a že jste celiství a úplní sami v sobě. Toto vytváří mnoho druhů iluzí, odvádějících vás sami od sebe. A tím „sami v sobě“ myslím vaše „Já“, Božství vašeho „já“, vaši „Já Jsem Přítomnost“. Žádná duše není předpokládána být polovinou jiné.

Dvoupaprsky - duše dvojčata existují a jsou literárně tím, co toto slovo zahrnuje: jsou dvojčata. Jsou to duše, které mají stejnou vibrační tonalitu (tón i barvu) nebo by se také dalo říci, že jsou narozeni ve stejnou dobu, tak jak je tomu u biologických dvojčat. Určitý okamžik narození, jedinečný okamžik v čase a prostoru, dává jedinečnou tonalitu duším, které se narodí. Nejsou vůbec závislé jedna na druhé. Nejsou ani muž ani žena. Ale jsou zajisté vyladěny jedna na druhou jako blízké duše.

Z jakého důvodu byly duše dvojčata- dvoupaprsky stvořeny? Proč existují? Často se domníváte, že důvod existence něčeho je proces učení, který obsahuje. Ale to neplatí u duší dvojčat. **Důvodem existence duší dvojčat není se něco naučit. Cílem je pouze radost a tvořivost. Duše dvojčata nemají žádnou funkci v dualitě.** Potkáte vaši duši dvojče, když transcendujete- překročíte dualitu, když se znovu identifikujete s Božstvím v sobě, s Božstvím, které je celistvé, nerozdělené a schopné mít jakoukoliv podobu či formu existence. Duše-dvojčata se potkají na své cestě zpět k sobě, na své cestě Domů.

Vraťme se na chvíli na začátek cesty. Do okamžiku, kdy jste opustili stav Jednoty, stali se individuem a vstoupili jste do duality. Náhle se zde objeví světlo i tma, velké i malé, zdraví i nemoc, atd. Realita se roztříštila. Už nemáte nic, co by vám připomínalo, kým Jste ve skutečnosti. Předtím jste věděli kým jste podle toho, že jste byli „částí Jednoho celku“. V současnosti jste samostatnou a opuštěnou částičkou odtrženou od všeho. **Ale aniž byste o tom věděli, někdo vás doprovází, je vám rovným, je vám podobný jako dvě kapky vody. Byli jste ve stejném prostoru pod ochranou Jednoty, tak blízcí jeden druhému, že jste ani nevěděli, že jste dva, až do okamžiku vašeho narození. To, co vás dva spojuje, je nad dualitou, je to něco, co předchází historii duality.** Je obtížné toto vyjádřit slovy, neboť se to vymyká vašim běžným definicím identity, podle které je buď jeden nebo dva, ale ne obě varianty zároveň.

Jste tedy dva na cestě za vašim cestováním. Je to dlouhá cesta, na které procházíte mnoha zkušenostmi. Oba dva jste zakusili extrémy duality, abyste postupně objevili, **že vaše podstata nespočívá v dualitě, ale mimo ni, v tom, co ji je skryté.** Jakmile se stanete hluboce vědomi této skryté jednoty, vaše cesta zpět začíná. Pomaličku začínáte mít pocit, že jste méně spojeni s vnějšími věcmi jako je moc, sláva, peníze či prestiž. Čím dál tím víc **chápete, že klíč není v tom, co žijete, ale ve způsobu, jakým to žijete. Vytváříte si sami své štěstí či neštěstí podle vašeho stavu myslí. Objevujete svrchovanost vašeho vědomí.**

Až jednou projdete všemi výškami a nížinami duality, nastane okamžik, kdy se znovu setkáte s vaší duší dvojčete - dvoupaprskem. V energii a vzhledu vaší duše dvojčete objevíte vaši velmi hlubokou část vás samotných, vaši podstaty mimo dualitu a díky tomuto poznání, se začnete lépe chápat a stanete se vědomi toho, kým ve skutečnosti Jste. Vaše duše dvojčete je pro vás vaším zrcadlem, povznáší vás nad limity vašich omezených představ o vás samých, které jste vstřebali během tohoto života a životů minulých. Osvobodíte se od těchto představ, když spatříte váš odraz ve svém dvoupaprsku- duši dvojčete. Je to jako připomenutí a nemá to nic společného s emoční závislostí. Vaše setkání z vás učiní dvě silnější a vědomější individua, která vyjadřují svojí tvořivost a lásku na Zemi. Toto urychlí vaši cestu nazpět a pomůže vám se dostat na vyšší úroveň - a u toho stále jste a vyjadřujete svoji jedinečnou individualitu.

Nakonec jsme všichni jedním. Jsme podpořeni univerzální energií v každém z nás. Ale zároveň je v každém z nás jedinečnost. Duše dvojčete je v určitém bodě spojení mezi individualitou a Jednotou. Je to jako most k Jednotě. Když se spojíte vědomě a fyzicky s vaší duší dvojčete, způsobíte stvoření něčeho nového: třetí

energie zrozené z vašeho spojeného činu. Tato energie vždy pomáhá posílit mysl Jednoty ve větším měřítku jak ve dvou. **Neboť jsouc na cestě zpět Domů, duše dvojčat se cítí inspirovány zakotvit energie lásky a Jednoty na Zemi a učiní tak způsobem, který se nejlépe slučuje s jejich jedinečnými talenty a schopnostmi. Tímto způsobem láska duší dvojčat vytváří most mezi „být jeden“ a „být Jeden“.**

Existuje velmi hluboké spojení mezi dušemi dvojčat ale to se nemění nic na faktu, že jsou kompletní jednotky sami v sobě. Jejich znovu-spojení vytváří lásku a radost a jejich setkání zesiluje tvořivost a sebe-realizaci. Navzájem se podporují, aniž by upadli do emoční závislosti. **Láska mezi dušemi dvojčat není zde pro to, aby každou duši učinila celistvou, ale aby vytvořila něco nového: namísto toho, aby se dva stali jedním, se dva stanou třemi.**

Vyléčení bolesti z kosmického zrození

Setkáte se svojí duší dvojčete v určitém okamžiku. Prosím vás, ať je tato vědění pro vás dostačující. Nesnažte se vytvořit naděje či očekávání, které vás oddalují od zde a nyní. To, co je důležité v tomto okamžiku je to, abyste si plně uvědomili, že láska a bezpečí, které si tak silně přejete jsou přítomni ve vás. Klíčem je uvědomit si, že absolutní přijetí vám nikdy nemůže být dáno někým jiným, dokonce ani ne vaší duší dvojčete.

Nejenom v milostných vztazích, ale také ve vztazích rodič-dítě, existuje snaha najít absolutní jednotu či bezpečí jeden v druhém. Vezměte si rodiče, který se tajně snaží, aby jeho dítě splnilo sny, které sám nedokázal splnit. Či dítě, které pokračuje v úzké závislosti na rodičích když už je dospělé a považuje je za absolutní bezpečí.

Je důležité pochopit skrytou dynamiku a motivace ve svých vztazích a vyléčit je světlem svého vědomí. Vaše kosmická nostalgie nebude vyléčena nějakým vztahem. Jen vy sami ji můžete vyléčit a to plným uvědoměním toho, kým Jste. Tím, že si uvědomíte, kým Jste. Uvědoměním si vlastního světla, vši krásy a Božství. Taková je destinace vaší cesty.

Nevrátíte se do stavu Jednoty, do stejného, z něhož jste odešli. Pokrývka lásky, ze které jste se zrodili představovala vaši embryonální stádium. Ted' se stáváte Božstvím v plné dospělosti. Vytvoříte pole lásky a absolutního bezpečí ze svého celého srdce a dovolíte ostatním toto sdílet bezpodmínečně. To je podstata Božství: bezpodmínečná láska, která září, tvoří a miluje bezpodmínečně.

Chtěl bych vás ted' požádat, abyste několik okamžiků zůstali v tichu a pocítili vaše „Já“, vaši jedinečnou bytost uvnitř vás. Pokud jste obklopeni lidmi, pociťte velmi silně vaše „Já“ během několika okamžiků. Bezpodmínečně jste touto částí Božství. Není to něco, co vám může být odstraněno, je to nepopíratelná přítomnost která JE.

A ted', vnímejte, jak pro vás tato nepopíratelná část vaší „Přítomnosti Já Jsem“ může být zdrojem radosti a síly. Řekněte „ano“ zázraku svého vlastního Bytí. Ano, Já jsem Já. Jsem oddělen a jedinečný, mé osobní já. Můžu se hluboce znovu-spojit s ostatními, ale cítím vždy také to „já“. Myslíte si možná, že za tímto je samota a opuštěnost, ale prosím vás, buďte nad těmito myšlenkami, a pociťujte sílu a vitalitu, která je ve vás. Pokud řeknete skutečně „ano“ této své individualitě, poznáte důvěru sami v sebe. Na tomto základě vytvoříte láskyplné vztahy. Samota a opuštěnost zmizí.

Když vás přepadnou pocity samoty a opuštěnosti, vezměte své vnitřní dítě do své náruče. Vid'te zranění v tomto dítěti. Sní o absolutním bezpečí, které jednou znalo, když bylo zárodkem. Chce spatřit se odrážet toto bezpečí na tváři vašeho partnera, vašeho dítěte, vašich rodičů, vašeho terapeuta. Ukažte tedy svojí tvář tomuto dítěti. Máte pro něj tvář anděla. Jedině vy sami můžete uzdravit toto dítě absolutním způsobem, o kterém jste kdy snili. Ani já, ani žádný jiný „mistr“ není schopen toto pro vás udělat. Můžeme vám pouze ukázat směr. Jste zachránci sami sobě.

Nakonec bych vás chtěl požádat, abyste na několik okamžiků cítili naše spojení. **Když nejste fyzicky přítomni a čtete tento text, pociťujte naše spojení.** Nesoustřed'te se ted' na vaše „já“, ale na to, že jsme spolu. Pociťujte energii, která nás spojuje. Je to touha být celiství. Představte si ted', že jsme obklopeni nejsilnější energií, která existuje, energií vašich probuzených Já, energií anděla, kterým Jste. Dýchejme v této energii a hluboce vnímejme její sílu.

Děkuji za vaši přítomnost, Jeshua...

Pamela Kribbe 2006

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila z francouzského jazyka Mgr. Mirka Soukupová)

Vloženo 26. 01. 2009

Práce, peníze a tvořivost

Proud „snadnosti“ a proud „dostatku“ = PROUD LÁSKY A PROUD HOJNOSTI

Draží přátelé, s radostí a láskyplností jsem dnes mezi vámi. Zním vás tak dobře a připadá mi, jakoby to bylo včera, co jsme se setkali. Ve sférách, ve kterých pobývám není čas tak důležitý. Poznávám vás velmi dobře, i když je vaše fyzická podoba jiná než v době, kdy jsem vás znal.

Já jsem Jeshua. Žil jsem na Zemi v lidském těle, jako Ježíš. Byl jsem lidskou bytostí mezi lidmi, jako jsme vy. Nic lidského mi není cizí. S touto mou zkušeností jsem vás přišel podpořit ve vašem vlastním vývoji, ve vašem narození v Nové Době. Nová Doba je na cestě. Změna nastává v těchto dnech, kdy všichni cítíte silné spojení.

Chci vám o sobě říci něco jiného. Na Zemi jsem byl lidskou bytostí z těla a krve a byl jsem prostředníkem pro Kristovskou energii. Energie Krista mnou proudila ven a to bylo mou hlavní rolí v té době na Zemi. Ale Kristovská energie není jenom mojí. Patří vám všem. Všichni z vás zaséváte semínko, přinášíte část té energie zde na zem a v tom spočívá vaše největší naplnění.

Nicméně tato transformace ze Staré na Novou Ěru otřásá a vykořeňuje mnoho věcí. Oblast práce a peněz je velmi zasažena tímto „vykořeněním“, neboť je to oblast ve které jsou staré energie velmi aktivní. Můžete je charakterizovat jako energie moci a ega.

Staré energie byly tak silně aktivní v této oblasti, že se vám může zdát velmi těžké mít vyrovnaný postoj k tématům práce a peněz. Ve vaší práci, v organizaci či společnosti pracujete pro či s lidmi, kteří jsou vašimi kolegy, jste konfrontováni se společností. Mnohokrát se ptáte sami sebe: proč já jen jednám s energiemi, i když s nimi nemám nic společného a přesto mně stále každý den obklopují? V tomto setkání starého a nového byste chtěli vědět, jak máte vyřešit tuto propast...

Na základě energetických center vašeho těla bych vám chtěl trochu více osvětlit toto téma. Aura, kterou má každá lidská bytost obsahuje sedm čaker či energetických center. V solar plexu, který je třetí čarou (poblíž žaludku), je umístěna vůle. V tomto centru osobní vůle sídlí síla a ambice. V dobách staré energie, lidské bytosti starší doby, žily v přehnanosti z tohoto centra. Toto má spojitost s postojem hrdosti z výhry, dávání přednost svým zájmům před ostatními a bojování na úkor ostatních. Postoj, jako je tento, je často zrozen ze strachu a pocitu být ztracen. Nechci zde soudit tyto energie. Pouze se chci zmínit o tom, že jsou ještě aktivní ze solar pexu, z třetí čakry.

O čakru výše se nachází centrum srdce. Srdce vás spojuje s vaším vyšším původem, s energiemi sfér, ve kterých jste jednou pobývali a ze kterých přinášíte ideály, které ostře kontrastují s energiemi moci a ega.

To, co se stane v současné transformaci, je posun na Kole ze solar plexu k srdci. To neznámá, že by měl být solar plexus opuštěn, či dán na stranu. Není pravdou, že byste se měli zbavit ega. Je to více o posunu točícího se kola na jiný stupeň bytí, a tudíž o zakládání vašeho života na energiích srdce. Všichni z vás hledáte jak toto dokončit tím či oním způsobem, jak v osobním životě, tak i v oblasti práce a tvořivosti. Všichni z vás cítíte spojitost s tímto otočením k energii srdce. Všichni cítíte, že touto cestou můžete žít váš život s mnohem více radostí a klidu.

S pohledem na otázku, jak vyřeším energie založené na egu (ve vás a okolo vás), nejhlavnější krok, který je po vás žádán, je se spojit ze srdce s energiemi ze solar plexu (vůle a ego) a vést je v milujícím a láskyplným způsobem. Je to **spojení mezi srdcem a solar plexem** (obecněji mezi vyššími a nižšími čakrami), které **vám přinese hojnost do oblasti práce, tvořivosti a peněz**.

Jak poznáte, jestli jednáte z vašeho srdce nebo ze strachu či vašeho ega? Chtěl bych poukázat na dvě důležité charakteristiky energie srdce, která vám to pomohou rozpoznat ve vašich denních životech. První charakteristika je nepřítomnost boje a přítomnost jednoduchosti a snadnosti. Nazvu to proudem snadnosti.

Proud snadnosti

Jste zvyklí bojovat a prát se o věci, které chcete. Zejména v oblasti práce, kde je hodně soutěživosti a boje ega. Často se musíte chovat jako někdo, kým nejste, jen abyste dostali uznání a potvrzení. Toto je v protikladu s přáním vašeho srdce. Srdce touží více po přirozené přítomnosti. Energie srdce nedělá tlak a je přirozeně velmi jemná a milá. Energie srdce k vám promlouvá intuicí. Srdce jemně učiní lehounké zatlačení a návrhy, ale nikdy vám nebude říkat něco, co je emočně nabito strachem či nátlakem.

Ve vašem denním životě můžete jasně zaznamenat, jestli jdou věci jemně a nachází svou přirozenou cestu, či zda se opakovaně setkáváte s odporem něčeho, čeho se snažíte dosáhnout. Pokud se setkáváte s odporem, znamená to, že nejste - či nejste zcela - ve spojení s vaší srdeční energií. Tajemství srdeční energie je to, že činí zázraky, ne se silou ale se snadností a jemností.

Odvázat se věřit vaší intuici, je nejdůležitější cesta jak se spojit s proudem srdeční energie, kterou nazývám „proud jednoduchosti“. Jednání podle vaší intuice v oblasti práce a tvořivosti, i když to jde proti kultuře vašeho pracovního prostředí, pro vás vytvoří neočekávané možnosti a příležitosti. Přivede vás to blíže k vašemu Božskému Já a posílí vás to na srdeční úrovni a přitáhne to k vám místa a lidi, kteří splní vaše srdeční přání.

Když v práci zažíváte problémy, když cítíte, že nejste na správném místě v určitém pracovním prostředí, dovolte si strávit trochu klidného a tichého času o samotě. Najděte okamžik klidu, ve kterém propustíte všechny myšlenky a představy, které jste vstřebali z vašeho sociálního prostředí, a také všechny strachy a starosti, které jsou s tím spojené. Snažte se podívat na tyto myšlenky a emoce z hlubokého a klidného pohledu ze středu vašeho srdce. Vidíte je takové jaké jsou. Jsou plujícími mraky před sluncem, ale **nejsou** vámi. **Jděte do té sluneční záře vašeho srdce a zeptejte se svého Já, co je moudré pro vás udělat právě teď**. Spojte se s vaším dávným a moudrým srdcem, s vaším zdrojem nejvyšší tvořivosti, a požádejte vaši intuici, aby vám řekla co je v tomto okamžiku správné udělat. Nesnažte se zakládat vaše činy na vnějších názorech, na společenských standardech chování, které mohou být zejména v oblasti práce devastující. Společenské či kolektivní vědomí v této oblasti je silně založeno na strachu: strach ze ztráty práce, strach ze společenské prohry a strach z chudoby. **Všechny tyto strachy můžou zastínit vaši intuici, ale stále je zde vnitřní hlas, který vám říká, co dělat právě teď. Klíčem je odvážit se naslouchat tomuto hlasu a uvidíte, že přijde s úžasnými odpověďmi.**

Když se snažíte jít do tohoto vnitřního srdečního centra, sebe-pochybnosti vás mohou zablokovat a odpudit vaši srdcem-cítěnou intuici, či ji pak považujete za nerealistickou a mylnou. Sebe-pochybnost vás může odradit od víry v duchovní cestu, která je pro vás před vámi připravena. Vaší **duchovní cestou myslím cestu zkušeností, které vás přivádí do kontaktu s vaším vyšším tvořivým zdrojem, tvořivými energiemi, které chtějí proudit skrze vás ven.** Tyto energie jsou již přítomny. **Ale můžete je rozpoznat a vyjádřit ve vnějším světě jenom tím, že budete poslouchat a věřit vašim vlastním pocitům.** Vaše duše k vám mluví vašimi pocity. Nejsou zde žádná vnější potvrzení či zabezpečení. Víra je nejpodstatnější. Přijmout směr, kterým vás vaše pocity vedou a jednat podle vaší intuice. To znamená, otevřít se vedení vašeho srdce a opravdu učinit otočení z vědomí založeném na egu na vědomí založeném na srdci.

Dosáhli jste konce fáze dominance solar plexu. Vaše duše vstoupila do této inkarnace se záměrem uvolnění tohoto způsobu bytí, a všichni jste vysoce motivováni k tomu, abyste vyjádřili vaši tvořivost ze srdce. Žádám vás, abyste si věřili v této fázi a pokračovali na této cestě, neboť už přinášíte do tohoto světa novou energii, která má obrovskou hodnotu. Tato energie způsobuje změny, aniž byste to věděli. Děláte více dobra, než si uvědomujete. Pomáháte při zrození Nové Éry tím, že věříte proudu vašeho srdce a odvažujete se následovat proud snadnosti. Tedy, nemějte pochybnosti a pokračujte na vaši cestě.

Energie srdce je mnohem více tišší a jemnější než soutěživé a kruté energie, které často naplňují arénu práce. Z tohoto důvodu to vyžaduje odvahu a sílu zůstat ve středu srdce, když jste obklopeni těmito na ego založenými energiemi. Ale říkám vám toto: následování energie vašeho srdce vás konečně zavede k tvořivým možnostem, které jsou zcela skutečné a praktické, a přivede vám to hojnost na materiální úroveň. **Je to čin víry a statečnosti uvěřit v tento proud.**

Řekl jsem, že zmíním dvě hlavní charakteristiky energie srdce. Začal jsem s proudem snadnosti. Teď bych rád mluvil o proudu hojnosti, který nazvu proud dostatečnosti.

Proud dostatečnosti

Energie srdce je zdrojem pravé hojnosti ve vašem životě. Hojnost má spojitost s všemi oblastmi vašeho života od fyzické materiální úrovně po emoční, sociální a duchovní úroveň. Je záměrem, abyste se těšili a vyvíjeli se na všech úrovních. V tomto bodě, bych se chtěl zmínit zejména o tématu materiální hojnost, neboť to má velkou důležitost právě pro duše světelných pracovníků.

Duše světelných pracovníků a duchovně orientovaní, idealističtí lidé obecně mají sklon odsuzovat peníze. Peníze jsou jimi považované za nečisté, špatné, za nižší energii. Důvodem tohoto odsuzování je, že si spojují peníze s mocí a blahobytem na úkor ostatních. Peníze se stali synonymem moci. Tato spojitost je jeden z důvodů, proč se proud materiální hojnosti zablokoval u mnohých z vás, kteří toto čtete.

Také duše světelných pracovníků, kteří mají velké spirituální nadšení si spojují peníze s primárními a triviálními věcmi života, které musí být překonány. Zde je ještě aktivní mnoho přesvědčení z minulých životů strávených asketismem a abstinencí a vzdáváním se materiálního světa. Tyto životy byli často strávené v samotě, v jediném záměru - duchovního osvobození. Energie těchto životních období stále rezonuje vašimi energetickými poli. To způsobuje určitou „přísnost“, která se k vám obklopuje.

Nicméně, peníze jsou nevinné. Peníze jsou proudem energie, který právě ukazuje čistý potenciál. Peníze nabízí možnosti a není na tom nic špatného. Také není pravda, že tím, že přijímáte peníze, jednáte na úkor ostatních. S penězi máte možnost vytvořit nádherné a dobré věci pro ostatní. Tím, že je radostně přijímáte, rozšiřujete proud hojnosti jak pro vás, tak i pro ostatní. **Tvořivá spirála vždy způsobí také přijímání, tudíž dávání a přijímání jsou vyrovnané. To je cesta srdce. Tedy, nebojte se přijímat peníze.**

Je smutné dívat se na vás, když pravdivě sdílíte vaše nejvyšší dary a nadání se světem a bojíte se žádat a přijmout od světa to, co pro sebe chcete a potřebujete. Mnoho starých kázání vás varuje před tím, abyste se za sebe postavili a radovali se z té části, **kdy získáváte.** Ale **tajemstvím vesmíru je rovnováha.** Vesmír ví, že potřebujete být podpořeni na všech úrovních, abyste vyjádřili váš nejvyšší potenciál v tomto životě. Na tom není nic zlého. **Když jste opravdově tvořiví ze srdce, přitáhnete přijímající proud, a jenom tím, že mu dovolíte vstoupit, udržíte vnější proud tvořivosti vibrující a naživu.**

Možná si nejste vědomi toho, že blokuje proud peněz ve vašem životě nebo, že máte špatný vztah k penězům. Udělejte si čas a přezkoumejte vaše nejhlubší myšlenky a emoce o penězích a můžete jednoduše vidět, jak blokuje proud hojnosti ve vašem životě. Prosím uvědomte si, že je záměrem, abyste měli radost ve vašem životě na Zemi! Je to přirozená věc mít radost z věcí, které hýčkají vaše smysly, či naplňují srdce inspirací. Toto je váš domov, vaše místo, kde pobýváte na nějaký čas, **tak si prosím dovoluňte vytvořit vaše materiální okolí tak, jak si ho přejete.** Jednoduše: milování Země a materiální reality vytvoří proud hojnosti. Země vám bude naslouchat, neboť vás chce obdarovat vším, co potřebujete, **nejenom abyste rostli jako duchovní bytost, ale také abyste se radovali ze života jako lidská bytost.**

Tak prosím posuďte váš postoj k materiální hojnosti na nejhlubší úrovni a pociťujte, jak vám proud hojnosti nabízí možnosti vybudovat Novou Zemi, splnit vaše přání na nejhmotnější úrovni reality. **Není doba, abyste se vyčlenili ze společnosti, abyste sami meditovali na vrcholu hory. Je čas pro participaci. Je čas, abyste nechali vaši energii proudit do tohoto světa a volně přijali vše, co k vám na oplátku přichází.** **Nebojte se přijmout hojnost.** Vážení si vlastního úsilí, dostatečné přijímání na oplátku za vaše úsilí, je součástí dobře vyvážené duchovní lidské bytosti.

Rád bych vám řekl něco více o slovu „dostatečně“. Řekl jsem vám, že **energie srdce** je charakterizována nejprve **proudem snadnosti.** Když se věci dějí jednoduše a všechny věci které potřebujete se objevují na vaši

cestě, je to znamení, že jdete s proudem srdce. Druhá energie proudu o které jsem mluvil je **proud dostatku**. **Dostatek znamená všechno, co potřebuji právě teď, abych se stal naplněným lidským andělem. Žít v proudu dostatku znamená, že se cítíte uspokojeni a vděční za to, co máte. Cítíte se naplněni tím, co vás obklopuje na materiální, emoční, mentální a spirituální úrovni. To je hojnost. To znamená mít dostatek.**

Zakušení proudu dostatku znamená, že se radujete z toho, co máte, právě teď. Všichni z vás ví, že zakušení hojnosti záleží především na subjektivním stavu mysli. Záleží to na okolnostech. Částka materiální hojnosti, kterou vlastníte, nutně neodpovídá a nevyovídá o částce potěšení, které zažíváte. **Zažívání hojnosti není o tom, být bohatý. Je to o zažívání bohatství ve všem, co vás obklopuje.** Musíte sami pro sebe objevit druh materiální hojnosti, která vás naplňuje a uspokojuje. Pro některé lidi toto může znamenat žít podle sebe, na odlehlem místě, na chalupě, kde by si naplno užívali přírodu. Pro jiné to znamená luxusní místo ve městě, kde si užívají možností města. Bůh či Duch vás za váš výběr nesoudí.

Potřebujete najít, co pro vás znamená dostatek. **Klíčem je nalézt proud, který vás činí šťastným, který vám dává pocit, že žijete život naplno. To je proud dostatku. Můžete to rozpoznat ne vyšší hmotných statků, které vlastníte ale smyslem radosti a naplnění, které máte ve vašem každodenním životě. Dostatek je pocit, ne věc.**

Můžete být špatně vyladěni s tímto proudem ve dvou směrech. Můžete chtít „více než dostatek“ nebo můžete chtít „méně než dostatek“. Pokud chcete „více než dostatek“, hromadíte materiální bohatství, které ve skutečnosti nepotřebujete či nejste schopni si ho užít. Příliš majetku činí život komplikovaným a zároveň vám odebírá část vaší radosti. Radost spočívá na dobrém a jednoduchém životě. Když se snažíte mít více než dostatek, vypadá to, že se snažíte se zabezpečit do budoucna. Ale můžete se stát závislým na pocitu, že peníze vám dávají bezpečí. Ale to neznamená zakusit hojnost právě teď. To znamená zakusit nedostatek v materiální hojnosti! Abyste opravdu byli v proudu dostatku, potřebujete opustit strach a odvážit se radovat s tím, co je. Toto skutečné radování přitáhne více podobného do vašeho života. Udrží to proud dostatku. Pokud si začínáte myslet, že potřebujete více materiálního bezpečí, znamená to, že jdete do strachu zatímco potřebujete více věřit a méně se bát.

Pokud se k tomuto proudu stavíte způsobem „méně než dostatek“, jste také zajati strachem, ale zde je to strach z opravdového otevření se světu, vyjádření vás samých a obdržení nazpět vašeho úsilí v podobě hojnosti. Bojíte se žít život naplno. Možná si myslíte, že si to nezasloužíte, že toho nejste schopni, že je špatné být tím vším, čím jste a ještě za to získat hojnost. To, co potřebujete je cítit vaši přirozenou krásu a nevinnost. Je záměrem, abyste vyjádřili sami sebe a byli milováni, za to, kým jste. **Svět se stává krásnějším a zářivějším místem, když s ním sdílíte dar vaší duše, a chce vás za to na oplátku požehnat.** Vesmír je naplněn hojností a vy můžete být toho proudu součástí, když se otevřete vaší pravé podstatě, která je čistou a bezpodmínečnou láskou.

„Dostatek“ je přirozeným stavem bytí. Jste zde všichni, abyste zažili dostatek, proud dostatku je vám všem nadosah. Je to velmi bezvýznamné chtít méně než dostatek. Není pravdou, že se duchovně zlepšíte, když budete abstinovat či si sami nakazovat chudobu. Spíše tím v sobě vyvinete pocity hořkosti a agrese, nepřátelství. Prosim nesnažte se nalézt nějaké duchovní vysvětlení pro váš nedostatek hojnosti. Jste zde všichni pro to, abyste si naplno užili života, abyste nechali vaši tvůrčí energii proudit ven do světa a nazpět obdrželi radost, uspokojení a materiální hojnost.

Tvoření proudu dostatku

Když se cítíte být mimo proud dostatku, podívejte se na vaše současné životní okolnosti a interpretujte to jako zprávu pro vás. „Toto je jak teď tvořím realitu“. Nesuďte za to sebe ani nikoho. Jenom si to uvědomte.

Poté pocíťte energii vašeho přítomného okolí- ať již je to váš dům, váš sociální život či vaše práce- a porovnejte to s tím, co si skutečně v srdci přejete. Udělejte si čas, abyste si skutečně uvědomili, co si přejete, co chcete. Nespokojte se s nejasným pocitem nespokojenosti či obav, ale jasně si stanovte, co ve vašem životě chcete.

Když tak činíte, uvědomíte si co vám „chybí“, co není zde. Uvědomte si bolest ve vás, kterou vám to působí, ale nesetrvávejte v pocitu chybění či nespokojenosti. Toto není cvičení k tomu, abyste se cítili špatně. Raději se

zaměřte na přání, které máte a hluboce si uvědomte, že to je to, co pro vás vaše duše chce. **Bud'te přesvědčeni, že tato přání ukazují směr toho, co vaše duše měla v plánu pro tento čas života. Budete podpořeni vesmírem, aby se vám to splnilo.**

Vaše zaměřené, tiché a otevřené vědomí těchto srdcem cítěných přání je dostatečné pro to, aby nastaly změny. **Uvědomování si toho, kým jste, je největším magnetem změn ve každodenním životě.** Není nezbytné či nápomocné, abyste tlačili na změnu na materiální úrovni. **Klíčem je hluboké pocit'ování (ale ne emočně!) toho, co si v srdci přejete a poté to nechat v rukách vašeho srdce. Jen se uvolněte a věřte.**

Ve vašem životě se věci začnou měnit. Možná se nejprve začnete koukat více zblízka na nějaké vaše hluboce zasazené způsoby myšlení, cítění a chování k lidem. Poté vztahy či práce, které neslouží vašim pravým cílům, možná odpadnou. Můžete důvěřovat, že se dostanete do proudu, který vás pomalu, ale jistě zavede k vašemu cíli. Dávejte pozor na věci, události které se ve vašem životě dějí. **To, co vám lidé říkají či dělají, často obsahuje skrytou zprávu, která vám říká, kde se nacházíte ve vztahu k vašemu cíli.**

Vše, co potřebujete na fyzické úrovni uskutečnit, vaše srdcem-cítěné přání, se objeví ve vašem životě bez úsilí a bez smutku. Vstoupí to do vašeho života s jednoduchostí a elegancí. Možná se to zdá zázračné a zároveň je to cítit jako úplně správné. Není to vaše lačná tlačení, zkoušení a usilování, která vám přivedou vaše srdcem-cítěná přání, ale vaše tiché uvědomění si svých nejryzejších potřeb, vaše upřímnost se na náš podívat a vaše odvaha věřit a nechat vše „jít“. Uctíváním přání vašeho srdce a vzdáním se (*tudíž nezapojovat do toho žádné osobní úsilí*), k vám přinese realitu dostatku.

www.jeshua.net

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Mgr. Mirka Soukupová)

vloženo 25.ledna 2009

Necht' je radost tím, co Tě vede

Já jsem Marie z Magdaly a představuji ženský aspekt Kristovy bytosti. Všechny vás dnes zdravím a ráda bych, abyste sdíleli radost a mír, které jsou vám k dispozici a které patří k podstatě toho, kým Jste. Nejste zde, abyste trpěli, bojovali a sotva přežívali. Jste zde na Zemi, abyste měli radost, abyste byli tím, kým jste a zažili tento zázrak. Jste nádherní - takoví, jací jste. Není třeba nic měnit či zlepšit. Vše je správně. Nechte to k sobě proniknout.

Podstatou tvoření je radost. Bůh vás nestvořil pro důstojný a závažný účel. Vytvořil/a vás z radosti a z touhy objevovat. Chtěl/a skrze Vás poznat život. Všichni jste výrazem Boží lásky a tvořivé radosti. A to je důvod, proč je vám dovoleno toto zažívat v každém okamžiku vašich dní. Zvu vás, abyste se znovu spojili s tímto původním proudem energie, Boží radostí z tvoření, která proudí skrze všechny a každého z vás.

Tíhnete k tomu, činit život příliš těžkým a vážným.

Představte si, že zde nejste kvůli dosažení nějakého cíle, ale pouze abyste byli sami sebou, nevyjímaje ty části vás, které vnímáte jako temné, pochybné či problémové. Ano, tyto části vás jsou též vítány, jsou součástí této zkušenosti, úplně zkušenosti duality ve všech jejích aspektech. Věřte, že to vede k něčemu krásnému, něčemu zázračnému, k novému světu. Stále se pohybujete a měníte se. Neexistuje žádný pevný cíl, žádné konečné místo určení. Jste neustále na cestě. **Ted' se radujte z toho, že jste na cestě, užijte si proměnlivé proudy života, a to těžké břímě vám bude odebráno.**

Žádám Vás, abyste se vrátili se mnou zpět v čase, k okamžiku před vaším zrozením na Zemi v tomto těle. Nepochybujte o tom, zda je to možné, jen mne ve svých představách následujte. Nevadí, pokud máte dojem, že si vše vymýšlíte. Věřte sami sobě a dovolte si pocítit, jak jste kdysi dávno byli volní, bez těla. Byli jste nezávislí na fyzické formě, připadali jste si nekoneční, a vše bylo možné. Život byl kouzelný. Z této dimenze velké svobody jste vnímali tah přicházející ze Země. Vaše pozornost byla - ze všech možných míst - přitahována právě k této maličké planetě s tak ohromnými možnostmi, potenciály světla i temnoty, lásky i strachu. Vnímali

jste tah. Přemýšleli jste nad povahou zdejší reality a cítili jste, že s tím máte něco společného. Cítili jste, že tam je něco, co chcete zažít.

Jako volný duch jste se rozhodli do toho skočit po hlavě a inkarnovat se na Zemi. Pociťte, jak i nyní, poté, co jste prošli mnoha pozemskými zkušenostmi, stále existuje onen původní pocit zaujetí, úžasu a přitažlivosti, který jste kdysi měli. Pociťujte, jak jedinečná je vaše přítomnost zde v této době, že se vaše vědomí vmáčklo do pozemského těla, a vy vnímáte realitu vašimi fyzickými smysly jako je zrak, sluch a hmat. Tento způsob vnímání reality není přirozený. Vaše původní vnímání je mnohem širší a méně omezené. Přesto jste si toto omezení sami vybrali, neboť zde je k nalezení něco neuvěřitelně cenného.

Jste zde na Zemi, abyste vyjádřili svobodu a kouzlo duchovních sfér, z nichž pocházíte. Jste zde, abyste toto vnesli do formy a hmoty a zpřístupnili sobě a ostatním. Ano, jste nositeli světla, kde světlo je svobodou, lehkostí a radostí. A byli jste na Zemi již předtím, se stejnou touhou a popudem zažhnout zde světlo stvoření a šířit radost a porozumění. **Dovolte si to opět vnímat. Buďte si vědomi toho, kým jste. Nepotřebujete tu být ničím zvláštním nebo něco zvláštního dělat, nemusíte dosáhnout ničeho, kromě toho, že si vzpomenete, kdo jste a necháte se znovu naplnit radostí. Toto je vaše práce: dostat se zpět do svého původního stavu údivu a radosti mezi energiemi, které se zdají ukazovat zcela jiným směrem.**

Byl na vás vyvinut velký nátlak. Realita Země, způsob, jakým lidé myslí, přesvědčení společnosti na vás mohou těžce spočívat a chvíli vás smáčet v zapomnění. Pamatujte, vy jste Božství ve fyzickém těle. **Světlo vámi proudí právě teď, vašimi rukama, očima... vnímejte to.** Nikdy vás neopustilo, ale všem z vás bylo v určitém okamžiku vašeho života řečeno, že toto Světlo nemůže proudit volně do prostoru. **Věříte, že ho musíte skrývat a zdržovat uvnitř, ze strachu, že byste byli „jiní“.** **Být donucen k „normálnosti“, záviset na tom, co by si o vás ostatní mohli pomyslet, to je pravděpodobně to nejhorší vězení na Zemi. Nejvíce vás neomezuje to, že jste v těle. Skutečné omezení spočívá v tom, že vpouštíte ta mnohá hloupá, ustrašená přesvědčení společnosti a necháte je, aby snížila a oslabila vaše božské vyzařování.**

Mým přáním je vám odtamud ukázat cestu ven. A KLÍČEM JE: TROUHNĚTE SI ZNOVU VE SVÉM ŽIVOTĚ PŘIJÍMAT RADOST, vnímejte, že je to vašim právem od narození! Pouze proto, že jste tím, kým Jste! Jste manifestovanou radostí Boží. A abyste jí byli, není třeba ničeho dosáhnout, v pozemském smyslu slova. **Musíte jen být jednotou s tím, kým Jste.** Musíte cítit, že jste znamenití takoví, jací jste teď a tady. Není nic, čeho by se vám nedostávalo, nic nechybí. Přijměte úplnost toho, kým nyní jste: své strachy, emoční bloky, a přece zároveň silný pocit zvědavosti a vitality v hloubi své bytosti. Proudí vámi život sám a rád by se vám předal své četné zázračné dary. Podnikli jste cestu inkarnace do tohoto těla, do této společnosti, do této hmotné dimenze. To stačí. Již jen tímto jste prokázali svou velkou odvahu a víru. Nyní věřte, že je vám dovoleno přijmout vše, co ve svém životě potřebujete. Pociťujte v tomto okamžiku čistou radost z toho, že jste. Uvolněte se a vnímejte to.

Představte si, že od této chvíle není ve vašem životě nic, co „musíte udělat“. Kdybyste si skutečně udělili tuto svobodu, váš život by trvale plynul hladce a lehce. Já chápu, že to je v rozporu s tím, co vám bylo řečeno vašimi rodiči, učiteli, zaměstnavateli, atd. Společnost vás učí, že musíte tvrdě pracovat a pilně rozvíjet důležité dovednosti a schopnosti, abyste se vyrovnali s realitou. Říká vám, že se máte držet při zemi a zaměřit se na to, co je možné, namísto toho, o čem sníte a v co doufáte. Neříká vám to jenom společnost, dokonce mnoho duchovních učení má přísný a nekompromisní názor na to, jak dosáhnout osvícení.

Přestavte si, že propustíte právě tu myšlenku ohledně cílů a dosažení. Představte si, jak říkáte sami sobě: Já jsem takový, jaký jsem, a jsem naprosto v pořádku takový, jaký jsem. Jaké osvobození! Pokud sami sobě umíte dovolit být takto uvolnění, věci ve vašem životě začnou plynout a vy uvidíte, že bude docházet k přesnému opaku toho, co vám společnost namlouvá. Věci se vám začnou dít, aniž byste kvůli nim museli tvrdě pracovat. Pokud dovedete být sami se sebou v jednotě a přijímat věci takové, jaké jsou, přivábite proud míru, který do vašeho života přinese zázraky. Tím, že přijímáte sami sebe takové, jací jste, říkáte „ano“ životu, tomu, že jste zde na Zemi, a dovolujete sami sobě přijmout cokoli, co chcete, jednoduše proto, že jste tím, kým jste, nezničitelnou součástí Boha, bezpodmínečně milovanou a pečovanou.

Jestliže ve svém srdci tento mír naleznete a uvolníte své napětí a nervózní očekávání, pak umožníte kouzlu života, aby se o vás postaralo. Poddejte se jeho proudu a rytmu. **Říkám vám, abyste začali hledat naplnění ve vašem životě, abyste začali hledat tu správnou práci, správný partnerský vztah, správný dům k bydlení -**

začněte tím, že sami sobě dovolíte znovu pociťovat radost. Prostou radost z bytí, radost z toho, že jste sami sebou. **V celém duchovnu jde o jednoduchost a snadnost.** Jde o to, cítit, jako cítí dítě, nepřemýšlet o zítřku, ale pouze si užívat přítomnosti a dělat cokoli, co nás napadne.

Já vím, že věříte, toto již pro dospělého není možné. To je tak tragické. Tolik smutku spočívá ve skutečnosti, že jste cítili povinnost se vzdát té nejspontánnější a nejvíce bezstarostné části sebe. **Vztáhněte ruku k onomu vnitřnímu dítěti, které pro vás uchránilo vaši spontánnost. Tam, hluboko uvnitř, je stále to dítě, které si chce hrát, užívat si, to dítě, které chce prozkoumávat život a věří, že vše bude v pořádku.** Ví, že Země je bezpečným místem pro vaše vyjádření. Vnímejte ho a nechte ho opět k sobě promlouvat. Možná vám chce právě teď předat nějakou zprávu. Pokud zatím nic necítíte, je to také v pořádku. Důležité je, že si přejete se znovu natáhnout k onomu dítěti, že říkáte „ano“ tomu původnímu proudu spontánnosti uvnitř sebe, podnětům své duše. Jste zaplněni až po okraj představami, že toto není možné nebo žádoucí, že pro to, abyste našli směr a vedení ve vašem životě, se musíte spíše obrátit ven než do svého nitra. Ale není tomu tak. Život má být žit podle jiných zásad.

Opravdová tvůrčí síla, skutečně manifestující pozitivní tvoření ve vašem životě, vždy vychází ze stavu jednoduchosti a snadnosti. Právě tehdy, když se cítíte úplně uvolnění a božsky bezstarostní, když se nenutíte něco dělat či něčím být, přitahujete do svého života ty nejpozitivnější změny. **Kdybyste s láskou opatrovali své sny a přání, a pak je pustili a nechali věcem volný průběh, vaše důvěra je k vám přitáhne.** Ani nebudete čekat, až se uskuteční, neboť budete příliš zaměstnáni užíváním si přítomného okamžiku. Život je rafinovaně jednoduchý....

Jsme s vámi a velmi dobře rozumíme tomu, čím procházíte. Žádáme vás, abyste věřili tomuto poselství a důvěřovali v laskavost života a v radost, jež proudí každou živou bytostí. Pohlédněte na přírodu. Zvířata, stromy a květiny jsou neodmyslitelně hnány k vyjádření krásy a harmonie. Nepochybují o sobě. Uznávají samy sebe dokonale přirozeným a pokojným způsobem. Spojte se s onou přirozenou energií účelnosti a vězte, že jste drženi v té samé pavučině života. Jste v bezpečí. Bůh je přímo zde s vámi, a nikdy vás neopustí. Odvažte se svěřit sama sebe kouzlu života, které není ničím jiným, než božským proudem vaší duše, a radujte se!

Vloženo 13. 1. 2009

www.jeshua.net

(z anglického originálu pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Mirka S.)

Rozbalujeme dar našeho srdce

Vánoční poselství Ježíše

Poselství Boha prostřednictvím Yael a Dough Powell

www.circleoflight.net

25. prosince 2008

Já jsem Jeshua, ten, jehož znáte jako Ježíše. Tento rok jsem se rozhodl k vám přijít sám s tímto Vánočním poselstvím, neboť vám chci ukázat, jak jsem žil svůj život a **jak snadno se může pravda Lásky stát tou vaší.**

Nejprve vám chci připomenout, že Vánoce jsou příležitostí, jsou jako ohromné Světlo vcházející z výšin do světa. Je to doba, kdy je lidstvu díky čistému záměru vašich srdcí a síle vašich vzpomínek zpřístupněn vzorec živoucí přítomnosti, nadšení Andělů a pravda Lásky.

Jste dítětem Krista, stejně jako jsem byl já, a jste srdcem živoucího, milujícího a dýchajícího Boha. **Jsem zde, abych vám pomohl porozumět inverzi Lásky, která je strukturou vašeho světa. Toužím vás vzít dovnitř, do**

nádhery vašeho vlastního srdce a vrátit vám přítomnost nekonečné Lásky Stvořitele.

Inverze Lásky je míněna tak, že život na Zemi je obráceným odrazem všeho, co je Skutečné v nádherném pulsování tepu živoucí vševědoucnosti. Vše, co je založené navěky v Bohu na dávání, na rozšíření Lásky, se namísto toho na Zemi zaměřilo na získávání - **na natažení se pro podporu do vnějšího světa a hledání někoho, kdo by vám přinesl Lásku, vně sebe sama.**

Pravdou vždy bylo, že Stvořitel je vaším zdrojem života, podporou pro vaši bytost, silou vašeho srdce. Pouze z pravdy vás jako Lásky, jako Božího živoucího tepajícího srdce, může vůbec kdy být Láska zrcadlena před vás coby ujištění o tom, co je uvnitř.

Když jsem kráčet světem s darem plně probuzeného vědomí, od okamžiku, kdy jsem si zvolil vstoupit na svět, jsem žil a dýchal v celistvosti živoucí Lásky Stvořitele. Každý můj nádech byl naplněn Světlem a vřelostí a výživou. Vždy jsem vnímal živoucího ducha, jakoby mnou proudil dech Stvořitele a upevňoval mne vroucností své milosti.

Tudíž, protože jsem znal pravdu, že jsem nekonečným příjemcem této dokonalé, vše-podporující životní síly, pravdu tohoto čistého a důvěrného příjmu nekonečné Boží Lásky, vnímal jsem v každém člověku tuto silnou pravdu života, jeho identitu jako onoho čistého a jiskřivého srdce Stvořitele.

Jelikož jsem znal tuto nekonečnou Lásku jako svou vlastní pravdu, neexistovaly žádné překážky mezi mnou a pravdou v každém člověku. **Tím, že jsem žil onu pravdu mého srdce, bylo mému srdci umožněno být tím, kdo „strhává s sebou“, kdo pozvedává každou osobu do její vlastní zkušenosti této holografické Lásky, z níž jsme stvořeni. Všechny ty zázraky, všechna ta uzdravení, všechny věci v mém životě dosažené vzešly jedině z onoho uznání pravdy uvnitř každého člověka. Mohli ji vidět v mých očích a cítit v mém srdci, a pojednou síla Lásky převrátila onu inverzi a navrátila onen vzácný život do souladu jako Lásku Boha, která je stále rozšiřována.**

Jinými slovy, **onen proud života byl obnoven.** Při této obnově přišlo léčení všech iluzí nedostatku, strachu, ztráty a neschopnosti. Ona dýchající harmonie, nekonečná zpěvná dokonalost, ona pravda, v níž jsem žil, se stala pravdou pro každého z těch, kteří v onom okamžiku vznesli nárok na své srdce a byli osvobozeni.

A toto si přeji pro každého z vás a je to dar, jenž vám předávám o těchto Vánocích, neboť **jste dosáhli vrcholu živé transformace světa, Domů k Lásce. Jste připraveni na své vlastní zázraky a ony vzejdou z obrácení vaší pozornosti na pravdu Lásky ve vašem srdci, která vám přináší vše zevnitř.**

Když přijímáte Boží Lásku, porozumíte opravdové hojnosti - ne prostřednictvím mysli, ale svým duchem a svou duší. Budete chápat, že dech života je přijímáním všeho, co potřebujete, abyste se stali vyjádřením velkorysého srdce Stvořitele, od Ducha svatého.

Z tohoto bude pocházet ono dávání, ta Láska překypující z vašeho srdce, abyste mohli jako živoucí Kristus, jímž jste, kráčet světem, kde se vás strach nikdy nedotkne, neboť vy znáte Boží Lásku. A Láska překoná všechny iluze v posvátném „Přítomném okamžiku“ a vrací, působením vlečné síly, magnetické přítomnosti Božího srdce všechny iluze dříve, než se vrátíte zpět k pravdě Lásky.

Proud života získává tuto Lásku v důvěrném spojení a odevzdání vůči Stvořiteli Všeho-Co-Je. **Srdce se tedy rozpomíná, že Láska je to, čím jste, a pouze šíření Lásky, dávání Lásky, je vaším cílem.**

V důsledku tohoto pochopení, že Láska se rodí v nitru vašeho srdce a je zrcadlena do světa před vámi, si nakonec uvědomíte vztahy jako to, čím jsou. Je to - ve světských symbolech - dar Lásky, jenž si sami vracíte jako výsledek svého radostného dávání.

Všichni chápete princip desátku - že čím víc dáváte, tím více obdržíte. Já vám slibuji, mí přátelé, že toto je podstatou proudu života. Jen pokud dáváte s otevřeným srdcem, obdržíte to, co dáváte ... a ve znásobené míře. **Ale pouze tehdy, když chápete, kdo jste, jste dostatečně naplněni, abyste dávali.**

Chci vám tedy říci, že k vám nyní přicházím, ke každému z vás, abych se stal přítelem vašeho srdce - abych provázel každý váš krok, zatímco začínáte rozumět pravdě, že ve vás bije převzácné srdce Boha a že je vaší

pravdou, jež se nikdy nevzdá a nikdy neselže, a že je zdrojem všeho ve vašem světě.

Máte na vybranou - buď inverzi, svět založený na iluzi získávání něčeho mimo sebe, nebo svět, jenž je výrazem Lásky, jíž jste, která je ohromná a vpravdě nekonečná, bez omezení, která věčně proudí a stále vás podporuje. Až přeteče z vašeho srdce, pak bude snadno manifestovat pravdu toho, kým jste, všude okolo vás ve vašem životě jako hojnost, snadnost a půvab žítí, a jako odraz čiré Lásky tančící v pohybu Stvoření, které je vašim Dvojplamenem.

Toto vše žije uvnitř vás a právě tam obracím vaši pozornost. Pouze tehdy, když spatříte svou pravdu, můžete poznat pravdu v těch, jimž zde máte pomáhat, v těch, které milujete.

Tak o těchto Vánocích, kdy otevíráte dárky, **otevřete dar nejvyšší - a to je dar vašeho srdce - a zažijte v něm tu nekonečnou Lásku, kterou jste. Zažijte tu Lásku, jež je vám dávana v hojnosti naším Stvořitelem s každým vašim dechem, kdy vaše srdce bije v rytmu tepu vesmíru.**

Jakmile jednou skutečně pocítíte onu Lásku jako svou nekonečnou přirozenost a přijmete své srdce jako bránu ke zdroji všeho - pozvednu vás s sebou k nekonečnému něžnému přijímání, kdy vdechujeme pravdu Lásky, poskytovanou nám v každém okamžiku. Necháme-li ji protéci naší bytostí a vědomím, ukáže každému z nás, kým jsme. Ona neomezená Láska vás poté připraví na vidění světa takového, jaký je, překypujícího energií Stvořitele, žijícího pohybem, jenž je silou života, mužskou, ženskou a tvůrčí potřebou, která přináší do existence nový život - vždy skrze srdce.

Pak, v životě Krista, bude každý den Vánocemi, kdy vaším srdcem s lehkostí protéká skvělá hojnost života. Přijata od Boha v pokoře, pohybujíc se v radosti vašim bytím, v každém okamžiku vámi dokonale pohybuje ve světě. Pak každé srdce, které k vám přijde, každá osoba, která se dotkne vaší energie, každý, kdo pohlédne do vašich očí, uvidí před sebou sebe sama. Přijímání Boha ve vás, živoucí Láska, jíž jste, bude vyzařovat a uvádět je do souladu s jejich vlastní pravdou, pravdou srdce Lásky, ohromného srdce našeho Stvořitele, stojícího ve světě, i kdyby až do onoho okamžiku předstírali svá omezení, víru ve ztrátu, temnotu a strach.

V té chvíli, kdy dojde k posunu u onoho proudu, je oceán Lásky vašim domovem a vaše srdce pro všechny zdrojem Kristových zázraků. Já Jsem Jeshua a Já Jsem zde pro vás, jako váš přítel, jako váš rádce a jako váš zázrak, abych vám ukázal, kým jste a jak máte probudit tuto Lásku skrze přijetí daru Boží přítomnosti, jež trvale promlouvá ve vašem srdci.

Přijměte Lásku Stvořitele. Nechte ji rozmnožit, podpořte ji svým „Ano“ životu v pravdě Lásky. Pak můžete vykročit se mnou po mém boku a být tím zázrakem, jenž, jako každé srdce, ukazuje pravdu Lásky a přináší dar zázraků, které vzejdou z pouhopouhého přijetí pravdy o tom, kým jako Láska Stvořitele jsme.

Rozbalíte o těchto Vánocích ten dar svého Opravdového Já? Necháte mne, abych ve vás tento dar uvedl v život? Dovolte mi vštípit do vašeho vědomí rozhodnutí, že vrátíte svou vůli Bohu, aby Láska Stvořitele mohla vstoupit vašim prostřednictvím do světa tak, jak má. Každý z nás je pulsující hvězdou, tepající ve věčném rytmu živoucího srdce Stvořitele, jímž jsme. Kristus. Tím je každý z nás. Každý z nás je nedílnou částí holografického zázraku Boží přítomnosti v podobě Lásky v nás a skrze nás, tím, že dáváme všemu životu a obzvláště srdci každého člověka.

Učiňte nyní své prohlášení, že budete tím Kristem, jímž jste, a že necháte svou pozornost spočívat vždy ve svém srdci, oné bráně k nekonečné pravdě toho, kdo jste jako srdce Lásky. Láska je neochvějná, Láska sama o sobě je též zázrakem, neboť se stále a vždy znásobuje. Je jí pro vás stále více, a vašim prostřednictvím pro každé srdce, jehož se dotknete. S každým životem, s nímž se spojíte, v každém okamžiku vámi prochází dech živoucího dýchajícího vesmíru. Hlas ducha promlouvá vašim hlasem. A jemný šepot Lásky Stvořitele vám říká v důvěrném poselství: „Jako tepající srdce Boha, milující svět až Domů, jsi celistvý, dokonalý, nádherný a bez hranic.“

Já Jsem tu stále, abych vás podpořil. Prosím, zavolejte mne a já vám předvedu, jaké to je, žít v tomto živém kosmu jednoty, kdy dech, jež námi dýchá, povždy zpívá ono živoucí OM a znásobuje se skrze nás v dávání, aby byl každý život vyživován a aby byl každý život viděn... Každý život je přijímání a dávání v tomto velkolepém Božím tanci.

Já Jsem Jeshua a Já Jsem s vámi v tomto okamžiku probuzení jako přítel, jako rádce, jako váš šampión, jako váš průvodce. Jsem zde jako ten, kdo vám přináší rozpomenutí, že jste Láskou, neselhávající, nekonečnou, plnou hojnosti a připravenosti k tomu, aby byla zvětšována a dáována. Kéž se k vám vrátí dary života v podobě přátelství, Lásky, naplnění, života v hojnosti a radostné spolupráci a vztahů, a kéž zázrak Dvojplamene odráží skutečnou pravdu - že již jste tlukoucím srdcem Lásky.

© 2006 Circle of Light

Kruhu Světla /Circle of Light/ se dostalo daru Božích Poselství předávaných lidstvu prostřednictvím Yael a Dougha Powellových. Doufáme, že tato Poselství budete sdílet s co nejširší možnou čtenářskou obcí. Prosíme o dodržení základní identifikační informace © 2006 Circle of Light www.circleoflight.net.

Vloženo 27. 12. 2008

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)

Kosmické porodní bolesti

Seriál: Léčení

Jeshua ben Joseph prostřednictvím Pamelý Kribbe

www.jeshua.net

© Pamela Kribbe 2005

Draží přátelé, jsem tak šťasten, že vás vidím. A někteří z vás přijeli z takové dálky! Víím, kdo jste a jste mi tak drazí. Má cesta je vaší cestou a znám vaše niterné smutky a bolesti. Proto bych s vámi rád sdílel některé své pohledy na tuto dlouhou cestu, na niž jste se jako duše vydali.

Rád bych vás vzal na počátek této cesty, až na úplný začátek, kdy jste se narodili jako duše v realitě, jež pro vás byla nová a neznámá. Chtěl bych vás vzít do okamžiku, kdy jste zahájili svou cestu časem a prostorem, hmotnou realitou. Tato událost leží v hodně dávných časech, ale emoce s ní spojené, ta bolest z oddělení od domova, jsou stále ve vás všech přítomné. Tato kosmická porodní bolest, jak to já nazývám, leží v pozadí mnohých vašich každodenních pocitů a chování.

Mnozí z vás jsou průběžně konfrontováni s pocitem vnitřní nervozity či neklidu, onoho nepříjemného dojmu, že “něco hledáte“. Dochází k vnitřnímu napětí, které pochází z toho, že se sami u sebe necítíte úplně doma. Necítíte se pohodlně či domácky ve vztahu ke svému vlastnímu bytí, své vlastní esenci.

Z tohoto základního neklidu vzniká tendence vyhledávat vnější ohodnocení ve formě uznání od ostatních, hmotného vlastnictví nebo čehokoliv, co vám dodává pocit, že jste milováni a je o vás pečováno. Trvale potřebujete něco uklidňujícího mimo vás, něco, co zmírní ono napětí a řekne: “jsi v pořádku“. Podívejte se, jak často toužíte po tomto ubezpečení, a pak budete vědět, v jakém napětí opravdu jste, jak moc bolesti je ve vás ukryto.

Chtěl bych mluvit o původu této bolesti a z ní vyplývající závislosti na vnějším hodnocení. Skutečná příčina se podobá *středu cibule*, obalenému mnoha vrstvami. Vnější vrstvy jsou utvářeny určitými událostmi ve vašem životě, které způsobily, že se cítíte zraněni, neklidní, necítíte se “doma“ v sobě samých. V hlubších vrstvách blíže ke středu cibule jsou uloženy události z jiných, emocionálně traumatických životů. Přesto se z mé perspektivy jedná pouze o spouštěcí okamžiky. Jestliže odloupnete všechny vrstvy a dostanete se k jádru, objevíte původní bolest, esenciální stesk po domově, jenž je spojen s úplným začátkem vaší cesty.

Představte si sami sebe jako část oceánu lásky, kde se cítíte v bezpečí a zcela bez starostí či úzkosti.

Představte si sami sebe v objetí tohoto vše prostupujícího, láskyplného vědomí, kdy neznáte nic mimo ně. Toto je energie Domova, energie, z níž jste se zrodili. Abyste pochopili odstíny pocitů v tomto prapůvodním stavu, uvažujte o svém vědomí v okamžiku, kdy usínáte, kdy se vaše mysl vzdá kontroly a vaše vědomí je velmi vnímavé. Znáte tento stav i ze svých pozemských životů, když jste embryem v děloze matky. Když se vědomí nachází v tomto něžném, blaženém podřimování, neexistuje žádné jasné rozlišení mezi vnějším a vnitřním, žádné vědomí *já* jako protikladu k *tobě*. V tomto embryonickém, zasněném stavu vládne bezmezný pocit jednoty a bezpečí.

V oněch pravěkých dobách jste se jako duše cítili v bezpečí a bez hranic uvnitř obrovské vesmírné dělohy. V jistém okamžiku se nicméně cosi změnilo. Zakusili jste jakýsi druh rozpolcení. Jako by vašim oceánickým vědomím otřásl porodní kontrakce a probudily vás z vaší dřimoty. To byl počátek vašeho zrození jako individuálních duší. Tehdy jste se vytrhli z oné všudypřítomné jednoty, jež vás pohlcovala, a poprvé zažili sebe sama jako *sebe sama*. Vznikl základní pocit “*Já*“, jenž byl právě v tom okamžiku spuštěn.

Zážitek rozpolcení, oddělování od kosmického lůna, vás zanechal zaražené a zmatené. Když k tomu došlo, nebyli jste ve stavu vědění, byli jste čistě ve stavu zakoušení. Začali jste slepě hledat něco, čeho byste se mohli přidržet, způsob, jak se vrátit zpět do známého bezpečí. Připadali jste si ztraceni. Připadali jste si vyloučení. Byl to okamžik temnoty.

Nicméně - okamžik, kdy jste se odtrhli od primárního Zdroje a opustili Domov, byl zároveň okamžikem nesmírné kreativity. Byl to začátek velkolepé cesty zkušenosti, cesty života. Představte si před sebou tmavý prázdný prostor, podivný, ohromný a bezejmenný. Vstoupili jste do tohoto prostoru jako malé sazeňičky. Šlo o prostor plný potenciality, plný možných, zatím nepoznaných zkušeností. Byla tam temnota, ale byl tam i prostor pro *něco nového*.

Mnohé z emocí, jimž jste museli čelit na začátku svého kosmického putování, jsou srovnatelné s emocemi ztraceného dítěte, o němž jsem mluvil minule /“Síla vašeho vlastního vědomí“/. Jedná se o emoce novorozeného miminka, které si musí zvykat na podivnou a neznámou realitu, naprosto odlišnou od polo-vědomého dřimotného stavu, v němž bylo předtím. Obrázek ztraceného dítěte, plačícího a zmateného, viditelně předvádí ona vnitřní zranění, s nimiž jste cestu začínali.

Během tohoto putování jste hodně zažili. Přijali jste mnohé podoby, obydlovali různá těla a nakonec jste skončili tady, na planetě Zemi. Země je místem ohromné kreativity a mnoha možností. Jenže, navzdory dostupným možnostem a bohatství a hloubce vašich zkušeností, jste si nadále připadali jako bez domova. Je to takový pocit hluboko ve vašem nitru, že něco postrádáte, jako by něco chybělo a vy jste nevěděli, co to je, ale bylo to nezbytné pro váš příjemný pocit. Tou chybějící věcí je nejzákladnější pocit lásky a emocionálního bezpečí, jenž jste kdysi znali v kosmické děloze. Tento bezpodmínečný pocit sounáležitosti a bezpečí je nezbytný pro váš dobrý pocit, pro vaše sebevyjádření a váš pocit vlastní ceny, a hledáte ho od té doby, kdy jste opustili Domov. Již po dlouhou, dlouhou dobu se snažíte vyléčit svou kosmickou porodní bolest.

A já bych se nyní rád zeptal vás, zdali umíte hluboko v sobě rozpoznat ono *původní zranění* způsobené odchodem z Domova. Umíte najít ve své vlastní psychice tento pocit *odtrhávání od původního celku*? Jde o stav celistvosti či jednoty, jenž se nedá vysvětlit myslí, ale ve svém srdci si můžete vzpomenout, že jste byli její součástí.

Tím, že obrátíte svou pozornost k této původní porodní bolesti, že si uvědomíte ty silné pocity, jež ve vás vyvolala, to osamění a stesk po domově, které jste cítili až do tohoto současného okamžiku, můžete nastartovat léčebný proces. Můžete začít sami sebe léčit na té nejhlubší možné úrovni. Právě tam se můžete dostat k jádru své bolesti.

Vy všichni, kdo jste zde přítomni nebo čtete tato slova, vyrůstáte k nové úrovni vědomí. Snažíte se zřídít vnitřní základy bezpečí a bezpodmínečné lásky k sobě samému. Znovu sami a pro sebe vytváříte odstíny pocitů z kosmického lůna. Toto je vašim posláním, vašim duchovním cílem. Jakmile si uvědomíte, že Domov se nachází ve vás, že nesete kousek onoho božského bezpečí a jednoty ve svém nitru, pak se vskutku můžete uklidnit a uvolnit ohledně toho, kým jste. Neexistuje již žádná potřeba vnějšího ohodnocení. Je příjemné, když jste ceněni ostatními a mají vás rádi, ale už na tom nejste závislí.

Příchod Nové éry závisí na jednotlivcích, kteří rozpoznají jádro své bolesti a odváží se jí otevřeně čelit. V tomto stádiu vašeho vývoje je načase se nejen podívat na bolest a traumata vzniklá ve vašem přítomném životě a snad v životech předchozích, ale zajít až za ně všechny a obrátit se k původnímu zranění. Jakmile vědomě rozpoznáte a vzpomenete si na tuto bolest ve svém srdci, jste připraveni se o ni postarat. Jste připraveni vzít do náručí ono novorozené kosmické dítě, které stále volá o vaši pomoc. Volá vás prostřednictvím vašich negativních emocí strachu, hněvu a zoufalství.

Jedním ze způsobů, jak se vypořádat se svou kosmickou porodní bolestí, je **podívat se na oblast vztahů ve svém životě. Lidé často zkoušejí ulevit svým nejhlubším emocím osamocení a strachu v důvěrných vztazích. Pokoušejí se naplnit svou vnitřní prázdnotu energií někoho jiného.** Uznání, pozornost a péče druhé osoby mírní jejich bolest. Vlastně svému partnerovi předávají své zraněné dítě. To je velmi nebezpečná hra. Dříve či později se partneři stanou jeden na druhém emocionálně závislími. Jejich vzájemné city lásky a propojení se změní v nenápadnou či ne až tak nenápadnou hru o moc. Kdykoliv jste závislí na někom dalším, abyste se cítili milováni a v bezpečí, děláte si sami nárok na jeho či její energii, a to vždy vede nakonec k boji a konfliktu. Skončíte s pocitem ještě většího osamění. /viz "Vztahy v Nové éře"/

Často si myslíte, že osamělost je spojena s nedostatkem přátel nebo chybějícím životním partnerem a že řešení leží v nových přátelstvích či vztahu milostném. Ale v návaznosti na tuto myšlenkovou linii usuzujete, že příčina a řešení vaší bolesti leží mimo vás. Pokud takto začínáte vztah, pravděpodobně posléze budete činit toho druhého odpovědným za svá vnitřní zranění a uvidíte sebe jako oběť. Potřebujete-li někoho dalšího k zaplnění prázdnoty uvnitř sebe, zbavujete tím od začátku sami sebe síly.

Oblast důvěrných vztahů vám může dopomoci k uvědomění si oné kosmické porodní bolesti, již nosíte uvnitř. Sledujte, jak často máte pocit, že *potřebujete* přítomnost další osoby ve svém životě. Vlastně jde o signál od vaší vnitřní bytosti, že se máte obrátit dovnitř a najít ztracené vnitřní dítě. Řešení vaší samoty spočívá v tomto otočení dovnitř, v pečlivém objetí onoho vzácného vnitřního dítěte, které za vás neslo emocionální břímě. Když přijmete za toto dítě odpovědnost, když se s ním spojíte a budete ho vést jako milující rodič, uvolňujete své vztahy. Můžete se nyní spojovat s ostatními svobodným a nezávislým způsobem.

© Pamela Kribbe 2005

www.jeshua.net

Vloženo 8.12. 2008

Síla vašeho vlastního vědomí

Seriál: Léčení

Tato série channellingů byla zprostředkována před živým publikem, od poloviny r. 2004 dále. Jazyk těchto poselství je méně formální než u Série pro pracovníky Světla. Také jsou v každém channellingu obsaženy otázky obecnosti a odpovědi Jeshui.

Jeshua ben Joseph prostřednictvím Pamelý Kribbe

www.jeshua.net

© Pamela Kribbe 2005

Draží přátelé, dnes jsem si přišel promluvit s vámi všemi. Tak dobře vás znám! Nevíte, jak dobře vás znám. Jsem s vámi často, neboť mé srdce je s vámi spojeno. Vidím vaši bolest, jsem svědkem vaší radosti, vašich starostí, vašeho utrpení. A já bych vám velmi rád řekl o síle, která ve vás přebývá. O síle vašeho vlastního vědomí. O síle vaší vlastní bytosti. O síle vaší vlastní duše.

Příliš často ještě hledáte. Stále znovu hledáte řešení mimo sebe. Ale jakmile do sebe pojmete tato řešení, začínají se rozpouštět. UVědomte si, že vy jste středem svého bytí, sluncem svého vlastního vesmíru. Nasměrování vašeho vědomí a to, na co je naladěno, rozhodne, jak se cítíte, jak jednáte. Řídíte tyto věci z hloubi sebe sama, tak jako slunce zaměřuje ven své paprsky. Pokud věříte, že existují aspekty vás samých, na něž by svítit nemělo, že existují věci, jež by nemělo zahřát svými paprsky, pak všechno a všichni, s nimiž se setkáte, tato přesvědčení potvrdí.

Stejným způsobem může být pomoc či rada někoho dalšího přijata pouze tehdy, když dovolíte svému vlastnímu slunci vyzařovat své světlo na onen aspekt, s ním potřebujete pomoci. Je to vždy vaše rozhodnutí vyzvednout ten aspekt na světlo a otevřít dveře. Neexistuje nikdo další, kdo by vás k tomu mohl donutit. Právě proto vám nikdo nemůže pomoci, jestliže si sami nedovolíte přijmout pomoc. /To platí pro pozemskou pomoc, stejně jako pro pomoc z naší strany./

Žijí ve vás přesvědčení, která vás vedou k myšlence, že se vám nedostává síly k nalezení své vlastní cesty, k opětovnému vnímání svého vlastního osudu. Tato přesvědčení navazují na minulost, v níž jste sami sebe na velmi dlouhou dobu ztratili. Mluvím konkrétně o minulosti zde na Zemi, o minulost sestávající z mnoha pozemských životů, v nichž jste zažili mnoho temnoty.

Tato historie nebyla bez účelu. Jsou to dějiny, v nichž jste byli konfrontováni s mnohým strachem a v nichž strach zastínil vaše vnitřní slunce. Ale nyní se všichni pomalu probouzí. Některé vaše části jsou již znovu na světle, ale také je mnoho aspektů, které jsou stále v temnotě, zastíněné strachem a nejistotou ve vztahu k sobě samému.

Tuto vnitřní temnotu lze přirovnat ke ztracenému dítěti. Část vaší duše je ztraceným dítětem. Ztratilo se v bolestné minulosti. Ale minulost není statická věc. Čas je do určité míry iluzí. Nic není v čase neodvolatelně ztraceno. Neexistují žádné zavřené dveře. Ztracené dítě ve vás, oddělené v minulosti, je možno najít a uzdravit. Jste jeho rodičem, jste tím, kdo je stvořen k opatrování tohoto dítěte, kdo je umí zahřát a přivést zpět k životu.

A životem myslím opravdové žití. Zapomněli jste, jak *žít*. Jste velice dobří v přežívání, ale opravdové žití je o tolik jiskřivější, více inspirující a šťastnější.

Je to přesně tato část vás samotných, která je nejlépe schopna toto dělat, ono vnitřní dítě, které se ztratilo. Ztratilo se ve stínech minulosti, v hromadění událostí, jež byly traumatizující pro vaše vědomí. Ve všech okamžicích, kdy jste se inkarnovali sem na Zemi, jste se na úrovni duše vyvíjeli jako děti vyrůstající do dospělosti. V tomto smyslu jste na Zemi přišli jako děti, učinili mnoho vlastních zkušeností a mnoho zkušeností, jimž jste úplně nerozuměli. Nyní přicházíme ke konci jistého stádia vašich dějin, určitého cyklu ve vašem vývoji, a je načase se povznést nad zkušenosti, které nebyly pochopeny: vyrůst do role *rodiče*. Teď je čas být otcem a matkou svému vlastnímu dítěti. A na toto poukazují, když k vám promlouvám o síle vašeho vědomí: o vaší síle se povznést nad ono zraněné vnitřní dítě.

Dítě ve vás je obětí mnoha zážitků, které nebyly pochopeny. Říkám vám, že vaše nejhlubší vnitřní zranění se dají nejlépe přirovnat k emocionálnímu stavu opuštěného dítěte. Je to dítě, které se nějak oddělilo od bezpečí a milující náruče Domova a neví proč a nač. Ve vás se ukrývá dítě cítící se opuštěné a vylekané a nemající onen celkový přehled, aby porozumělo. Tato bolest se vztahuje k velice vzdálenému bodu v čase, k době, kdy jste jakoby opustili Boží stav jednody a zahájili svou cestu jako individuální duše. /Toto bude osvětleno v chanellingu "Kosmické porodní bolesti"/

V některém okamžiku poznáte, že toto putování bylo vaší vlastní volbou a aktem tvořivosti vpravdě božské. Ta hluboká bolest, již jste cítili v začátcích své osamocené cesty, vašeho putování za zkušenostmi, tato hluboká bolest byla současně velkým aktem tvořivosti. Tím, že jste sami sebe jako duše odloučili od velkého celku, od Otce-Matky-Boha, jste si umožnili učinit mnohé objevy, zažít a pocítit spoustu věcí. V současném stádiu vašeho putování, kde je ještě hodně vnitřní bolesti, je obtížné vidět základní smysl oné dlouhé cesty domů. Ale chci vás ujistit, že jste báječné světelné bytosti, s ohromnou odvahou a velkou důvěrou ve Stvořitele, jinak byste nikdy tuto cestu nezahájili. Rád bych vám připoměl jiskru odvahy, tvořivosti a Světla ve vás. Vnímejte opět tuto jiskru ve svém srdci, znovu se s ní spojte. Vězte, že máte dost sil, abyste zase oživilí vnitřní dítě a nechali je zpívat a hrát si. Možností pohlížet na vaši vnitřní temnotu jako na volání ztraceného dítěte vám nabízím perspektivu, jež vás vyzývá, abyste sami sebe opatrovali a milovali jako ten rodič, jimž doopravdy jste.

V počátcích vaší cesty jako duše vám bylo svěřeno ztracené a opuštěné dítě, zanechané o samotě ve tmě. Bylo vaší výzvou se vypořádat s touto svou emocionální částí. Tato vaše část představuje váš nejpodstatnější a “nejméně opracovaný“ aspekt, otisk života samotného. Na konci své cesty, na konci tohoto cyklu životů, budete držet své vnitřní dítě za ruku a sledovat, jak k vám vyzařuje radost, potěšení a inspirované vědomí. Bude se cítit opět v bezpečí, a proto ukáže svůj skutečný poklad: svou schopnost intenzivně cítit a žít život co nejplněji. Jediné co k tomu potřebuje, je dospělý, který je vezme za ruku a bude je ochraňovat a inspirovat prostřednictvím důvěry. A toto je vaše poslání: být ochráncem vnitřního dítěte. Tohle dítě vám způsobilo bolest, bylo nosičem vašich emocionálních traumat, ale zároveň je v něm skryt největší příslib: že bude vaším nejoprávněnějším zdrojem lásky, radosti a tvořivosti.

Nastal čas. V tomto okamžiku vašich dějin je načase shromáždit a začlenit poztracené části vás samotných. Je načase být tím centrálním Sluncem, jímž jste. Tím, že znovu získáte sílu vašeho vlastního vědomí, se jednoduše nevracíte k tomu, “jak to bylo před začátkem cesty“. Tvoříte zcela novou realitu či úroveň vědomí. Poznání vlastního Božství je jako návrat domů, probouzí to ve vás staré vzpomínky na blaženou jednotu a harmonii, již jste kdysi znali. Ale nyní poprvé dáte život onomu pocitu jednoty čistě z vašeho vlastního vědomí, zatímco se nacházíte v hmotné realitě. Ztělesníte Boha na Zemi. Vracíte se k vaší Božské esenci, aniž byste se vzdali své individuality a své hmotné formy. Toto je ten zázrak Nové éry: být *jeden a jako Jeden*, být jedinečným a individuálním vědomím, a současně být propojen s celkem a být s ním Jedno.

Série Pracovníci Světla - III

Jeshua prostřednictvím Pamelý Kribbe

Pracovníci Světla se inkarnují na Zemi

Svou inkarnací na Zemi jste jen zahájili přechod z vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci. Načrtli jsme si průběh tohoto přechodu ve 4 krocích. První krok jste udělali, jakmile jste si uvědomili svou touhu po “něčem jiném“, po něčem odlišujícím se od bojů o moc, které naplňovaly vaše životy předtím.

Tento boj poskytoval po značnou dobu vašim životům účel a smysl. Vaše okouzlení mocí vás dovedlo k využití lidské bytosti jako loutky ve vašich galaktických bojích. Součástí toho byly všechny galaktické říše. Ale jakmile byly bojovné energie přeneseny na nové hřiště k lidem na Zemi, stali jste se spíše pozorovateli a stáhli jste se z přímých bojů. Sledovali jste, co se děje na Zemi. Viděli jste, jak se lidská bytost vyvíjí v něco, do stavu bytí, jehož jste kdysi dávno dosáhli vy. Stali se z vás dokonalí válečníci s vybroušenými metodami psychické manipulace a vedení boje. Člověk se měl - s vašimi genetickými implantáty - stát tímž.

Tyto genetické implantáty byly příčinou vysoké úrovně *mentálního* vývoje v lidské bytosti. Funkce přirozeného instinktu a citění bylo více či méně potlačeno ve prospěch funkce přemýšlení a usuzování.

Zmínili jsme, že galaktické vlivy zapříčinily ve vyvíjejícím se člověku vysokou úroveň strachu. Ve skutečnosti byl tento prvek strachu úzce spojen s přehnaným důrazem na myšlení. Ve vyvážené situaci je strach překonán či je na něj pohlíženo s využitím vašich přirozených *intuitivních* dovedností a vaší schopnosti vycítit, co je správné či přiměřené udělat. Nicméně, když schopnost myšlení získá převahu, vede to k posílení strachu, jelikož myšlení spoléhá na mechanický logický proces, jenž nedovoluje intuici či pocitům, aby do něj vstupovaly. Jakmile jsou mentální schopnosti zásobovány emocemi strachu, mají sklon zdivočet a produkovat šalebné představy, představy o nadvládě nad vším a všemi. Diktátorské režimy jsou příkladem tohoto zdivočení mentálních schopností.

Odpovědí na strach nikdy není *přemýšlet více*. Chce to *přemýšlet méně* a důvěřovat proudu života. Znamená to vrátit se do stavu milosti, jenž je vaším právem od narození. Znamená to se *pustit* namísto křečovitého držení.

Jakmile skončila fáze vlády ega v duších pracovníků Světla, otevřely se novému způsobu bytí. Intuitivně jste se natáhli k energii srdce. Ve skutečnosti jste hledali druh tvůrčí činnosti, jenž by přesahovala onu hloupou hru s

moci. Vnímali jste, že boj o moc byl destruktivní, a nemohli jste stvořit nic nového, jelikož zničil a přizpůsobil všechno, co bylo “jiné“.

Tím, že jste se snažili řídit a ovládat život, ať již uvnitř či vně sebe, vlastně jste se pokusili učinit realitu statickou a předvídatelnou. Moc je posléze neuvěřitelně nudná.

Jakmile jste na toto přišli, uvědomili jste si, že vašim původním přáním nebylo mít moc, nýbrž být skutečně tvůrčí. Být opravdu tvůrčí znamená být ve styku se svým Božstvím.

Jelikož jste božské bytosti, čímkoliv, co děláte nebo neděláte, vždy utváříte nějaký druh reality. Tvořivost je vaší naprostou přirozeností. Ve fázi ega jste zkoumali možnosti *popření* své pravé přirozenosti. Vskutku je to na určité úrovni tvůrčí akt, byť provedený pochybným způsobem. Skutečná tvořivost však spočívá v tvoření v souladu s životem, ne se smrtí.

Když vám konečně svitlo, probudila se vzpomínka na “domov“. Nejasné rozpomenutí na stav čiré a blažené jednoty opět vstoupilo do vaší mysli a vy jste věděli, že toto je nějakým způsobem klíč k vašemu štěstí. Ale připadali jste si bezmocní a nevědomí, protože jste neměli představu, co si s tím počít. Věděli jste, že ego neobsahuje odpověď, ale ještě jste doopravdy nevstoupili do sféry vědomí založeného na srdci.

Zároveň se ve vás stále více vzrůstal pocit lítosti a viny ohledně vašich činů vůči lidským bytostem na Zemi.

Obzvláště na Zemi existovaly pro vědomí báječné příležitosti ke svobodnému vyjádření mnohými rozličnými způsoby. Země se měla stát sjednocujícím prvkem různých energií, tavicím kotlíkem, v němž navzájem odlišné a dokonce protikladné energie mohly dosáhnout cesty harmonického soužití. Pozemské energetické hřiště bylo stvořeno, aby se stalo domovem velice různorodé sestavy energií.

Rozdíl mezi životem na Zemi a životem na jiných místech vesmíru, ať již na fyzických nebo astrálních rovinách, spočívá v ohromné různorodosti energií na Zemi přítomných. Navíc není tato různorodost přítomna jen jako rozsáhlá sbírka forem života či druhů. Je ve skutečnosti přítomna v jedné jediné bytosti, v lidské bytosti. Lidská bytost je schopna pojmout spektrum energií mnohem širšího rozsahu než je schopna jakákoliv jiná bytost. Máte v sobě energii vraha a světce, energii dítěte, dospělého a starce, energii muže i ženy, energii aktivní i pasivní, energii rozumovou a emocionální, energii vody, vzduchu, ohně a země, atd. Jako lidské bytosti vám to může připadat triviální či prostě přirozené, ale z pohledu jakékoliv jiné bytosti ve vesmíru to je pěkný výkon. Slušný výkonem je již skutečnost, že *jste člověkem*, aniž byste museli udělat cokoli výjimečného.

Ale nejzvláštější vlastností lidské bytosti je schopnost sloučit energie, které se předtím zdály být neslučitelné. Člověk nebyl navržen jen proto, aby pojal všechny tyto odlišné energie, ale aby se stal prostředníkem, stavitelem mostů mezi nimi.

Duch či Bůh nebo Vše-co-je přišlo s konceptem lidské bytosti z toho důvodu, že vesmír se dostal do situace stagnace. Vědomí při svém zkoumání života mimo jednotu tíhlo k vyzkoušení rozličných forem života, na různých rovinách a místech vesmíru. Jakmile duše odzkoušela vše, co ta která forma života nabízela, odešla - ve tom smyslu, že se tam již znovu neinkarovala - a přešla k jiným formám života, které odpovídaly jejím konkrétním potřebám. *Během pobytu v určité formě života nevznikala potřeba transformovat energii*. Když jste chtěli změnu, vyměnili jste těla. Nebylo to tak, že by duše byly líné nebo povrchní. Většina těl, v rozsahu hustoty od fyzických po astrální, nabízela omezený rejstřík zkušeností, a tím pádem omezené příležitosti k růstu či transformaci za doby pobytu v těle. Tělo neumělo udržet tolik různých energií. Například, pokud jste žili na vodní planetě, kde jste se inkarovali jako vodní bytost, uschopnilo vás to k zažívání vody všemi možnými způsoby. Onen “pocit“, kdy jste tekutí, nepřipoutaní, proudící, pohybliví, je vážně nádherný. Ale jestli jste chtěli zkušenost připoutanosti a nepohyblivosti, pak jste museli opustit tělo a žít chvíli uvnitř hory. Též během vašich životů jako galaktických bytostí vyhledávajících moc, jste nemohli doopravdy změnit své vědomí uvnitř příslušného těla.

Důsledkem této omezené či úzce zaměřené škály zkušeností v rámci určitého těla bylo určité uvíznutí stvořeného světa živých forem v mrtvém bodu. Nemohl se rozrůstat, ani rozpínat, a uzamkl se do jakési stagnace.

Unikátní silou lidské bytosti je schopnost udržet širokou sbírku energií a uvést je do stavu kreativní, ne statické, rovnováhy. Vlastně je tato moc rovna schopnosti přeměnit temnotu ve Světlo, tj. síle duchovní alchymie. To, co přivádí původně protikladné energie do stavu dynamické harmonie, je *Kristovská energie*, energie zachovávající jednotu tváří v tvář dualitě. Jde o tu samou energii, která přeměňuje temnotu prostřednictvím přijetí, a tím umožní přeměnu strachu v radost. Kristovská energie je onou "třetí energií", jež sjednocuje prostřednictvím přijetí. Její alchymická síla leží ve schopnosti být všeobjímající, všepřijímající a nebojácna.

Vy jako lidské bytosti jste jedinou bytostí, která má tuto schopnost duchovní alchymie. Ani rostliny, ani zvířata, ani andělé, ani "temní páni" ji nemají.

Všechny duše mohou zažít, jaké je být Světlem, jaké je být temnotou, jaké je být všemi těmi různými druhy bytostí žijících ve vesmíru, ale nemohou zakusit, jaké to je - transformovat temnotu ve Světlo, zatímco jste ve své stávající podobě. Neumějí si představit, jaké to je, když se měníte na vnitřních úrovních takovým způsobem, že průběžně vytváříte sami sobě jinou fyzickou a duchovní realitu.

Duše, které jsou vtěleny v jiných než lidských formách života, také "utvářejí svou realitu" a mají svobodnou vůli, ale mají menší možnost překlenout vysoce odlišné a dokonce protikladné stavy vědomí, zatímco zůstávají v jednom těle, v téže /lidské/ podobě. Vy, jako lidé, jste staviteli mostů nebo duchovními alchymisty, a to je to, čím je Země a lidská bytost unikátní.

Vrátíme se teď k našemu příběhu o duších pracovníků Světla, které trpěly a litovaly svého vměšování do vývoje lidské bytosti. Uvědomily si, že na Zemi byla zahajována zcela nová hra, hra plná příslibů, již ze svých vlastních důvodů s maximálním úsilím potlačily. Cítily proto bolest. Na určité úrovni si také uvědomily, že svými sobeckými činy zablokovaly svou vlastní duchovní cesty ke Světlu a opravdovému štěstí.

Jakmile jste se probudili ze spánku způsobeného egem, viděli jste též, že Země je tak nádherné místo, zelená planeta překypující životem. Vzbudilo to ve vás hluboko uložené vzpomínky. Zúčastnili jste se úplného provopočátku života na Zemi. Země tehdy ještě nepřišla o svou nevinnost. V oněch vzdálených dobách, než jste upadli do vědomí válečníka, jste byli součástí pozemského ráje jako andělské bytosti, jež život vyžívaly a pečovaly o něj. Byli jste anděly v Zahradě Edenu. Ač jste později vyjádřili svou temnou stránku jako galaktiční válečníci, též jste - ve vztahu k Zemi - vyjádřili světelný a čistý aspekt sebe sama v pradávných dobách, kdy jste připravovali planetu na příchod pozemských duší. Přispěli jste k rozkvětu zelené planety a na určité úrovni jste to věděli, když jste opustili svůj "válečnický" stav vědomí. Věděli jste, že jste ničili to, oč jste kdysi pečovali a co jste pomáhali vytvořit.

Jakmile jste si uvědomili příslib a krásu Země, pocítili jste vnitřní potřebu tam dolů sejít a napravit to, co bylo poničeno. Vtělili jste se do lidských těl se záměrem přinášet Světlo a vytvářet hodnoty založené na srdci v prostředí, v němž v zásadě převažovaly egoistické hodnoty. Chceme tento motiv přinášení Světla poněkud rozšířit, neboť je s tím spojeno něco, co ve vás často vyvolává zmatek a nepochopení.

Když jste se vy, pracovníci Světla, inkarnovali na Zemi, doopravdy jste zahájili vnitřní transformační proces, v němž jste měli dokončit svůj vlastní přechod od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci. Ocítli jste se na cestě k plnému propuštění vědomí založeného na egu a život na Zemi vám poskytl příležitost se vypořádat s tím, co ve vás z energií ega zbylo. Ony energie, jichž jste se chtěli zbavit, se sešly přímo v bytosti, kterou jste manipulovali a v níž jste nyní pobývali: uvnitř lidské bytosti, uvnitř vás samotných.

Vaším nejsilnějším motivem pro příchod na Zemi bylo se smířit s vaší vnitřní temnotou, a souhlasili jste, že se s touto temnotou v sobě setkáte jako lidské bytosti.

Ačkoliv si často myslíte, že tu jste, abyste pomohli ostatním či Matce Zemi, *nejpodstatnějším důvodem vaší přítomnosti zde je, abyste uzdravili sami sebe*. To je vaše skutečná práce se Světlem. Všechno ostatní je druhotné.

Na nejhlubší úrovni si vaše duše přály převzít odpovědnost za temnotu, již rozšířily. Nicméně převzetí odpovědnosti za vaši temnou stránku je v principu samotářským podnikem. Nezahrnuje ostatní, kterým potřebujete pomáhat či je uzdravit. Vyžaduje jen vás. Vy v tomto procesu pomůžete ostatním, ale to je vedlejší účinek. Je důležité si zde uvědomit správné pořadí, víte, jelikož vy máte tendenci být příliš horliví ve své snaze

pomáhat ostatním. Toto nadšení pro pomoc druhým se často stává pastí, neboť se vaše energie se zaplete s tou druhou osobou a - spíše častěji než nikoliv - poté cítíte vyčerpání a zklamání. Pamatujte si, prosím: *dávat více, než přijímáte, není vznešené, ani to nevychází ze srdce, jednoduše je to chyba*. Omyl spočívá v tom, že vy si myslíte, že jste zčásti zodpovědní za situaci či stav myslí někoho dalšího. To není pravda. Každý je zodpovědný za své vlastní štěstí či neštěstí. A to je vskutku požehnáním, jelikož to všem poskytuje sílu tvořit, a tím pádem měnit jejich vlastní realitu.

Nejste tu proto, abyste “dávali do pořádku“ druhé lidi nebo Matku Zemi. Jste zde kvůli vyléčení hluboko ležících zranění ve vaší bytosti. Prosím, postarejte se o tento úkol, a vše ostatní zapadne na své místo bez jakéhokoliv úsilí z vaší strany.

Když jste přišli na Zemi a inkarnovali se do lidských těl, tíhli jste k *boji* s energiemi, jež jste si přáli překonat. V oné fázi jste se nacházeli v paradoxní situaci. Na jednu stranu jste věděli, že chcete “něco jiného“ než moc, a nenáviděli jste se za to, co jste předtím učinili špatně. Jenže jste nebyli osvobozeni od toho, co jste v sobě nenáviděli. Ještě jste se nezbavili dominance ega. Po svém příchodu na Zemi jste měli tendenci se nechat trápit temnotou, zlobit se na ni, a vaší reakcí bylo s ní *bojovat*. Paradoxem je, že jste chtěli zápolit s egoistickými energiemi prostřednictvím boje, té energie, které jste se chtěli zbavit.

Zatím vám nedocházely skutečné aspekty vědomí založeného na srdci. Když vše pozorujete skrze své srdce, neexistuje žádný souboj mezi Dobrem a Zlem. Realita srdce oboje přesahuje. Srdce temnotě nevzdoruje. Vědomí založené na srdci je zřízeno na základech přijetí všeho, všeho co je. Jde o typ vědomí, které opouští myšlenku, že boj vše vyřeší.

Ačkoliv jste toužili po mírumilovném, nebojovném způsobu zvládnání reality, neměli jste žádnou zkušenost se skutečným žitím tohoto ideálu. Před vstupem na novou úroveň vědomí jste se ocitli opravdu v “meziprostoru“, na kousku “země nikoho“.

Začali jste tedy dělat všechny možné “chyby“, v tom smyslu, že jste upadali zpět do oněch způsobů bytí, jichž jste se chtěli zbavit. Usilovali jste o změnu či obrácení kohokoliv či jakékoliv skupiny, která vykazovala chování egu podobné nebo přijala hodnoty založené na egu. Oni nicméně na vás reagovali útočně, často ani nepochopili, co se jim snažíte zprostředkovat. Pracovníci Světla byli po staletí pronásledováni jako čarodějnice, pohaní či političtí agitátoři. Zdáli se být poháněni ideály, k nimž svět ještě nedozrál. Zdáli se být odlišní a nikam nezapadali. Zcela typické bylo, že se setkávali s velkým vzdorem.

K čemu zde došlo: přepnuli jste do role oběti po období, kdy jste hodně dlouho v galaktických říších hráli roli útočníka. Váš “duchovní hněv“ vyvolával ve vašem okolí hněvivé reakce a vy jste se stali obětmi a zažívali ponížení, hlubokou bolest a bezmoc. Trauma z opakovaného odmítnutí a/nebo vyvržení ze společnosti v několika životech na vaší duši zanechalo jizvy. Skončili jste s pocity bezmoci a nevídanosti. Mnozí z vás v tomto životě pociťují únavu a stesk po domově - po láskyplnějším a smysluplnějším světě.

Je pro vás velmi důležité si uvědomit, že role oběti je přesně tím: rolí, kterou hrajete. Je o jednu možnou interpretaci faktů, ale ta je omezená a pokroucená. Nejste obětí, ani pachatel. Jste vědomí duše, které samo sobě vytvořilo role, aby je chvíli mohlo hrát.

Ve skutečnosti nejste obětí materiálně zaměřeného, sobeckého světa.

Setkání s útočnými, nespolupracujícími energiemi v mnoha vašich životech vám vlastně jednoduše zrcadlilo *vaše vlastní pouta k vědomí založenému na egu*, vaši vlastní závislost na něm. Pokud se snažíte dosáhnout výsledku prostřednictvím boje, vrátí se vám energie boje. Toto je/byla vaše vlastní energie na zpáteční cestě k vám! A to je ten *jediný* smysl karmy.

Tendence bojovat se “zlem“ je založena na víře, že zlo je mimo vás a musí být zapuzeno z reality. Duchovní výzvou pro vás, pracovníky Světla, během všech vašich inkarnací bylo uznat a přijmout svou vlastní temnou stránku a pochopit její roli a účel.

Největší výzvou je *odpustit sobě samotnému a znovu najít svou nevinnost*. Jste nevinní a vždy tomu tak bylo. Umíte to doopravdy pochopit? Pokud ano, nebudete již více chtít změnit svět nebo bojovat s nespravedlností.

Budete si chtít hrát, bavit se a užívat si každého okamžiku svého života a jednoduše *být tím, kým jste a sdílet to s ostatními*.

Když vy, pracovníci Světla, opustíte myšlenku, že musíte bojovat za něco či někoho, nebude se již proti vám kvůli vaší odlišnosti stavět "vnější svět", společnost nebo ostatní lidé obecně. Nebudete nic chtít měnit, a proto se nesetkáte s odporem. Budete vědět, že jste vítáni, že váš příspěvek do této reality je cenný a že si vás druzí váží.

Jakmile plně propustíte vědomí založené na egu, poznáte, že jste zproštěni pronásledování či vnějších hrozeb. Dostanete se za role oběti a pachatele, vaše putování dokončí plný kruh. Uvolníte svá karmická břemena a budete naprosto volní, abyste mohli tvořit cokoli, co chcete.

Jste na pokraji zrození nového vědomí. Jde o typ vědomí, které již plně opustilo potřebu cokoli řídit nebo vlastnit. Je osvobozené od strachu. Je to Kristovské vědomí.

V dobách, kdy jsem já, Jeshua, žil na Zemi, chtěl jsem vám povědět, že duchovnost není záležitostí boje mezi Světlem a temnotou. Týká se nalezení úrovně uvědomění, které přesahuje přes dobré a špatné, nalezení místa, kde jste schopni pochopit a přijmout všechny věci. "Království Boží se nachází uvnitř." Vše, co potřebujete, je uvnitř. Mír, radost a klid jsou vaše, pokud si opravdově uvědomíte, kdo jste: Božská bytost ve fyzickém vyjádření.

Jen tehdy, když si uvědomíte, že jste zde kvůli přeměně a uzdravení sama sebe, se pro vás věci skutečně začnou měnit, a - jako průvodní jev - i pro ostatní lidi ve vašem okolí. Svět je tím, čím je, a to nejlepší, co pro něj můžete udělat, je: milovat ho takový, jaký je. Milujte a všimněte si krásy každé jednotlivé bytosti, která putuje touto rovinou reality.

Mnozí z vás jsou pohnuti mou energií, energií Jeshui či Ježíše. Je to tím, že jsem z vašeho rodu. Byl jsem pouze pracovníkem Světla nezatíženým karmickými pouty, pracovníkem Světla s vysokou úrovní pochopení sebe sama. Má energie se vás dotýká, jelikož víte, že je to ta energie, k níž míříte. Kristovská energie je energií vašeho vlastního budoucího Já.

(z angl. originálu pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)

© Pamela Kribbe

www.jeshua.net

Série Pracovníci Světla - II

Jeshua prostřednictvím Pamely Kribbe

Galaktické dějiny Lidstva

Zrození duše

Duše pracovníků Světla se zrodily dlouho předtím, než vzniklo lidstvo a Země.

Duše se rodí ve vlnách. Dá se říci, že duše jsou věčné - bez konce a začátku. Zároveň se ale v nějakém okamžiku zrodí. Právě v tomto bodě vědomí dosáhne pocitu *individuálního Já*. Před tímto okamžikem jsou již přítomny jako *možnost*. Nicméně ještě neexistuje vědomí sebe a těch ostatních.

Vědomí "Já" vznikne, když se nějakým způsobem mezi skupinami energií vytvoří hraniční čára. Musíme se obrátit k metaforám, aby se to dalo vysvětlit.

Myslete chvíli na oceán a představte si, že je obrovským polem plynoucích energií, proudů, které se trvale mísí a rozdělují. Představte si, že celým oceánem se prolíná rozptýlené vědomí. Nazývejte to duch oceánu, pokud chcete. Po chvíli na jistých místech oceánu vzniknou zhuštění vědomí. Vědomí je zde více soustředěné, méně

rozptýlené, než ve svém bezprostředním okolí. Po celém oceánu dochází k průběžné diferenciaci, což vede k rozvoji zřetelných forem uvnitř oceánu. Tyto formy, které jsou soustředěnými body vědomí, se pohybují nezávisle na svém okolí. Zažívají samy sebe jako odlišné od oceánu /ducha/. Dochází zde ke zrození počátečního pocitu sebe či sebe-vědomí.

Proč v některých částech oceánu vznikly soustředěné body vědomí spíše než jinde? To se vysvětluje obtížně. Nicméně, necítíte, že v tomto způsobu chování je něco velmi přirozeného? Když na záhon vysadíte semena, všimnete si, že ty malé rostlinky, které vyraší, budou každá vyrůstat svým vlastním rytmem a ve svůj vlastní čas. Jedno nevyroste tak velké nebo tak snadno jako ostatní. Některá nevyrostou vůbec. Na poli je diferenciaci. Proč? Energie oceánu /ducha oceánu/ intuitivně hledá to nejlepší možné vyjádření pro všechny své mnohonásobné proudy či vrstvy vědomí.

Během utváření individuálních bodů vědomí uvnitř oceánu existuje síla, jež pracuje na oceánu z vnějšku, nebo to tak alespoň vypadá. Je to síla Boží inspirace, kterou lze chápat jako mužský aspekt Toho, co vás stvořilo. Zatímco oceán představuje ženskou, vnímavou stránku, mužský aspekt si lze vizualizovat jako paprsky světla vlévající se do oceánu, což obohatí proces diferenciaci a separace do jednotlivých celků vědomí. Jsou jako paprsky Slunce zahřívající záhon se semeny.

Oceán a světelné paprsky dohromady utvářejí entitu či bytost, již lze označit jako archanděla. Je to *archetypická* energie s mužským i ženským aspektem a je to energie *andělská*, která se vám manifestuje či vyjádří. K pojmu archanděla se vrátíme detailněji v kapitole nazvané "Vaše světelné Já".

Poté, co se duše zrodí jako individuální jednotka vědomí, povolna opouští oceánický stav jednoty, který mu byl dlouho domovem. Duše si stále častěji uvědomuje, že je oddělená a sama.

S tímto vědomím se poprvé v duši objeví pocit ztráty či nedostatku něčeho. Až se duše vydá na svou výzkumnou cestu jako individuální entita, ponese s sebou určitou touhu po celistvosti, touhu náležet k něčemu většímu, než je sama. Hluboko v sobě si duše udrží vzpomínku na stav vědomí, kdy je vše Jedním, kde není žádné "Já" a "druzí". Takto si představuje "domov": stav blažené jednoty, místo dokonalého bezpečí a plynulosti.

S touto vzpomínkou hluboko ve své paměti započne duše své putování realitou, nesčetnými poli zkušeností a vnitřního zkoumání. Novorozená duše je vedena zvědavostí a má velkou potřebu *zážitku*. Toho elementu, jenž chyběl v oceánickém stavu jednoty. Duše je nyní schopna svobodně zkoumat cokoli, co si zkoumat přeje. Má volnost hledat celistvost všemi možnými způsoby.

Ve vesmíru se nachází nespočet úrovní reality, jež lze zkoumat. Země je jednoduše jednou z nich a navíc vznikla relativně pozdě, řečeno v kosmickém měřítku. Roviny reality či dimenzí mají vždy původ ve vnitřních potřebách či touhách. Jako všechno stvoření, jsou manifestací vnitřních vizí a úvah. Země byla stvořena díky vnitřní touze shromáždit dohromady prvky z různých realit, které se spolu střetly. Země byla zamýšlena jako tavicí kotlík pro ohromné množství vlivů. Vysvětlíme to níže. Prozatím stačí říci, že Země byla relativním nováčkem na kosmickém jevišti a že mnoho duší žilo mnoho životů zkoumání a vývoje na jiných úrovních reality /planety, dimenze, hvězdné systémy, atd./, dlouho předtím, než se Země vůbec zrodila.

Pracovníci Světla jsou duše, které žily mnoho, mnoho životů na oněch jiných úrovních předtím, než se vůbec inkarnovaly na Zemi. To je odlišuje od "pozemských duší", jak je budeme kvůli jednoduchosti nazývat.

Pozemské duše jsou dušemi inkarnovanými do fyzických těl na Zemi poměrně brzy v jejich rozvoji jako individualizovaných jednotek vědomí. Dalo by se říci, že zahájily svůj cyklus pozemských životů v raném dětství duše. V té době už byly duše pracovníků Světla "dospělé". Prošly již mnoha zkušenostmi a jejich vztah k pozemským duším lze přirovnat ke vztahu rodiče a dítěte.

Rozvoj života a vědomí na Zemi

Na Zemi byla evoluce forem života úzce propojena s vnitřním vývojem pozemských duší. Ačkoliv žádná duše není vysloveně vázána ke konkrétní planetě, pozemské duše se dají považovat docela dobře za domorodce vaší planety. To proto, že jejich růst a rozmach se zhruba shoduje s rozšířením forem života na Zemi.

Když se zrodí individuální jednotky vědomí, jsou trochu podobné jednotlivým fyzickým buňkám, co se struktury a možností týče. Stejně jako jednotlivé buňky mají poměrně jednoduchou strukturu, vnitřní pohyby novorozeného vědomí jsou zřetelné. Ještě nenastala velká diferenciaci. U nohou jim leží celý svět možností, fyzických i duchovních. Rozvoj od novorozené jednotky vědomí k typu vědomí, které zrcadlí sebe sama a je schopno pozorovat a reagovat na své okolí, lze přibližně přirovnat k vývoji jednobuněčného organismu do komplexního živého organismu, jenž reaguje mnoha způsoby na své okolí.

Porovnáváme zde vývoj vědomí duše s biologickým vývojem života a neděláme to jen metaforicky. Ve

skutečnosti by na biologický rozvoj života, jak k němu došlo na Zemi, mělo být pohlíženo na pozadí duchovní potřeby výzkumu a zkušenosti ze strany pozemských duší. Tato potřeba či touha po zkoumání vedla k existenci bohaté různorodosti forem života na Zemi. Jak bylo řečeno, stvoření je vždy výsledkem vnitřního hnutí vědomí. Ačkoliv evoluční teorie, již v současné době vyznává vaše věda, správně popisuje - do určité míry - vývoj forem života na vaší planetě, zcela jí uniká onen vnitřní pohon, onen "skrytý" motiv za tímto neskutečně tvůrčím procesem. K rozšíření forem života na Zemi došlo v důsledku vnitřních hnutí na úrovni duše. Jako vždy, duch předchází hmotě a tvoří ji.

Nejprve se pozemské duše inkarnovaly do fyzické podoby, což nejlépe vyhovovalo jejich stále ještě počátečnímu vnímání sebe sama: jako jednobuněčného organismu. Po období sbírání zkušeností a jejich integrace do jejich vědomí, vznikla potřeba komplexnějších prostředků fyzického vyjádření. Takto byly do existence vrženy celistvější formy života. Vědomí stvořilo fyzické formy, aby reagovalo na niterné potřeby a touhy pozemských duší, jejichž kolektivní vědomí původně obývalo Zemi.

Utváření nových druhů a vtělení pozemských duší do jednotlivých členů těchto druhů představuje velký experiment života a vědomí. Ač je evoluce hnána vědomím, nikoliv nehodami a náhodami, nesleduje předurčenou linii vývoje. Je tomu tak proto, že vědomí samo o sobě je svobodné a nepředvídatelné.

Pozemské duše experimentovaly se všemi druhy zvířecích forem života. Obývaly několik typů fyzických těl v říši zvířat, ale neprocházely všechny toutéž linií vývoje. Stezka vývoje duše je mnohem fantastičtější a dobrodružnější, než se domníváte. Neexistují žádné zákony nad vámi nebo mimo vás. Vy jste sami sobě zákonem. Takže, například, pokud se rozhodnete zakusit život jako opice, můžete v určitém okamžiku shledat, že žijete v opičím těle, od narození dále nebo jako dočasný návštěvník. Duše, obzvláště mladá duše, dychtí po zážitku a výrazu. Tato naléhavost zkoumat je zodpovědná za různorodost forem života, jež kvetla na Zemi. V rámci tohoto životního experimentu vyznačil vzestup lidské životní formy začátek významného stádia ve vývoji vědomí duše na Zemi. Než se na to detailněji zaměříme, promluvíme si nejprve o stádiích vnitřního vývoje duše všeobecně.

Vyvíjení I - vědomí: stádium dětské, dospělosti, stáří

Jestliže se podíváme na vývoj vědomí duše po jejím zrození jako individuální jednotky, prochází zhruba třemi vnitřními stádii. Tato stádia existují nezávisle na konkrétní rovině reality /planeta, dimenze, hvězdný systém/, již se vědomí rozhodne obývat či zažít.

- 1) Fáze nevinnosti (ráj)
- 2) Fáze ega ("hřích")
- 3) Fáze "druhé nevinnosti" (osvícení)

Metaforicky se tyto fáze dají přirovnat k dětství, dospělosti a stáří.

Poté, co se duše zrodí jako individuální jednotky vědomí, opouští onen oceánický stav jednoty, jenž si pamatují jako blažený a absolutně bezpečný. Pak tedy pokračují dále a zkoumají realitu zcela novým způsobem. Pomalu si začínají být vědomější sama sebe a toho, čím jsou jedinečné v porovnání se svými spolucestovateli. V této fázi jsou velmi vnímavé a citlivé, jako malé dítě sledující svět široce rozevřenými očima, vyjadřující zvědavost a nevinnost.

Tato fáze by mohla být nazvána "rajská", neboť zkušenost jednoty a bezpečí je v mysli novorozené duše stále čerstvá. Jsou stále ještě blízko domova; ještě nepochybňují své právo být tím, kým jsou.

Jak pokračuje jejich putování, vzpomínka na domov bledne, zatímco se noří do rozličných druhů zkušeností. Zpočátku je vše nové a v dětském stádiu je vše nekriticky vstřebáváno. Nová fáze nastane, když mladá duše začne zažívat *sebe sama jako ústřední bod svého světa*. Pak si opravdově začíná uvědomovat, že existuje něco jako "já" a "ti druzí". Začne experimentovat s tím, jak může svým chováním na základě tohoto uvědomění ovlivňovat své okolí. Samotný nápad dělat něco, co pochází z vašeho vlastního vědomí, je nový. Předtím šlo o více či méně pasivní příjem toho, co plulo kolem. Nyní v duši roste pocit vlastní moci ovlivňovat to, co zažívá. To je začátek stádia ega.

Ego původně představuje schopnost používat vaši vůli k působení na vnější svět. Prosím, všimněte si, že původní funkcí ega je jednoduše *umožnit duši, aby se plně zažila jako oddělená entita*. Jde o přirozený a kladný vývoj v rámci vývoje duše. Ego samo o sobě není "špatné". Nicméně tíhne k rozpínavosti a agresivitě. Jakmile novorozená duše objeví svou schopnost působit na vnější svět, do ega se zamiluje. Hluboko uvnitř v nyní dospívající duši stále existuje bolestná vzpomínka; připomíná domov, připomíná ztracený ráj. Ego se zdá mít

odpověď na tuto bolest, na tento stesk po domově. Zdánlivě dává duši schopnost se aktivně chopit reality. Opojí stále ještě mladou duši iluzí moci.

Jestliže kdy existoval pád z milosti či pád z ráje, bylo to toto: vědomí mladé duše bylo uvedeno do vytržení možnostmi ega, příslibem moci. Každopádně je pravým účelem zrození vědomí ve formě individuální duše zkoumat, *zažívat všechno, co existuje*: ráj stejně jako peklo, nevinnost stejně jako "hřích". Takže onen pád z ráje nebyl "špatným odbočením". Není s tím spojena žádná vina, dokud v ni nezačnete věřit. Nikdo vás neviní, kromě vás samotných.

Když mladá duše dospěje, dojde k posunu k sebestřednému způsobu pozorování a zažívání věcí. Iluze moci umocňuje oddělenost mezi dušemi, namísto propojenosti. Kvůli tomu se v duši usadí osamělost a pocit odcizení. Ačkoliv si toho vlastně není vědoma, stane se duše zápasníkem, bojovníkem o moc. Moc se zdá být tou jedinou věcí, která uklidní mysl - na chvíli.

O něco výše jsme odlišili třetí fázi vývoje vědomí duše: fázi osvícenosti, "druhou nevinnost" či starý věk. Později v tomto seriálu toho budeme mít hodně k vyprávění o tomto stádiu a především o přechodu z druhého do třetího stádia. Nyní se vrátíme k našemu příběhu o pozemských duších a objasníme, jak probuzení ega zapadá do výskytu lidských bytostí na Zemi.

Pozemské duše vstupují do fáze ega, objevení lidských bytostí na Zemi

Fáze, v níž pozemské bytosti zkoumaly rostlinný a zvířecí život se shodovala se stádiem nevinnosti či ráje na vnitřní úrovni. Na Zemi vzkvétal život pod vedením a ochranou duchovních bytostí z andělských a dévických říší. /Dévy/dévové pracují na éterické úrovni, tj. blíže k fyzickému světu než andělé./ Éterická těla rostlin a zvířat byla nekriticky vnímavá vůči pečujícím a vyživujícím mateřským energiím andělských a dévských říší. Neprojevovala žádný sklon k "uniknutí" nebo odchodu a nalezení svého vlastního způsobu, jak věci dělat. Stále ještě existoval velký pocit jednoty a harmonie mezi vším živým.

Objevení lidoopa nicméně vyznačilo okamžik změny ve vývoji vědomí. V zásadě díky vzpřímené chůzi a díky rozvoji mozku získalo vědomí sídlící v lidoopech lepší pochopení svého životního prostředí. Vědomí, jenž se vtělilo do antropoida, začalo zažívat, jaké to je, mít větší kontrolu nad svým přímým okolím. Začalo objevovat svou vlastní moc, svou vlastní schopnost působit na své životní prostředí. Zahájilo výzkum *svobodné vůle*.

Tento vývoj nebyl náhodný. Byl odpovědí na vnitřní potřebu pocítovanou pozemskými dušemi, potřebu zkoumat individualitu na hlubších úrovních než dříve. Rostoucí vědomí sebe sama u pozemských duší utvořilo jeviště pro příchod - ve smyslu biologie - člověka, lidské bytosti, již známe.

Když pozemské duše byly připravené vstoupit do fáze ega, stvoření člověka jim umožnilo zažít formu života se *svobodnou vůlí*. Těž vybavilo inkarnované vědomí větším uvědoměním si "já" jako protikladu ke "druzí". Tím vznikl základ pro možné konflikty mezi "mými zájmy" a "tvými zájmy", "mými přáními" a "tvými přáními". Docházelo k odtržení jednotlivce od jednoznačné jednoty, přirozeného řádu "dávání a přijímání", aby se zjistilo, které další cesty jsou k dispozici. Což vedlo ke "konci ráje" na Zemi, ale byli bychom rádi, kdybyste to nebrali jako tragédii, nýbrž jako přirozený vývoj, něco jako střídání ročních období ve vašem roce. Šlo o přiznaný obrat dění, jenž vás nakonec uschopní k tomu, abyste v tomto dni a věku uvedli do rovnováhy božství a individualitu ve svém bytí.

Jakmile vědomí pozemských duší vstoupilo do fáze ega a začalo zkoumat "lidskou existenci", dévické a andělské vlivy pomalu ustoupily do pozadí. Pro tyto síly je naprostou přirozeností respektovat svobodnou vůli všech energií, s nimiž přicházejí do styku. Nikdy nebudou uplatňovat svůj vliv bez pozvání. Vědomí ega tedy dostalo zelenou a pozemské duše se seznamovaly se všemi výhodami a nevýhodami moci. Ovlivnilo to taktéž říše rostlin a zvířat. Dá se říci, že vymořivší se bojovná energie byla částečně vstřebána těmito říšemi, což uvnitř nich způsobilo zmatek. Ten je přítomen do dnešní doby.

Když pozemské duše zatoužily po nových dějištích pro své zkušenosti, učinilo je to též vnímavými vůči novým vnějším vlivům. Zde bychom chtěli vaši pozornost navést obzvláště k typům mimozemských galaktických vlivů, jenž významně ovlivnily dospívající, ale stále ještě mladé pozemské duše. A toto je ten bod našich dějin, kdy vstupují na jeviště duše, jež jsme nazvaly pracovníky Světla.

Galaktické vlivy na člověka a Zemi

Galaktickými či mimozemskými vlivy myslíme vlivy pocházející od kolektivních energií spojených s určitými hvězdnými systémy, hvězdami či planetami. Ve vesmíru je mnoho úrovní či dimenzí existence. Jedna planeta či hvězda může existovat v různých dimenzích, v rozsahu od hmotných až po éteričtější dimenze. Obecně ta galaktická společenství, která ovlivnila pozemské duše, existovala v méně "husté" či hmotné realitě, než v jaké žijete vy na Zemi.

Galaktické světy byly osídleny zralými dušemi, které se zrodily dlouho před těmi pozemskými a které byly v rozpuku své fáze ega. Osídlení Země všemi druhy forem života, a posléze i lidskými bytostmi, sledoval mimozemský svět s velkým zájmem. Různorodost a hojnost forem života přitahovala jejich pozornost. Cítili, že se tu děje něco výjimečného.

Již dlouhou dobu se táhly války a boje mezi různými galaktickými společenstvími. Byl to přirozený fenomén, svým způsobem, neboť vědomí zúčastněných duší potřebovalo boj ke zjištění všeho o sebe-střednosti a moci. Zkoumali činnost ega a, jak "postupovali", stali se velmi schopnými v manipulaci s vědomím. Stali se odborníky na podřizování jiných duší či společenství duší své nadvládě, a to prostředky jemných a méně jemných mentálních nástrojů.

Zájem těchto galaktických společenství o Zemi byl především egocentrický. Viděli tam příležitost pro uplatnění své moci novými a efektními způsoby. Mohli byste říci, že v tom okamžiku se intergalaktické boje dostaly do mrtvého bodu. Pokud jeden s druhým bojujete znovu a znovu, dosáhnete po čase určité rovnováhy, rozdělení sfér moci, abych tak řekl. Znáte se navzájem tak dobře, že víte, kde je prostor k činnosti a kde není. Situace došla takto do slepé uličky a galaktičtí nepřátelé doufali v nové příležitosti na Zemi. Mysleli, že jim Země může poskytnout jeviště pro obnovení bojů a překonání oné bezvýchodné situace.

Způsob, jakým se galaktická společenství snažila prosadit svůj vliv na Zemi, byl manipulací s vědomím pozemských duší. Pozemské duše byly zčásti vnímavé k jejich vlivu, když vstoupily do fáze ega. Předtím byly imunní vůči jakékoliv vnější síle motivované touhou po moci, jelikož samy k prosazování moci netáhly. Vůči agresí a mocichtivosti jste imunní, pokud uvnitř vás není nic, k čemu by se mohly připojit. Galaktické energie tedy neměly přístup k vědomí pozemských duší, dokud se tyto nerozhodly samy prozkoumat energii moci. Přejít do fáze ega učinil pozemské duše zranitelnými, jelikož - kromě jejich záměru zkoumat vědomí ega - byly stále z velké části nevinné a naivní. Nebylo tedy pro galaktické síly obtížné ošálit svými energiemi vědomí pozemských duší. Jejich způsob práce zahrnoval manipulaci s vědomím či ovládnutí mysli. Jejich technologie byly velice propracované. Z velké části šlo o mentální nástroje, ne nepodobné vymývání mozků prostřednictvím podvědomých hypnotických podnětů. Pracovali na mentálních a astrálních úrovních, ale ovlivnili lidské bytosti až po hmotnou/fyzickou úroveň těla. Ovlivnili vývoj lidského mozku zúžením rozsahu možných zkušeností dostupných lidské bytosti. V zásadě podněcovali na strachu založené vzorce myšlenek a emocí. Strach byl již ve vědomí pozemské duše přítomen jako výsledek bolesti a stesku po domově, jež v sobě nese každá mladá duše. Galaktické síly využily tento existující strach jako svůj výchozí bod pro nesmírné umocnění energií strachu a podřízenosti v myslích a emocích pozemských duší. Dalo jim to příležitost ovládat lidské vědomí.

Galaktičtí válečníci následovně zkusili bojovat se svými předchozími galaktickými nepřáteli prostřednictvím lidských bytostí. Boj o moc na lidstvem byl bojem mezi starými galaktickými nepřáteli, kteří používali lidské bytosti jako své loutky.

Jemné vnímání individuality a autonomie byl u pozemských duší odříznut ve svém rozpuku tímto násilným vměšováním, touto válkou o srdce lidstva. Nicméně jim galaktičtí nájezdníci doopravdy nemohli vzít jejich svobodu. Jakkoliv masivní byl mimozemský vliv, boží esence v každém jednotlivém vědomí duše zůstávala nezničitelná. Duše nemůže být zničena, ačkoliv její svobodná a božská přirozenost může být na dlouho zahalena závojem. Souvisí to se skutečností, že moc - koneckonců - není skutečná. Moc vždycky dojde svého konce prostřednictvím oněch iluzí strachu a nevědomosti. Může vše leda ukrýt a zamlžit, opravdově nemůže nic stvořit nebo zničit.

Nadto tento útok na pozemské duše nepřinesl na Zemi jen temnotu. Neúmyslně vyvolal důkladnou změnu ve vědomí galaktických válečníků, obrát k další fázi vědomí: osvícenost neboli "druhou nevinnost".

Galaktické kořeny duší pracovníků Světla

Jakou spojitost má pojem "duše pracovníků Světla" s tímto příběhem? Než přišly na Zemi, aby se vtělily do lidských těl, duše pracovníků Světla po dlouhou dobu obývaly několik hvězdných systémů. Zohledníme-li třístupňový vývoj vědomí, strávily tam velkou část své dospělosti. Právě v této fázi objevovali své vědomí ega a všechny aspekty moci s ní spojené. Bylo to právě to stádium, kdy zkoumaly temnotu a v němž svou moc významně zneužily.

V této galaktické fázi byli pracovníci Světla spolustvořiteli lidské bytosti v průběhu jejího vývoje. Měli stejně jako ostatní galaktické síly v úmyslu použít člověka jako loutku za účelem získání převahy v jiných částech vesmíru. Je těžké vysvětlit techniky, jichž galaktické síly využívaly ve svých válkách, neboť jsou nepodobné čemukoliv ve vašem světě, alespoň ne v tom rozsahu, do něžž je zdokonalili. V zásadě byla galaktická válečná technologie založena na nematerialistickém ovládnutí energie. Znali moc psychiky a věděli, že vědomí utváří

fyzickou realitu. Jejich metafyzický pohled na svět byl mnohem přiměřenější než ten materialistický, jenž si oblíbili vaši současní vědci. Jelikož vaše etablovaná věda bere vědomí jako důsledek hmotných procesů a ne naopak, není schopna proniknout do tvůrčí a příčinné síly mysli.

V době kromaňonské zasáhly duše pracovníků Světla na genetické úrovni do přirozeného vývoje člověka. Měli byste vnímat tento genetický zásah jako naprostý proces manipulace: vtiskly do lidského mozku/vědomí konkrétní myšlenkové formy, které ovlivnily fyzickou, buněčnou úroveň organismu. Výsledkem těchto mentálních otisků bylo, že byl do lidského mozku včleněn robotický, mechanický prvek, jenž odstranil část přirozené síly a sebevědomí lidské bytosti. Byl tam umístěn umělý implantát, jenž činil člověka způsobilějším k tomu, aby mohl být využit jako nástroj pro strategické cíle mimozemšťanů.

Takovýmto zásahem do vývoje života na Zemi se duše pracovníků Světla prohřešily proti přirozenému chodu věcí. Nerespektovaly celistvost pozemských duší, které osídlily vyvíjející se lidský druh. Vlastně je okradly o jejich nově nabytou svobodnou vůli.

V jistém významu nikdo nemůže ukrást kterékoliv duši její svobodnou vůli, jak jsme naznačili na konci minulého odstavce. Nicméně, v praxi, kvůli mimozemské nadřazenosti na všech úrovních, pozemské duše do značné míry přišly o svůj smysl sebe-určení. Pracovníci Světla pohlíželi na lidské bytosti jako na nástroje, v zásadě jako na *věci*, které jim měly pomoci dosáhnout cílů. V tomto stádiu nebyli ochotni respektovat život sám o sobě jako cenný. Neuznávali v "těch druhých" /svých nepřátelích či otrocích/ živé duše, jakými byli sami. Nemá smysl nyní toto všechno soudit, jelikož je to součástí velkolepého a opravdového vývoje vědomí. Na nejhlubší úrovni neexistuje vina, jen svobodná volba. Neexistují žádné oběti, žádní útočníci, nakonec existuje pouze zkušenost.

Vy, duše pracovníků Světla, které jste kdysi používaly tyto temné prostředky útlaku, jste samy sebe poté opravdu hluboce za své činy odsoudily. Dokonce ještě nyní v sobě nesete pocit viny, jehož jste si částečně vědomi jako onoho pocitu, že *nejste dost dobří* v čemkoliv, co děláte. Tento pocit pramení z nedorozumění. Je důležité pochopit, že "pracovník Světla" není něco, čím prostě jste nebo nejste. Je to něco, čím se *stáváte*, když procházíte cestou zkušeností: zažíváním *Světla a temnoty*. *Tím, že jste Světlo a temnota*. Kdybychom vás měli pojmenovat my, nazvali bychom vás "pokřtěnými dušemi", namísto pracovníků Světla.

Učinili jste někdy tu zkušenost, že omyl, jehož jste se dopustili, nakonec věci změnil kladným a neočekávaným způsobem? Něco podobného se stalo v důsledku galaktického vměšování se Zemí a lidstvem. Během procesu, v němž vštěpovali své energie do pozemských duší, vlastně vytvořili na Zemi velký tavicí kotlík vlivů. Dá se říci, že do lidstva jako rasy byly zabudovány ony vzájemně spolu bojující prvky různých galaktických duší, čímž dochází u lidské bytosti k nutnosti najít cestu, jak je sjednotit či jak je přivést k mírumilovnému soužití. Ač to vážně zkomplikovalo putování pozemských duší, nakonec to povede k vytvoření nejlepší možnosti pro pozitivní průlom, k cestě ven ze slepé uličky, kam vedl onen galaktický konflikt!

Pamatujte, všechny věci jsou vzájemně provázané. Existuje úroveň, na níž jsou pozemské a galaktické duše poháněny tímtež záměrem. To je andělská úroveň. Každá duše je hluboko ve svém jádru andělem. /viz kapitola Čas, multidimenzionalita a vaše světelné Já/ Na andělské úrovni jak galaktičtí bojovníci, tak pozemské duše souhlasili s tím, že se zúčastní výše načrtnutého kosmického dramatu.

Galaktické vměšování nejenže "pomohlo" Zemi stát se tím tavicím kotlíkem, jímž se stát měla, ale též je tím vyznačen začátek nového typu vědomí u galaktických válečníků. Nečekaným způsobem to v jejich případě vedlo k ukončení stádia ega, ke konci jejich dospělosti a k začátku něčeho nového.

Konec fáze ega u pracovníků Světla

Mezagalaktické války dosáhly svého mrtvého bodu dlouho předtím, než se do hry dostala Země. Když byl na Zemi obnoven boj, byl *vlastně na Zemi přemístěn*. Díky tomuto přesunu se uvnitř galaktického vědomí začalo cosi měnit. Doba galaktických válek skončila.

Ačkoliv zůstávaly aktivně zapojeny ve věcech lidstva a Země, galaktické duše pomalu ustoupily do role pozorovatele. V této roli si začaly uvědomovat jistý druh *únavy* ve svém bytí. Cítily vnitřní prázdnotu. Boje a válčení sice nadále pokračovaly, ale už je to tolik nefascinovalo jako kdysi. Začaly si pokládat filozofické otázky typu: jaký je smysl mého života, proč pořád válčím, opravdu mě moc činí šťastným? A s každou další otázkou jejich únava z války sílila.

Galaktičtí bojovníci postupně dosahovali konce svého stádia ega. Nevědomky přenesli energii ega a boje o moc na Zemi, na místo po energetické stránce této energii otevřené. Lidské duše v té době právě začínaly stádium ega ve vědomí zkoumat.

Uvnitř vědomí galaktických válečníků vznikl jistý prostor: prostor pro pochyby, prostor pro reflexi. Vstoupili do

transformační fáze, již popíšeme a rozlišíme v následujících krocích:

1. Nespokojenost s tím, co nabízí vědomí založené na egu, touha po "něčem jiném": *začátek konce*.
2. Uvědomování si svých vazeb na vědomí založené na egu, poznání a uvolnění emocí a myšlenek s tím spojených: *střed konce*.
3. Umožnění smrti oněch starých na egu založených energií, odhození kukly, stát se novou verzí sebe sama: *konec konce*.
4. Probuzení vědomí založeného na srdci uvnitř sebe, motivovaného láskou a svobodou, pomoc ostatním při uskutečnění přechodu.

Tyto čtyři kroky vyznačují přechod od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci. Pamatujte si prosím, že Země s lidstvem, stejně jako galaktické světy, touto fází prochází, jen ne současně.

Planeta Země nyní podstupuje krok č. 3. Mnoho z vás pracovníků Světla také, v souladu s vnitřním procesem Země. Někteří stále ještě bojují s krokem č. 2, a jsou i tací, kteří již dorazili ke kroku č. 4, kde zakoušejí potěšení a upřímnou radost a inspiraci.

Velká část lidstva nicméně vůbec netouží vzdát se vědomí založeného na egu. Zatím nevstoupili ani do kroku č. 1 přechodové fáze. Což není důvod k odsuzování, kritice či žalu. Zkuste to vidět jako přirozený proces, stejně jako je to u růstu rostliny. Neodsoudíte květinu proto, že teprve raší, namísto aby byla v plném květu. Pokuste se na to takto dívat.

Utváření morálních soudů ohledně destruktivních vlivů vědomí založeného na egu ve vašem světě je založeno na nedostatečném pochopení duchovní dynamiky. Navíc to oslabuje vaši osobní sílu, jelikož hněv a frustraci, které občas pociťujete při sledování zpráv či čtení novin, nelze přetvořit v něco konstruktivního. Pouze vás to vyčerpá a sníží to vaši vibrační úroveň. Zkoušejte se na věci dívat z odstupu, z pohledu důvěry. Zkoušejte intuitivně vycítit spodní proudy v kolektivním vědomí, věci, o nichž se sotva kdy dočtete či o nich uslyšíte v médiích.

Nedává smysl se pokoušet změnit duše stále ještě uchycené v realitě vědomí založeného na egu. Nechtějí vaši "pomoc", jelikož ony ještě nejsou otevřeny pro energie založené na srdci, jež vy - pracovníci Světla - s nimi chcete sdílet. I když se vám zdá, že pomoc potřebují, dokud ji nechtějí, tak ji nepotřebují. Tak jednoduché to je. Pracovníci Světla docela rádi dávají a pomáhají, ale často v tomto směru ztrácejí svou schopnost rozlišovat. Což vede k plýtvání energií a může vést na straně pracovníka Světla až k pochybování o sobě samém a zklamání. Prosím, využijte zde svou schopnost rozlišení, protože touha pomoci se může stát tragickou pastí pro pracovníky Světla, která jim zabrání ve skutečném dokončení přechodového kroku č. 3. /Pojem "pomoc" je diskutován dále a v channellingu "Nástrahy na cestě, jak se stát léčitelem"/.

Teď ukončíme náš popis pracovníků Světla v konečném období jejich fáze ega. Jak jsme již řekli, v té době jste vy, kromě jiných galaktických říší, zapletli s lidstvem, když nabírala formu moderní lidská podoba. Jakmile jste stále více hráli roli pozorovatele, válčení vás unavilo.

Moc, za níž jste se tak dlouho hnali, vyústila v typ nadvlády, která zničila jedinečné a osobité kvality toho, čemu jste vládli. Do vaší reality tedy nemohlo vstoupit nic nového. Zabili jste všechno, co bylo "jiné". Tento postup učinil po chvíli vaši realitu statickou a předvídatelnou. V okamžiku, kdy jste si uvědomili prázdnotu spočívající v boji o moc, vaše vědomí se otevřelo novým možnostem. Vyvstala touha po "něčem jiném".

Dokončili jste krok č. 1 přechodu k vědomí založenému na srdci. Energie ega, které měly po eony naprostou volnost, se usadily a umožnily vznik prostoru pro "něco jiného". Ve vašich srdcích se probudila nová energie, jako jemný kvítek. Nenápadný a tichý hlas k vám začal promlouvat o "domově", o místě, které jste kdysi znali, ale k němuž jste během svého putování ztratili cestu. Vnímali jste v sobě stesk po domově.

Stejně jako pozemské duše, i vy jste kdysi zažívali oceánický stav jednoty, z něhož se zrodí každá duše. Postupně jste se vyvinuli z tohoto oceánu do podoby individuálních jednotek vědomí. Jako ty "malé duše" jste měli velkou chuť k průzkumu, zatímco jste současně v sobě nesli bolestnou vzpomínku na ráj, jenž jste museli opustit.

Jakmile jste později vstoupili do fáze vědomí ega, byla tato bolest stále ještě uvnitř vás. A vy jste se v zásadě pokusili naplnit toto prázdné místo ve svém srdci mocí. Snažili jste dojít naplnění prostřednictvím hry na boj a dobývání.

Moc je energie nejvíce protikladná jednotě. Uplatněním moci se izolujete od "druhých". Bojem o moc se stále více vzdalujete svému domovu: vědomí jednoty. Skutečnost, že vás moc odvádí od vašeho domova, místo toho, aby vás k němu přibližovala, vám byla skryta po dlouhou dobu, neboť moc je silně propletena s *iluzí*. Moc snadno ukryje svou pravou tvář před naivní a nezkušenou duší. Moc utváří iluzi hojnosti, naplnění, uznání a dokonce lásky. Fáze ega je neomezeným zkoumáním oblasti moci: vítězství, prohry, boje, nadvlády, manipulace, zkušeností útočnicka i oběti.

Na vnitřní úrovni to během tohoto stádie duši rozpolcuje. Fáze ega představuje útok na integritu duše. Integritou myslíme přirozenou jednotu a celistvost duše. S příchodem vědomí založeného na egu, se duše dostává do stavu schizofrenie. Ztrácí svou nevinnost. Na jedné straně duše bojuje a dobývá, na druhé straně si uvědomuje, že je špatné poškodit či ničit jiné živé bytosti. Podle některých objektivních zákonů či posouzení to není až tak špatné. Ale duše si podvědomě uvědomuje, že dělá něco proti své vlastní božské přirozenosti. Přirozeností její vlastní božské esence je *tvorit a dávat život*. Když duše jedná z pozice touhy po osobní moci, hluboko uvnitř se probudí pocit *vin*. Opět, není žádný vnější rozsudek, který by duši prohlásil za provinilou. Duše si sama uvědomuje, že přichází o svou nevinnost a čistotu. Zatímco se navenek žene za mocí, uvnitř ji užívá narůstající pocit *bezcevnosti*.

Stádium vědomí založeného na egu je přirozenou fází v putování duše. Ve skutečnosti zahrnuje úplné prozkoumání jednoho aspektu bytí duše: vůle. Vaše vůle tvoří most mezi vnitřním a vnějším světem. Vůle je tou vaší částí, která zaměřuje energii vaší duše do materiálního světa. Vůle může být inspirována touhou po moci nebo touhou po jednotě. To závisí na stavu vašeho vnitřního uvědomění. Jakmile duše dosáhne konce fáze ega, vůle se stává více a více prodloužením srdce. Ego či osobní vůle není zničena, ale plyne v souladu s moudrostí a podněty srdce. V tomto bodě ego s radostí přijme srdce za svého duchovního průvodce. Přirozená celistvost duše je obnovena.

Když jste vy, duše pracovníků Světla, dorazily ke kroku č. 2 přechodu od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci, cítili jste upřímnou touhu napravit to, co jste udělali na Zemi špatně. Uvědomili jste si, že jste špatně zacházeli s živými lidskými bytostmi na Zemi a že jste zabránili svobodnému vyjádření a vývoji pozemských duší. Uvědomili jste si, že jste zneuctili život samotný pokusy o jeho manipulaci a ovládání dle vašich potřeb. Chtěli jste uvolnit lidské bytosti z pout strachu a omezení, které přinesly do jejich životů velkou temnotu, a cítili jste, že většiny toho byste mohli dosáhnout, když se sami inkarnujete do lidských těl. *Takže jste se inkarnovali do lidských těl, jejichž genetický make-up jste zčásti sami stvořili, abyste zevnitř transformovali své stvoření.* Duše, které se vydaly na Zemi s touto misí, měly záměr rozšířit Světlo do svých vlastních zmanipulovaných stvoření.

Říká se jim tedy pracovníci Světla. Vy jste se rozhodli toto učinit - a zaplést se do celé série pozemských životů - z nově zrozeného smyslu pro odpovědnost a též z upřímné potřeby vzít na sebe toto karmické břemeno, abyste mohli minulost plně propustit.

C Pamela Kribbe
www.jeshua.net

(z angl. originálu přeložila pro www.reiki-centrumpraha.cz Lucka K.)

Série Pracovníci Světla - I

Jeshua prostřednictvím Pamelý Kribbe

Identita pracovníka Světla

Pracovníci Světla jsou dušemi nesoucími silnou vnitřní touhu šířit Světlo - vědomosti, svobodu a lásku k sobě - na Zemi. Vnímají to jako své poslání. Často je láká duchovno a terapeutická práce nějakého druhu.

Kvůli svému hluboce pocíťovanému poslání si pracovníci Světla mnohdy připadají odlišní od ostatních.

Zažíváním rozličných druhů překážek na jejich cestě je život podněcuje v nalezení jejich vlastní jedinečné cesty. Pracovníci Světla jsou téměř vždy samotáři nehodícími se do pevných společenských struktur.

Poznámka k pojmu “pracovník Světla“

Výraz “**pracovník Světla**“ může vést k nedorozumění, jelikož odlišuje určitou skupinu duší od ostatních. Mohlo by to být přijato, jako by tato konkrétní skupina byla nějak lepší než ostatní, tj. ti, co pro Světlo nepracují. Celý tento myšlenkový postup je v rozporu se samou přirozeností a záměrem práce se Světlem. Řekněme si stručně, co na tom není v pořádku.

Za prvé, nároky na nadřazenost jsou obecně neosvícené. Blokují růst směrem ke svobodnému a milujícímu vědomí. Za druhé, pracovníci Světla nejsou “lepší“, ani “výš“ než kdokoliv jiný. Jednoduše mají jinou historii než ostatní, kteří do této skupiny nepatří. Díky této konkrétní historii, k níž se dostaneme níže, mají určité psychologické charakteristiky, které je jako skupinu odlišují. Za třetí, každá duše se v nějaké fázi svého rozvíjení stane pracovníkem Světla, takže nálepka “pracovník Světla“ není rezervována pro omezený počet duší.

Používáme výraz “pracovník Světla“ i přes riziko možného nedorozumění z toho důvodu, že obsahuje asociace a probere ve vás vzpomínky, které vám pomohou se rozpomenout. A je to též praktické opatření, neboť tento termín je často užíván ve vaší současné duchovní literatuře.

Historické kořeny pracovníků Světla

Pracovníci Světla v sobě nesou schopnost dosáhnout duchovního probuzení rychleji než ostatní lidé. Mají v sobě vnitřní semínka pro rychlé duchovní probuzení. S ohledem na to se zdají postupovat rychleji než většina lidí, pokud se tak rozhodnou. A opět, není to proto, že by pracovníci Světla byli jakýmkoliv způsobem “lepšími“ nebo “vyššími“ dušemi. Nicméně jsou starší než většina duší inkarnovaných v současné době na Zemi. Tento starší věk by měl být chápán spíše ve smyslu zkušenosti než času.

Pracovníci Světla dosáhli určité úrovně osvícení před tím, než se inkarnovali na Zemi a začali plnit své poslání. Vědomě se rozhodli zaplést do “karmického kola života“ a zažívat všechny formy zmatku a iluzí s tím spojených.

Dělají to, aby plně pochopili “pozemskou zkušenost“. Umožní jim to naplnit jejich misi. Jen pokud sami projdou všemi stádii ignorance a iluze, budou posléze vlastnit nástroje k tomu, aby pomohli ostatním dosáhnout stavu opravdového štěstí a osvícení.

Proč pracovníci Světla následují toto v hloubi srdce vnímané poslání pomáhat lidstvu, ač tím podstupují riziko, že se sami ztratí na věky v tíži a zmatku pozemského života? To je otázka, již se rozsáhleji budeme zabývat níže. Pro tento okamžik řekněme, že to má cosi společného s *galaktickým typem karmy*. Pracovníci Světla stáli u svítání zrodu lidstva na Zemi. Účastnili se stvoření člověka. Byli spolu-stvořiteli lidstva. V tomto procesu stvoření učinili volby a jednali způsobem, jehož poté začali hluboce litovat. Jsou tu nyní, aby svá tehdejší rozhodnutí napravili.

Než se pustíme do tohoto konkrétního příběhu, vyjmenujeme pár vlastností duší pracovníků Světla, které je obecně odlišují od ostatních. Tyto psychologické rysy nepatří výhradně pracovníkům Světla a ne všichni pracovníci Světla se ve všech z nich poznají. Tímto seznamem jednoduše chceme vytvořit náčrt psychologické identity pracovníka Světla. Pro účely charakterizování je vnější chování méně důležité než vnitřní motivace či pociťovaný záměr. Důležitější je to, co vnímáte uvnitř, než to, co předvádíte navenek.

Psychologické rysy pracovníků Světla:

- Od raného věku cítí, že jsou *jiní*. Spíše si připadají izolovaní od ostatních, osamělí a nepochopení, než nikoliv. Často se stanou individualisty, kteří si budou muset najít v životě svou unikátní cestu.
- Mají obtíž se cítit doma v rámci klasických povolání a/nebo organizačních struktur. Pracovníci Světla jsou přirozeně anti-autoritářští, což znamená, že od přirozenosti vzdorují rozhodnutím či hodnotám

založeným výhradně na moci či hierarchii. Tento anti-autoritářský rys je přítomen, dokonce i když vypadají nesměle a plaše. Má spojitost se samou podstatou jejich poslání zde na Zemi.

- Pracovníci Světla se cítí být **přitahováni k pomoci lidem** jako terapeuti či učitelé. Mohou být psychology, léčitelé, učitelé, zdravotními sestrami, atd. I když se jejich profese netýká přímé pomoci lidem, je jasně přítomen záměr přispět vyššímu dobru lidstva.
- Jejich vize života je zabarvena duchovním pocitem toho, **jak spolu všechny věci souvisí**. Vědomě nebo podvědomě v sobě nesou vzpomínky na ne-pozemské sféry Světla. Příležitostně mohou pociťovat **stesk po domově** a připadat si na Zemi jako **cizinci**.
- **Vysoce ctí život a váží si ho**, což se často projevuje jako láska ke zvířatům a zájem o životní prostředí. Lidmi zapříčiněné ničení částí království zvířat a rostlin na Zemi v nich vyvolává hluboké pocity ztráty a žalu.
- Jsou **laskaví, citliví a empatičtí**. Mohou mít problém při zacházení s agresivním chováním a obecně jim dělá potíže se sami sebe zastat. Mohou být zasnění, naivní či vysoce idealističtí, stejně jako nedostatečně uzemnění, tj. praktičtí. **Jelikož tak snadno přebírají negativní pocity a nálady lidí ve svém okolí, je pro ně důležité pravidelně trávit nějaký čas o samotě**. To jim umožňuje rozlišit mezi jejich vlastními pocity a pocity těch ostatních. Potřebují čas sami pro sebe, aby se propojili sami se sebou a s matkou Zemí.
- Žili na Zemi mnoho životů, v nichž se intenzivně zabývali spiritualitou a/nebo náboženstvím. Byli v podivuhodném množství přítomni ve starých církevních řádech vaší minulosti jako mniši, jeptišky, poustevníci, mágové, čarodějnice, šamani, kněží a knežky, atd. **Byli těmi, kdo utvářeli most mezi vitelným a neviditelným, mezi každodenním kontextem pozemského života a záhadnými světy posmrtného života, říšemi Boha a duchů dobra a zla**. Za plnění této role byli často odmítáni a pronásledováni. Mnozí byli odsouzeni na hranici jen za nadání, jichž se jim dostalo. Traumata z pronásledování zanechala na paměti vaší duše výrazné stopy. V současnosti se to může projevovat jako strach z úplného uzemnění, tj. strach být doopravdy přítomen, jelikož si pamatujete, že jste byli brutálně napadáni jen proto, že jste byli tím, kým jste.

Ztrácení se: past na pracovníky Světla

Pracovníci Světla **mohou uvíznout v týchž stavech ignorance a iluzí**, jako kdokoliv jiný. Ač startují z jiné pozice, jejich schopnost prorazit skrze strach a iluzi za účelem dosažení osvícení může být z mnoha důvodů zablokována. **/Osvícením myslíme stav bytí, kdy si uvědomujete, že Světlo je vaší podstatou a že jste schopni se pro ně kdykoliv rozhodnout./**

Jedním z faktorů blokujících pracovníkům Světla cestu k osvícení je fakt, že nesou těžké karmické břemeno, což je může po dost dlouhou dobu svádět z cesty. Jak již bylo řečeno dříve, toto karmické břemeno je spojeno s rozhodnutími, jež kdysi učinili ohledně lidstva, když bylo ještě v plenkách. Tato rozhodnutí byla jednoznačně neúčtá k životu /později se v této kapitole k tomuto vrátíme/. Všichni pracovníci Světla, kteří žijí v současnosti, si přejí napravit některé ze svých minulých chyb, a spravit a pečovat o to, co bylo díky oněm chybám zničeno.

Když pracovníci Světla projdou svou cestou skrze **karmické břemeno, což znamená propustit potřebu moci v jakékoliv formě**, uvědomí si, že jsou ve své podstatě bytostmi Světla. Poskytnete jim to způsobilost pomáhat ostatním při hledání jejich vlastních Já. Ale nejprve musí tímto procesem projít sami. Což všeobecně vyžaduje ohromné odhodlání a vytrvalost na vnitřní úrovni. Jelikož společnost přikrmuje ty hodnoty a soudy, které jdou často proti jejich přirozeným pohnutkám, mnoho pracovníků Světla se ztratilo, skončilo ve stavech pochybností o sobě samém, sebezapření a dokonce v depresích a beznaději. To vše proto, že nezapadají do zaběhnutého řádu věci a z toho usuzují, že s nimi něco opravdu není v pořádku.

V tomto bodě pracovníci Světla musí udělat to, že přestanou hledat schválení venku - od rodičů, přátel či společnosti. V jistém okamžiku **budete muset** vy, kdož čtete tyto řádky, **učinít významný skok k pravému zplnomocnění, což znamená skutečně věřit v sebe sama a opravdu ctít své přirozené sklony a své vnitřní vědění, a jednat podle toho**.

Vyzýváme vás, abyste tak učinili a ujist'ujeme vás, že s vámi budeme na každém kroku cesty - stejně jako vy zde budete pro ostatní na jejich cestě do nepřiliš vzdálené budoucnosti.

MUŽSKÁ A ŽENSKÁ ENERGIE

Seriál: Léčení

Jeshua ben Joseph prostřednictvím Pamelý Kribbe

Draží přátelé, je mi velkým potěšením, znovu být s vámi. Jsem velmi rád ve vaší společnosti. Máte tendenci, vzhlížet ke mně nebo k bytostem mně podobným, jako k mistrům, ale my to tak nevidíme. My vidíme vás, jak následujete svou pozemskou cestu v době výzev, v době, kdy se mnohé mění, a vidíme vás vyrůstat k vlastnímu mistrovství. Vidíme, jak se stáváte těmi mistry, k nimž stále ještě někdy vzhlížíte. A o to jde - o nalezení vlastního mistrovství! Nenásledujte žádného mistra, jenž vám je představen tradicí nebo v literatuře nebo čímkoliv, co vám někdo povídá. Nalezněte své vlastní mistrovství - to je cílem.

Dnes bych rád mluvil na téma, jenž sahá daleko do vaší historie: energie muže a ženy. Jedná se o staré energie a právě nyní se s nimi mnohé děje.

Nejprve bych chtěl říci něco o mužské a ženské přirozenosti. Tyto energie jsou dvěma aspekty Jednoho. Proto nejsou skutečně protikladné či dualistické, jsou jedno; jsou dvěma stránkami jedné energie.

Mužská energie je aspektem zaměřeným navenek. Je onou částí Boha či Ducha, která pohání vnější manifestaci, která vede ducha k materializaci a nabírání formy. Mužská energie proto zná výraznou tvůrčí sílu. Pro mužskou energii je přirozená vysoká soustředěnost a orientace na cíl. Takto mužská energie tvoří individualitu. Mužská energie vám dovolí se oddělit od Jednoho, od Celku, a zůstat sám a být specifickým jedincem.

Ženská energie je energií Domova. Jde o energii prvotního Zdroje, tekoucího Světla, čisté Bytí. Je to energie, jež se dosud nemanifestovala, vnitřní aspekt věcí. Ženská energie je všezahrnující a oceánská; nerozlišuje a neindividualizuje.

Nyní si představte, že se **ženská energie stane vědomou si určitého pohybu v sobě**, lehkého neklidu, touhy ... natáhnout se se ven, mimo své hranice, vyjít sama ze sebe za účelem získání zkušenosti. Je to touha po něčem novém, po dobrodružství! A pak k ní přijde energie, která odpovídá na tuto touhu. Jde o **mužskou energii**, která chce posloužit a pomoci jí manifestovat ve hmotě, ve formě. Mužská energie ohraničuje a tvaruje ženskou energii, a díky jejich spolupráci může výsledný součet energií nabrat zcela nový směr. Může být vytvořena nová realita, v níž lze prozkoumat a zažít všechno, ve stále se měnících formách manifestace.

Tanec muže a ženy přináší pohyblivé představení stvořené reality, vašeho stvoření. Je to představení velké krásy, v němž se mužská a ženská energie vzájemně uctívají a oslavují svou spolupráci a hravé splnutí. A tak to má být. Mužská a ženská energie patří k sobě, jsou dvěma aspekty Jednoho a společně oslavují radostnou manifestaci, již má Stvoření být.

Již bylo řečeno, že v konečné realizaci toho, kdo jste, záleží pouze na jediné pravdě: **Já Jsem.** A v této mystické mantře se mísí přesně tyto dva aspekty. V **“Já“ je mužská energie, v “Jsem“ ženská energie.** “Já“ je omezující, rozlišující. Poskytuje zaměření, poskytuje směřování, individualizuje: Já, ne ten druhý, Já. A pak “Jsem“. “Jsem“ má charakteristiku oceánu, je všeobjímající. Zrcadlí oceán Domova, ženskou energii, nevyčerpatelný zdroj, jenž nezná žádné hranice, žádné rozlišování. Plynoucí a sjednocující aspekt je jádrem ženské energii. V “Já Jsem“ se setkávají muž a žena a v blaženosti spojují své energie.

V historii lidstva, a ještě před jeho existencí, vznikl mezi mužstvím a ženstvím konflikt. Nebudu se nyní zaobírat původem onoho konfliktu. Ale v historii se objevuje rozštěpení mužské a ženské energie, aby vypadaly jako síly

protikladné. Skutečnou situaci velmi dobře ukazuje jin-jang symbol. V mužství je vždy jádro ženství a v ženství je jádro mužství, stejně jako je tam bílá tečka na černé a černá na bílé. Ale v průběhu dějin byla tato mystická jednota mužství a ženství zapomenuta, a tyto energie se dostaly do protichůdného postavení, stejně jako černá a bílá. Jednota, ležící za tím vším, již nebyla uznávána.

Právě v současnosti se nacházíte v posledním stádiu tohoto historického konfliktu, v němž hrála mužská energie po staletí roli pachatele. Mužská energie po dlouhou dobu hraje roli, v níž utlačuje, mrzačí a ničí energii ženskou. Nebylo tomu tak vždy. Existovaly doby, kdy měla navrch ženská energie a špatným způsobem vládla a zacházela s mužskou energií. Ale ty doby jsou pryč. V jistém bodě tento konflikt prodělal obrat a role pachatele a oběti se obrátily. Mužská energie je u moci po dlouhou dobu a zneužila svou moc takovým způsobem, že ženská energie byla oslabena a už si více neuvědomuje celistvost svého Bytí. Kdykoliv je mužská a ženská energie v rozporu, rozklad obou je nevyhnutelný. Kde je ženství více a více vykořisťováno a ztratí se v sebezapření, tam se mužská energie ztrácí sama sobě v nelítostném násilí a onom druhu agrese, jenž znáte z mnohých válek vaší minulosti.

Mužství a ženství na sobě vzájemně závisí. Pokud spolu vzájemně bojují, následky jsou ničivé. Ale časy se mění. Od 19. a 20. století ženská energie obnovuje svou sílu a pozvedává se nad roli oběti. Toto vzkříšení přichází z hloubi ženské energie. Dosáhla konečně nejzazší meze svého sebezapření. V tom okamžiku pohlédla sama sobě do očí a prohlásila: Dál už to nejde.

Mimochodem, takto vždy funguje dynamika mezi obětí a pachatelem. Ke změně dochází, jakmile oběť odmítne akceptovat cokoli dalšího. Pachatel by klidně mohl viset na této své roli déle, neboť má méně důvodů to ukončit. Revoluce začne, až oběť odmítne pokračovat a konečně si vezme zpět svou sílu. **Ve všech situacích utlačování, například žen v jejich rodině či ve společnosti, je skutečným okamžikem změny, když žena - či ta ženská energie uvnitř osoby - se sama rozhodne: Toto již nebudu déle snášet. Tehdy vpravdě začne docházet ke změně. Vnější měřítko jsou k ničemu, dokud nenastane tento okamžik.**

Ženská energie povstala a její hvězda vychází. Vlastně nejnaléhavější záležitostí této doby a věku je **transformace ženské energie!!!** Nastal čas pro novou definici mužské energie. Klidně jsem mohl toto poselství nazvat "znovuzrození mužské energie". **Protože bych rád zdůraznil, že ženská energie může znovu vzkvétat jen a pouze ve znovuspojení s vyváženou a vyváženou mužskou energií.**

Ženská energie v minulém století, a dokonce ještě dříve, znovu získala moc a sílu. Začala vzkvétat novým a vyrovnanějším způsobem. I přes nerovnost pohlaví, která je stále ve vaší společnosti přítomna, vzestup ženské energie je nezastavitelný. Nicméně, **ženská energie není schopna získat svou plnou sílu a vitalitu bez spolupráce s mužskou energií.** Platí to pro kolektivní úroveň stejně, jako pro tu individuální. **Ženská energie nemůže uskutečnit svůj konečný vzestup bez podpory a spojení s energií mužskou.** Není to kvůli dědičné slabosti ženské energie. Je to dáno **základní přirozeností mužské a ženské energie:** faktem, že jsou spolu propleteny a umí v součinnosti naplnit pouze své nejjasnější potenciály. A proto je nyní nezbytné, aby mužská energie změnila svou podobu a odvážila se do nového!

Podíváte-li se na mezihru mezi mužskou a ženskou energií na kolektivní úrovni, ženská energie je nyní v pozici vyčkávání. Čeká. V současnosti probíhá *uvnitř* kolektivní mužské energie boj starého s novým. Uvnitř kolektivní mužské energie přichází svítání v podobě nové vlny energie, jenž ctí a respektuje ženskou energii. Tato nová vlna mužské energie se chce spojit s ženskou a spolu s ní vstoupit do Nového věku. Ale zároveň je stále aktivní stará vlna mužské energie a tvrdošijně se snaží přetrvat. Tato energie má zcela jasně podíl na sériích teroristických útoků, k nimž dochází po celém vašem světě. Mužská energie ve své staré roli bezcitého agresora tím ukazuje svou ošklivou stránku. V těch, kteří tyto hrůzyplné útoky páchají, leží velmi temné emoce: agrese, hněv a zároveň absolutní bezmocnost a bezradnost. Právě díky této čiré bezradnosti tíhnou k těm nejbrutálnějším a nejdestruktivnějším typům předvádění moci. Tato mužská energie, o níž mluvíme, leží ve smrtelné agónii. Vnímá, že na kolektivní bázi dochází k závažným změnám a že lidstvo stojí na prahu nové éry.

Jedním z problémů, před nimiž stojíte, zatímco dorůstáte k vyváženější spolupráci mezi mužem a ženou, je, jak se vypořádat s tímto druhem bezohledné energie. Co budeme dělat s touto starou mužskou energií, která se snaží při své pádu vytvořit co možno nejvíce zmatku a zkázy? Řeknu vám toto: Její pád je skutečnost. Stará mužská energie boj prohrála, ale nevzdá se lehce a bude se bránit do posledního dechu prostřednictvím agrese a nemilosrdných pokusů o dominanci.

Hodně bude záležet na tom, jaký bude postoj vnitřního kolektivu vůči těmto agresorům. **Vpustíte to svého energetického pole hněv a bezmoc, jako reakci na násilné činy? Tehdy se otevíráte energetickému poli oněch agresorů. V okamžiku, kdy jste přemoženi hněvem a záští vůči nim, dosáhli svého. Jste pak pohlceni jejich energetickou vibrací a také byste chtěli zabít: zabít vrahy nevinných. Což je velice pochopitelné, ale je životně důležité si uvědomit, oč tu jde. Jakmile dochází k vzednutí silných emocí, je moudré udělat pauzu, v tichu. Vraťte se k oné tiché, vědoucí části sebe a ptejte se: Co se tu opravdu děje? Jde nyní především o moudrost a rozlišení, o vaši schopnost vidět skrze věci a vnímat, co je skutečně v sázce. Svět nepřevzou teroristické síly, stará mužská energie dosloužila a její smrtelná hodinka se blíží.**

Nejdůležitější poselství, jež mám ohledně terorismu, oné manifestace staré mužské agrese, je: zůstaňte uvědoměli! **Nenechte se vyvést ze svého středu emocemi bezmoci, tj. tím, že se stanete obětí. Vězte, že tyto agresivní energie se nikoho nedotknou, pokud nebudou vpuštěny do vašich energetických polí. Pokud nebudete reagovat hněvem či nenávisť, nepřitáhnete je k sobě. Budete v bezpečí a pod ochranou svého vlastního Světla.**

Nyní bych rád věnoval pozornost světšější, individuální úrovni, té úrovni, na níž jednáte s mužskou a ženskou energií uvnitř sebe. Neboť i na individuální úrovni existoval boj mezi mužskou a ženskou energií. Cokoliv se stane na úrovni kolektivní, zrcadlí procesy na úrovni individuální.

Abych ilustroval důležitost rovnováhy mezi ženským a mužským na individuální úrovni, budu mluvit o energetických centrech v každém člověku, též nazývaných *čakry*. Existuje jich 7, o nichž nyní víte, a tyto jsou umístěny podél páteře, od kostrče po temeno. Stručně všechny z nich proberu, abych předvedl, že jsou charakterizovány buď převážně mužským nebo ženským typem energie.

Čakra kostrče /kořenová/ je energetickým centrem, jež vás spojuje se Zemí. Energie této čakry dosahuje k Zemi a umožňuje vám manifestaci energie vaší duše ve fyzické podobě na husté, hmotné úrovni reality. Vezmete-li v úvahu natahující se a manifestující povahu energie v čakře kostrče, mohli byste ji označit jako převážně mužskou. Čakra není nikdy zcela mužská či ženská, ale dá se říci, že zde má převahu mužská energie.

Druhá čakra se nazývá pupeční čakra a je střediskem emocí. Toto centrum vám umožňuje zažívat emoce, výkyvy nálad, zkrátka všechny výšky a propady emocionálního života. Je to centrum vnímání. Proto o něm říkám, že je ženské, je to čakra, v níž dominuje ženský tok energie.

Třetí čakra, též zvaná solar plexus, je centrem činu a tvoření. Toto centrum se natahuje ven a nechává energii manifestovat ve fyzické realitě. Můžete ho přirovnat ke Slunci, záplava paprsků a síla žlutého slunečního světla /přirozená barva 3. čakry je žlutá/. V solárním plexu jsou vaše myšlenky, nápady a přání transformovány do vnější manifestace. Jde o čakru činu a vnějšího výrazu. Je též sídlem ega, čímž myslím pozemskou osobnost, bez negativního zabarvení. Převládající energie je mužská.

Srdeční čakra je vnímavým centrem, stejně jako pupeční čakra, a má zvláštní schopnost slučovat odlišné proudy energie. Jde o centrum, v němž se spojují energie spodních 3 čaker /pozemská realita/ a horních 3 čaker /kosmická realita/. Srdce je mostem mezi myslí /hlava/ a emocemi /břicho/. Prostřednictvím srdce jste též schopni se spojovat s ostatními a zdokonalovat se. Srdce překonává omezení ega a umožňuje vám cítit jednotu se vším mimo vás, dokonce i se Vším-co-je. Srdeční čakra je bránou energie Domova. Je jednoznačně centrem spojení, a tudíž je převážně ženská.

Krční čakra je mužská. Z tohoto střediska vnitřních pobídek, nápadů a emocí je vytvářena fyzická podoba skrze mluvu, pláč, smích, zpěv, křik, atd. Zde je vnitřní život vyjádřen navenek komunikací prostřednictvím hlasu a řeči. Toto centrum vám umožňuje obeznámit ostatní s vaším vnitřním životem prostředky fyzických signálů: slovy, zvuky, pojmy. Jde o centrum manifestace a umožňuje vám zaměřit vaši energii ven do fyzické úrovně. Je též střediskem kreativity.

Šestá čakra, též zvaná "3. oko", umístěná ve středu vaší hlavy, je opět ženská. Přijímá mimosmyslové, intuitivní dojmy a překračuje hranice fyzická /5 fyzických smyslů/. Je sídlem jasnozřivosti, jasnocítění, atd. Díky tomuto centru můžete cítit energii někoho jiného - emoce, bolest, radost - jako své vlastní. Touto schopností vcítění překonáváte hranice ega a spojete se s "tím, co nejste vy".

Nakonec je tu **korunní čakra**, na vršku hlavy. Ta není mužská, ani ženská. Nebo byste mohli říci, že je obojím. V této čakře se pozdvihujete nad dualitu mužského a ženského. Korunní čakra je zajímavou kombinací obou energií. Pokud je tato čakra v rovnováze, vnitřní vědomí je současně ve stavu přijímání a natahování se ven. Dochází k natahování se “vzhůru“ k jiným dimenzím, kde hledá duchovní smysl či podporu, nebo k hlubším vrstvám svého Já. Současně probíhá tichá a pokojná vnímavost, vědění, že odpovědi přijdou ve vhodný čas. Jde o typ vědomí, jenž je vysoce soustředěný a zároveň velmi vnímavý. V takovém “stavu myslí“ se velmi přibližujete k jednotě, která tvoří základ mužské a ženské energie, k energii Ducha či Boha.

Nyní jsem velmi hrubě načrtl pohyb proudů mužské a ženské energie energetickým tělem lidské bytosti. A rád bych něco pověděl konkrétně o spodních třech čakrách. Tyto jsou nejvíce spojené se Zemí, jsou nejvíce účastny bytí na pozemské úrovni. Tato oblast tří spodních čaker má největší význam pro vaši vnitřní cestu k uzdravení, neboť právě zde leží nejhlubší traumata a emocionální jizvy.

Často se cítíte být pozemskými bytostmi, otevírajícími se duchovnu. Ale my to vidíme opačně. Jste duchovními bytostmi, otevírajícími se Zemi. Země je skvělým místem určení, skrytým diamantem, jenž teprve odhalí svou opravdovou krásu. Země je Zemí zaslíbenou!

Nebe je místem vašeho zrození. Ale vy se nevrátíte ke stavu vědomí, jenž si pamatujete jako “Domov“ či “Nebe“, ke stavu čistě duchovní existence. Dobrodružství Stvoření vás vede na nové destinace, stále se rozšiřujete a postupujete směrem ke zcela novému druhu vědomí. */Již jsme o tom dříve mluvili v poslední kapitole Seriálu pro Pracovníky Světla/*. Země je nedílnou součástí tohoto putování.

Každopádně, při svých manifestacích na Zemi a svých tamějších pokusech o vlastní vyjádření, jste zakusili mnohou bolest. Téměř všichni z vás mají vážná emocionální zranění ve spodních třech čakrách, zranění způsobená zážitky odmítnutí, násilí a opuštěnosti. Mohlo k tomu dojít v minulých životech, stejně jako v tomto. Téměř všechny energetické blokády v horních čakrách mají spojitost s emocionálními zraněními ve třech spodních čakrách.

Nejdříve řeknu něco o **čakře kostrče**. Vaše spojení se Zemí získalo emocionální zatížení, obzvláště u pracovníků Světla. Jelikož jste se po mnoho životů setkávali se silným odporem, je ve vás mnoho strachu a rezerv, když se máte pořádně uzemnit. Uzemnění samo o sobě znamená plnou přítomnost ve vašich pozemských tělech a vyjádření vašich nejvnitřnějších vnuknutí ve hmotné realitě. Vzpor proti uzemnění byl již diskutován dříve /v Seriálu pro pracovníky Světla/. Má to co do činění především s vaší “odlišností“, kvůli níž jste byli odmítáni.

Na úrovni **druhé čakry**, v emocionální centru, jste též byli hluboce ovlivněni zkušenostmi ohrožení či opuštění /doslova či emocionálně/ a značnými omezeními vašeho sebevyjádření.

Díky těmto břemenům traumat ve dvou nejnižších čakrách je **solar plexus /3. čakra/** též silně ovlivněn. Solar plexus má spojitost s životní silou, kreativní energií a mocí. Znáte pár příkladů toho, co skutečná moc znamená. Já tím nemyslím moc agresivní a ničivou. V čakře solar plexu často vidíte, že se osoba manifestuje buď agresivním, řídicím způsobem, nebo podřízeně a přehnaně zdrženlivě. Oba způsoby jsou výsledkem zásadního pocitu bezradnosti, pocházejícího ze zranění první a druhé čakry. Ve třetí čakře jde o nalezení vyrovnané cesty jednání s mocí a ovládnutím, jedná se zde o vyvážené ego.

Ego není na závalu! Ego má řádnou funkci; propůjčuje vašemu vědomí zaměření, jenž vám - jako oddělené individualitě, jíž jste - umožňuje tvořit a manifestovat. Ano, jste součástí většího Celku, ale jste též „Já“, oddělené a odlišující se od kohokoliv jiného. Ego je nezbytným doplňkem té vaší duchovní cesty, která překonává ono „Já“. Energie ega je zcela úctyhodná a oprávněná v energetické realitě, v níž žijete. **Skutečná moc spočívá v radostném spojení ega a Ducha.**

Oblast nižších tří čaker má největší význam pro sebe-uzdravení a vnitřní růst. **Vaši největší duchovní výzvou je pro vás nyní se postarat o tyto své zraněné oblasti.** Meditace k překročení fyzické reality či spojování s nepolapitelnými úrovněmi vesmíru, to vše nyní není vaším hlavním úkolem. **Vaše úloha spočívá v poskytnutí vašeho nejněžnějšího porozumění a láskyplné podpory onomu zraněnému vnitřnímu dítěti ve vás a obnovení jeho krásy a hravosti. To je vaše duchovní cesta, tam spočívá největší poklad. Opatrování a respektování této vaší lidské stránky, té dětské části ve vás, je vaší cestou k božskému soucitu a osvětlení.**

Chtěl bych vás upozornit na skutečnost, že v této energetické oblasti jsou 2 ze 3 dotyčných čakr mužské. Což ukazuje, že je třeba mnohého léčení s ohledem na mužské energie v každém z vás. Proto je mé poselství k vám takovéto: **Uzdravte mužskou energii v sobě!** Ženská energie se mnoha způsoby uzdravuje a získává sílu, potřebnou ke svému plnému a krásnému vyjádření. Ženské kvality jako intuice, citlivost a spojitost jsou stále více a více ceněny, na individuální úrovni stejně, jako na té kolektivní.

Ale není tak jasné, jak opravdu vypadá vyrovnaná mužská energie. Mužská energie se nějak ztratila mezi falešnými představami o tom, co znamená „být mužem“, ve stereotypech, které se vždy scvrknou na vyjádření moci skrze agresi. Je životně důležité poznat a vyjádřit opravdovou přirozenost mužské energie. Ženská stránka nyní potřebuje vyváženou mužskou energii, aby byla schopna skutečně naplnit svou roli. Ženská energie čeká, nejen na kolektivní úrovni, ale též na té individuální. Ženská energie se vymaňuje ze své role oběti, získává zpět svou sebeúctu a v současné době čeká, aby se mohla intenzivně a radostně manifestovat prostřednictvím spojení s tou mužskou.

Tak, jaká je tedy síla vyrovnané mužské energie? Platí pro mužskou energii v mužích i ženách.

V **první čakře** vede uzdravená a vyrovnaná mužská energie k *sebe-vědomí*. Mužská energie již nadále nemusí bojovat a prát se, neboť je přítomna díky sebe-vědomí. Přítomnost, tj. být plně přítomen celou svou duší, je základní kvalitou první čakry. Být přítomen sebe-vědomě znamená zůstat si sám sebe vědom, pobývat ve svém středu, neztrácet se v názorech, očekáváních či potřebách někoho jiného. Je to o nalezení rovnováhy mezi spojením k ostatním a věrností sobě samotnému. Vyrovnaná mužská energie v čakře kostrče vám umožní zůstat ve svém středu a vědom si sebe sama, zatímco jednáte s ostatními a vnějším světem. Je nezbytné rozvinout tuto kvalitu sebe-vědomí, jelikož chrání a vede vaši ženskou energii. Ženská energie svou přirozeností tíhne ke spojování s ostatními /dalšími živými bytostmi/ a k tomu, být přítomna u ostatních pečujícím, vyživujícím způsobem. Ženská energie směřuje k rozhraní a pomáhá nalézt rovnováhu mezi dáváním a přijímáním. S ohledem na plynoucí, spojující ženské energie, plní mužská energie v nejnižší čakře roli kotvy a “páteře“. Je bodem návratu domů k sobě samotnému, bodem uvolnění vazeb na jiné energie, s nimiž jste se spojili.

Solar plexus či 3. čakra naplňuje tutéž roli odlišným způsobem. Tato čakra, jak jsem uvedl dříve, je centrem energie ega. Stále vám působí potíže tento koncept ega. Obzvláště mezi Pracovníky Světla se vyskytuje tendence pohlížet na ony dávající, sebe-překonávající energie v lidské bytosti, jako na “vyšší“. Ale není tomu tak. Žijete ve světě, v němž dvě energie hrají spolu a tvoří stavební kameny Stvoření. Jeden tíhne ke spojování a hledání jednoty, druhý vytváří oddělenost a individualitu. A ta druhá energie je naprosto stejně životaschopná a hodnotná jako ta první.

Je důležité uzavřít mír s mužskou energií, přijmout svou individualitu, svou jedinečnost, své “Já-ství“. V životě existuje nezbytná “osamocenost“, která nemá nic společného se samotou, nýbrž má společné všechno s vaším bytím “Já“, jedinečnou individualitou. Přijetí této osamocenosti nikterak nebrání zažívání hlubokých spojení k ostatním. Pokud opravdově přijmete svou individualitu, stanete se silnou, nezávislou a tvůrčí osobností, schopnou hluboce sdílet svou energii s kýmkoliv nebo čímkoliv, neboť se nebudete bát, že se sami sobě ztratíte či se vzdáte své individuality.

Mužská energie solar plexu vám pomáhá, abyste se stali opravdu tvůrčími a dodá vám sílu. Což je to, na co čeká ženská energie ve vás. Vaše upřímná vnuknutí se chtějí projevit na materiální úrovni, chtějí vystoupit velice pozemským způsobem a přinést na Zemi poselství lásky a harmonie. Ženská energie je nosičem Nového věku, ale potřebuje vyváženou mužskou energii, aby se mohla opravdu manifestovat a zakořenit ve hmotné realitě. Proto je tolik důležité uzdravení energií 1. a 3. čakry.

Energií zdravého ega, vyléčeného solar plexu, je sebedůvěra. V první čakře to je sebe-vědomí, ve třetí sebedůvěra. Nejde o ten druh arogance, již můžete vidět v nafouknutém egu. Jde jednoduše o důvěru v sebe sama: “Cítím, že to dokážu!“. Znamená to, být si vědom svých nejhlubších podnětů, svých vlastních tvůrčích schopností, a pak v souladu s tím jednat. Nechte své energie ze sebe proudit, věřte svým přirozeným nadáním a vlohám, důvěřujte tomu, kým jste, a předved'te se světu! Obzvláště pro vás, pracovníky Světla, kteří nesete tolik vnitřní znalosti a moudrosti, nastává čas, abyste se ukázali a již déle neschovávali. Je na čase. Toto je vaše určení a v tomto naleznete své největší naplnění.

Usmířte se s onou mužskou energií uvnitř. Neváhejte se sami za sebe postavit, přijmout hojnost a dobře se

o sebe starat. Buďte sobečtí, v čistém a neutrálním smyslu tohoto slova. Vy jste ego, jste osobnost. Nemůžete a nepotřebujete být trvale promíjející a chápající. Není duchovní, tolerovat všechno a cokoli. Zcela zjevně existují okamžiky, kdy musíte říci “ne“ či dokonce “sbohem“ a nedělat kompromisy ohledně toho, kdo jste. Čiňte tak bez pocitu viny či strachu a vnímejte, jak vám ony mužské energie sebe-vědomí a sebedůvěry dodávají sílu, aby mohl křehký kvítek vaší ženské energie vzkvétat a zářit.

Všechno se to týká spolupráce mezi energiemi. Mužská a ženská energie současně poklesly díky dlouhému a bolestivému boji. Také spolu povstanou, neboť jedna bez druhé nemůže být v rovnováze. Nyní, když je ženská energie připravena povstat z popela ponížení a utlačování, existuje neodkladná potřeba znovuzrození mužské energie. Toto znovuzrození té mužské se nakonec zviditelní v kolektivním měřítku, ale nejprve se bude projevat v každém z vás jednotlivě, v muži a ženě. Vy všichni jste strážci těchto prastarých energií ve vás, a je vašim dědičným právem dovést jejich partnerství k rovnosti a radosti.

Strážci brány

Jeshua ben Joseph prostřednictvím Pamelý Kribbe

© Pamela Kribbe 2006

Draží přátelé, dnes jsem zde s radostí a potěšením a zahrnuji svým vřelým uvítáním vás všechny. Naše setkání je důležité. Nejde pouze o výklad, kde budete naslouchat slovům, ale má zdejší přítomnost prolínající se s vaší vytváří energetický prostor, jenž napomáhá ukotvení Světla v Zemi.

Vy jste strážci brány ke Světlu. Vy jste na Zemi těmi, kteří otevrou bránu k většímu množství Světla, ke Světlu Nové éry. Starý svět postupně umírá. Staré struktury moci a vědomí založeného na egu ztratily svou sílu a pozvolna se potápí na dno oceánu. Povstane nová společnost, nový způsob *bytí* založený na lásce a na hodnotách srdce.

Všichni jste významnou částí této transformace. Někdy si ani dost neuvědomujete, jak úzce jste propojeni s tímto transformačním procesem. Forma vašeho přispění se taktéž liší od toho, co si často pod tím pojmem představujete. Během tohoto přechodu od starého k novému jste to vy sami, vaše vlastní energetické tělo, co se mění. K fyzickému tělu, v němž pobýváte, jste navíc též sbírkou energie, z části znatelnou a z části nepostřehnutelnou. Jste samotným chodícím zdrojem energie. Každý z vás osobně vyzařuje určitou vibraci, energetické pole, které má vliv na okolní prostředí, často si toho ani nejste vědomi. Právě toto vyzařování či energetické pole je určujícím faktorem ve všem, co se okolo vás děje, ve všech věcech, jež přitahujete do svého života. Můžete tomu též říkat “stav bytí“. A zrovna tento stav bytí umožňuje, aby došlo ke změnám Země. Protože, pokud mnoho skupin či jednotlivců změní a zdokonalí své energetické pole, přivábí tím k Zemi jinou energetickou realitu. To je globální přechod, ke kterému dochází nyní a který začíná v jednotlivci.

Samozřejmě je kolem Země mnoho sfér - astrální a duchovní říše - jež jsou ochotné vám pomoci uskutečnit tuto transformaci, toto osvětlení. Ale vy jste strážci brány. Vy jste těmi, kdo na Zemi otevře bránu ke Světlu. Pokud se tato brána neotevře, Světlo nemůže být zakotveno na Zemi. Proto je tak důležité v sebe věřit, vědět a vnitřně cítit, že odvádíte přesně tu práci, kvůli které jste na Zemi přišli.

Všichni z vás pracují na vnitřní úrovni, aby dosáhli duchovní transformace ve svém bytí. A právě proto jste sem přišli: vnitřně pracovat na zvýšení své vibrace ve světě, který není vždy ve shodě s vašimi nejjistšími záměry, a někdy jim přímo vzdoruje. Jste pracovníky Světla, jste pionýry Nové éry. Z lásky a harmonie dáte život Nové éře ve svém vlastním srdci. Touto cestou, prostřednictvím oné vnitřní práce přiváíbíte hmotnou realitu, jež je mnohem krásnější a láskyplnější, než byla po dlouhé věky.

Není tak důležité, co děláte ve svém každodenním životě či jakou profesi máte. Ať jste tesař či terapeut, hospodyňka či profesor, nezáleží na tom. Opravdu záleží pouze na vašem “stavu bytí“, energii, již vysíláte, energii, již jste. Oním zdrojem transformace tedy není to, co děláte, ale kdo jste.

Nyní bych vás chtěl požádat, abyste na chvíli procítili energii zde v místnosti, abyste procítili onu kolektivní energii nás všech dohromady. Já tu mohu být pouze *vaším prostřednictvím*. Teprve když mě přijmete do svých srdcí, může zde na Zemi má energie proudit do vás a skrze vás ven. Kdykoliv mi otevřete svá srdce, vejdu a nechám svítit své Světlo. Ale vy jste těmi, kdož otevře bránu, a já vám za to děkuji. Děláte práci, kvůli níž jste sem přišli. Země se mění. Z popela starých časů povstane nový svět.

Rád bych něco řekl o tom, jak je tato Nová éra vnímána uvnitř. Nechci se až tak věnovat příznakům vnějším, spíše těm vnitřním. Ve vašem emocionálním těle dochází k velké přeměně. Emocionální tělo je velice citlivé vůči strachu, hněvu a agresi, a vůči všem silným citům, které vás snadno vytáhnou z vašeho středu. Všichni pracujete na zjemnění svého emocionálního těla. Číníte tak prostřednictvím metody “internalizace”: přijímáte odpovědnost za emoce, jež cítíte, zkoumáte je a sledujete je zpět k jejich zdroji/zdrojům. V tomto procesu internalizace nehledáte již příčinu/y svých problémů ve vnějším světě, nýbrž uvnitř sebe. Tudiž přijímáte zodpovědnost za svou vlastní energii, a to je velký krok kupředu. Jakmile přijmete zodpovědnost za vše, co ve vás existuje, můžete si začít uvědomovat zablokované emoce a transformovat je. Přesně na tomto pracujete v této době.

V Nové éře se emocionální tělo usadí. Budete žít mnohem intuitivnějším způsobem, než jste zvyklí. Vaše okolí se též přizpůsobí tomuto intuitivnímu způsobu života. Ve vašem srdci bude mír a klid. Cítíte, jak moc po tom toužíte? Cítím a vidím, jak prahnete po stavu vědomí, kdy může energie mezi vámi a ostatními plynout svobodně, kdy můžete otevřeně projevit svou lásku, kdy můžete spoléhat na bezpečnost světa a na lidi okolo sebe. Toužíte po tomto stavu vědomí, v němž víte, že je vše v pořádku a můžete být tím, kým jste.

Je to pocit svobody a bezpečí, po čem toužíte. A já vám znovu opakuji, že tato energie je vám zcela dostupná. Ale vy jste těmi, kdo musí otevřít bránu, abyste mohli přijmout onu Boží energii do své duše. Já a mnoho dalších z druhé strany jsme hned vedle vás, abychom vám pomohli a podpořili vás. Prosím vás, abyste zde a nyní pocítili mou energii, abyste pocítili, že má energie je dostupná pro vás všechny. Vskutku pracujete na novém zrození. Vnímejte ono ticho ve svém srdci, vnímejte onen vnitřní vesmír, jenž vám umožňuje uvolnit staré energie a udělat místo pro ty nové. Svoboda, po níž všichni toužíte, je blízko.

Těsně před příchodem nového vždy přichází obtížné stádium: smrtelný zápas toho starého. Těsně před úsvitem nastane nejtemnější hodina, kdy se vynoří na povrch všechny staré strachy, všechn žal a zlost, jež jste nashromáždili za tento svůj život a mnoho minulých životů, kdy na Zemi panovala temnota. Všechno přichází na povrch, aby to bylo integrováno. Nenechte se oklamat, když k tomu dojde. Je to dobré znamení, znamení pokroku, když všechna tato negativní energie vstoupí do vašeho vědomí. Znamená to, že jste dost silní, abyste onu zkoušku zvládli.

Vy všichni pracujete na dokončení cyklu životů, jimž dominoval vnitřní boj mezi Světlem a temnotou, mezi sebeuvědoměním a iluzemi moci, strachu a ignorance. Jste žádáni, abyste pohlédli do hloubek své duše a abyste znovu objevili Světlo, onen plamen Božského Světla tam uvnitř.

Nyní bych rád zdůraznil tři nástrahy, s nimiž se můžete setkat při uvolňování toho starého. Všechny mají co do činění s emocionálním tělem a též mají hlubokou souvislost se skutečností, že jste pracovníky Světla.

1. Duchovní hněv

První překážkou je hněv. Zde mluvím o tom typu hněvu, jenž je opravdu motivován touhou po harmonii a spravedlnosti. To je to, co byste mohli nazvat duchovním hněvem. Vysvětlím vám, odkud pochází.

Když jste zahájili svůj cyklus životů na Zemi, vy všichni jste měli božské vnuknutí. Toto vnuknutí je silně provázáno s Kristovskou energií. Můj příchod na Zemi, příchod Jeshui /nebo Ježíše/ byl pro vás majákem, zdrojem inspirace. Poznali jste ve mně energii, již všichni máte uvnitř sebe. V minulosti jste všichni učinili rozhodnutí zakotvit tuto energii na Zemi. Ale během cyklu životů, v nichž jste se o to pokoušeli, jste zakusili spoustu odporu. A toto uškodilo emocionálnímu tělu. Emocionální tělo není ničím jiným, než dítětem uvnitř vás. Vaše vnitřní dítě je onou čilou, svobodnou částí vás samých, jež jedná a reaguje spontánně na základě svých emocí. Toto dítě hodně trpělo během životů, v nichž jste se snažili splnit své vnitřní poslání osít Zemi Kristovskou energií.

Část vás je stále inspirována kosmem, a na úrovni svého Vyššího Já nebo duše znáte a cítíte význam všeho, co se vám přihodí. Můžete věci vidět z pohledu Světla a vědomostí. Ale existuje další část vás samých, a tou je vaše pozemská osobnost. Toto je to *vnitřní dítě* či vaše ego; je to vaše lidství, jakkoliv to můžete nazývat. Na této úrovni vás samých může existovat hodně strachu a nedostatečné pochopení toho, co se vám děje, i když vaše duše ví, že “je všechno v pořádku“ a že to slouží vyššímu účelu.

Během svého života na Zemi jste byli často podněcováni, abyste zasazovali semínka Světla v podobě nových myšlenek nebo přístupů, ale byli jste svým okolím často špatně pochopeni. Byli jste odmítnuti, přehlíženi či dokonce srovnáni ze světa. Z těchto zážitků toho, že nejste vítáni, vzniklo mnohé emocionální trauma. Dítě ve vás nechápalo, čím si zasloužilo nesouhlas. Vaše duše to chápala, ale vaše pozemské Já, vaše emocionální tělo, se muselo vypořádat s dalekosáhlými traumatickými zkušenostmi, pocházejícími z pronásledování, násilí a nelibosti. Všichni z vás nesou tato traumata v sobě v podobě jizev na své duši.

Všichni jste přišli na Zemi, abyste přinesli Světlo do této reality, a začalo to již v dávné historii, což je dost komplikované. /Celý příběh naleznete v Seriálu pro Pracovníky Světla, v první části./ Jen zmíním, že - když jste se rozhodli zahájit svůj cyklus životů na Zemi - šlo o druh osobní karmy. Byly časy, v nichž jste vy sami byli potopeni v temnotě, žili pro získání moci a nadvlády nad pozemskými dušemi, mimo jiné. Vaším posláním na Zemi bylo napravit ony dřívější životy, přinést lidstvu zpět lásku a spravedlnost.

Zatímco toto vnuknutí, tato světelná pochodeň, plápolala ve vašich srdcích, zároveň ono vaše vnitřní dítě nic nechápalo. Proto došlo k takové věci jako je duchovní hněv. Dětská část uvnitř vás nerozuměla vašemu vlastnímu karmickému příspěvku temnotě a promítla ono zlo vně sebe. Dětská část uvnitř vás chtěla bojovat za to dobré a správné jen z emocionálních pohnutek. Ona dětská část měla málo shovívavosti pro odpor a pomalost pozemské reality a byla netrpělivá. S počátkem u této dětské části, zrodil se duchovní hněv.

Duchovní hněv znamená, že můžete být nesmírně zasaženi světským zlem, utrpením nevinných, ničením Země, ničením rostlin, stromů a světa zvířat. Toto všechno - politická a společenská nerovnost, zcela zjevně zbytečné umírání tolika dětí, války, násilí - vzbuzují váš hněv. Jde o záležitosti, které vás hluboce zasáhnou a které ve vás mohou roznítit hněv, a cítíte se bezmocní.

Je charakteristické pro pracovníky Světla, že se tímto hněvem nechávají unést a že v tomto ohledu překračují své meze. Ztratí se sami sobě ve své touze změnit a zlepšit svět. Může jít o touhu změnit věci na politické či společenské úrovni, nebo se může objevit touha pomáhat lidem na úrovni osobní, profesionálně či v rámci soukromého života.

Touha pomáhat a měnit věci často obsahuje formu duchovního hněvu, ač to nemusí být znát. Koneckonců se zdá, že jen „chcete to nejlepší“ pro někoho dalšího nebo pro společnost. Ale jednoznačně je ve vás hněv, pokud inklinujete k tomu, abyste někoho nutili - bez ohledu na to, jak nenápadně - změnit své chování či své emoce. Často si nevšimnete, že k tomu ještě není ten správný čas.

Pokaždé, když ucítíte intenzivní rozhořčení či enormní touhu věci měnit, nebo když máte pocity bezmoci a hněvu vůči věcem takovým, jaké jsou, upadli jste do pastí duchovního hněvu. Chcete toho příliš mnoho najednou. Nedbáte reality jako takové, neboť se vás zmocnila emoce, emoce hněvu. Žádám vás, abyste si toto uvědomili a nechali ji odejít, jelikož tento druh inspirace, jenž je nabita hněvem, vás vyvádí z vašeho středu. Nenabídne vám opravdové vnuknutí, mír a klid ve vašem emocionálním těle, jenž by vám pomohl ztělesnit vaše Světlo na Zemi.

Stavu skutečného ztělesnění svého Světla na Zemi dosáhnete prostřednictvím toho, že budete zcela soustředěni ve svém vlastním bytí, v čistém a klidném stavu mysli. V tomto stavu můžete vnímat, že jste ve světě, ale nejste z něj. Být ze světa znamená, že přikládáte nějakou hodnotu všemu, čeho si všímáte svými smysly: násilí, válka, nemoc, ničení. Pokud tyto sledujete pouze svými fyzickými smysly, můžete se snadno rozhněvat. Proto vás prosíme, abyste učinili krok zpátky a vnitřně procítili, o jakou vnitřní dynamiku jde u věcí, které vás činí nešťastnými.

V utrpení je utajený určitý význam. Každá duše, každá živoucí bytost na Zemi tu je, aby se rozvinula, aby se vyjádřila a naučila se více o tom, jaké to je být současně člověkem a duchem. Každá duše sleduje svou vlastní stezku rozvoje. A po vás se chce, abyste toto respektovali, abyste ustoupili zpět a soustředili se výhradně na

sebe, na své vlastní Světlo. Ona energie, ona pravda, ona vibrace, jež výsledně vyzařujete, zve lidi či zvířata nebo rostliny, aby přišli do vašeho energetického pole a zakusili léčivou vibraci. To je práce, kvůli které jste přišli. Není třeba, abyste stáli na barikádách. Není třeba, abyste kvůli tomuto bojovali.

Vaší skutečnou duchovní prací není něco *dělat*, ale *být*. Pokud je vaše duchovní energie v rovnováze, léčivá energie, již vysíláte ostatním, plyne snadno a nenásilně, bez fyzického či mentálního úsilí. Připadá vám to lehké a plynulé, nevyčerpává vás to. Na vaší cestě se spontánně objevují věci a lidé a obracejí se na vás kvůli léčení.

Pokaždé, když se uzamknete do pobouření a zloby, dokonce i když se to týká nespravedlnosti nebo utrpení, jež je pro vás nesnesitelné sledovat, prosím vás, abyste ustoupili a vešli do svého středu. Vstupte do ticha a přijměte věci takové, jaké jsou. Přijměte, že všechno dokončuje svůj vlastní cyklus a má svůj vlastní vývoj, včetně lidí vám nejdražších. I jim dejte svobodu. Stačí, když tu pro ně *budete*, nic víc a nic méně.

2. Duchovní deprese

Druhou pastí, kterou bych rád zmínil, je deprese či melancholie. Právě jsem široce vykreslil příběh, v němž jste vy všichni, jako pracovníci Světla, padli za oběť odporu, pronásledování a násilí. Zanechalo to jizvy na vaší duši. Mohlo vás to zranit tak hluboce, že jste ztratili odvahu nechat znovu své Světlo zářit do tohoto světa. Možná se často cítíte skleslí a život ve vašich očích ztrácí smysl. Může se vám zdát, že v tomto světě nejste vítáni, že se do něj váš druh energie nehodí. Cítíte, že jste jiní.

Pocity skleslosti či bezútěšnosti jsou důsledkem nedostatku sebedůvěry. Na jednu stranu možná velmi dobře víte, že v sobě nesete duchovní Světlo, že jste citlivým, soucitným a moudrým člověkem. Ale na druhou stranu je ve vás ublížené dítě, které chce od vnějšího světa uznání a ocenění. Existuje část vás, jenž touží po vnější pozornosti a jistotě. Ale zdá se, že se vám tohoto nikdy nedostává v dostatečné míře či že nemůžete nalézt onen druh uznání, po němž skutečně toužíte, jelikož jste odlišní. Často vás vaše okolí doopravdy nevidí takové, jací jste, a proto vás nemůže uznat a podporovat.

Vaše zraněné vnitřní dítě nebude nikdy uzdraveno něčím z vnějšku, nýbrž pouze vámi samotnými, vaší vlatní silou a moudrostí. A právě tím, že se postaráte o svou vlastní bolest a žal a o to, abyste v sebe měli důvěru v dobách, kdy ji nemá nikdo jiný, doopravdy dosáhnete sebedůvěry. Jakmile jednou otevřete tento zdroj síly, budete přitahovat hmotné a společenské životní podmínky, které podpoří vás a vaše nejhlubší usilování.

Každý, kdo trpí duchovní melancholií či depresí, pociťuje silnou touhu překonat pozemsku realitu a vrátit se do říše harmonie a Světla, v němž vládne mír a bezpečí. Všechny vás žádám, modlím se k vašim duším, abyste důvěřovali a znovu pevně setrvali ve svém vnitřním Světle. Světlo poskytující lásku a bezpečí je vám k dispozici tady a teď. Hoří ve vašem vlastním srdci a prosí vás jedině o to, abyste na něj zase zaměřili svou pozornost. My z druhé strany vám s dychtivostí ulehčujeme vaše břemeno, ale nikdo vám nemůže pomoci, dokud vy neuvěříte ve své vlastní Světlo a sami ho neroznítíte.

Je obzvlášť důležité, abyste se nenechali stahovat dolů pocity malomyslnosti či skleslosti. Je to nebezpečná past, v níž byste svou cestu mohli ztratit docela, jelikož ztratíte kontakt s tím, kým opravdu jste: andělem, stvořením Světla, jenž dlí uvnitř vás. V okamžicích deprese či nostalgie může pomoci se zklidnit a jen dýchat. Buďte si vědomi pohybu dechu vašim tělem a s každým nádechem a výdechem si můžete říci nahlas či potichu: “ Já jsem tím, kým jsem. Jsem dobrý takový, jaký jsem.“

Obklopím vás svým Světlem. Jakmile jste jednou pootevřeli bránu většímu sebevědomí, pocitu sebeúcty, jež vskutku úplně pochází z vašeho vnitřního Já, rozzáří se uvnitř Světlo: Světlo vašeho vlastního Vyššího Já, Světlo Kristovské energie a Světlo všech jeho pomocníků, průvodců a andělů, kteří vás z říší okolo Země podporují a milují.

Nastal čas transformace. Právě nyní, když je doba obtížná, vás prosím, abyste pokračovali s hlavami hrdě vztyčenými a zaměřili se na horizont Nové éry. Očekává vás realita harmonie a lásky; je vašim dědictvím a mnozí z vás ji ochutnají dokonce ještě v tomto životě. Klíčem je důvěra v sebe a důvěra v to, že vám bude dáno vše, co potřebujete. Nebojte se temnoty, neboť Světlo uvnitř vás je silnější. Vaše Světlo nebude nikdy poraženo. Světelná realita čeká v lásce a trpělivosti, než natáhnete ruku a otevřete onu bránu.

3. Strach z vlastní síly

A nakonec chci zmínit další překážku, která působí ve vašem emocionálním těle hodně pozdvižení. Stále mluvím o energiích, jež vám zabraňují v dosažení vnitřního míru a jasnosti. Může to být hněv, může to být deprese, ale též to může být strach, a to je ta třetí překážka.

Strach je spojen především s nedostatkem důvěry ve svá vlastní vnuknutí, pocity a intuici. Pokud pochybujete o svých vlastních pocitech, děláte si hodně starostí a vyvoláváte celou sérii emocí, které vás odvádějí dále a dále od vašeho středu. Pokud jste plni strachu, vaše intuice je zablokována. Intelekt a emoce získají převahu a následně vytvoří stavy paniky a zmatku. Intelekt a emoce potřebují intuici, srdce, jako základ. Jen tehdy vám mohou užitečným způsobem sloužit.

Pokud srdce vynecháte, intelekt bude pracovat přesčas a emoce nebudou mít ani chvilku klidu. Pak se vás může zmocnit strach a bude se manifestovat ve všech možných situacích. Můžete pochybovat o své schopnosti dělat věci, které normálně schopni dělat jste. Můžete začít zpochybňovat samozřejmosti a dělat ze všeho problém. Je ve vás nervozita, jenž vám znemožňuje být sám se sebou v klidu a míru.

Zde je podstatné se uvolnit od všech starostí a vrátit se zpět do svého srdce, do svých pocitů. Co skutečně vnímáte pod všemi těmi neklidnými myšlenkami a zmatenými emocemi? Klidným dýcháním do břicha jste schopni se vrátit ke svým základům. Poté můžete v sobě ucítit úlevu, bod ticha, jenž se nachází daleko za vašimi myšlenkami a emocemi. Tehdy můžete pocítit ony své myšlenky a emoce jako oblak, jenž vás obklopuje, oblak, na nějž můžete svou pozornost zaměřit anebo ne. V tom okamžiku jste obnovili svůj pocit svobody, svou *schopnost si vybrat* určitou myšlenku či emoci.

Jestli věříte, že vaše myšlenky jsou *pravdivé* nebo že vaše emoce jsou *pravdivé*, budete jimi zcela pohlceni a budete stopu těchto myšlenek či emocí neustále následovat. Ale je možné učinit krok zpět a říci: “Stop, nechávám tyto myšlenky a emoce být, tak jak jsou, a vracím se zpět. Ponořím se do sebe hlouběji a ucítím, co se skutečně děje, proč nyní těmto myšlenkám a emocím poskytuji útočiště.“ Jakmile učiníte tento krok nazpět, znovu objevíte svou vlastní sílu. Vaše sebedůvěra bude zase volně proudit. Temné oblaky se rozpustí a navrátí se mír a jasnost. Tento krok je třeba opakovat často, neboť se vám ještě nestala samozřejmou intuitivní přirozenost, ono žití ze srdce. Proto tedy zakoušíte mnoho strachu.

Zbavujete se starých jistot. Již více nespoleháte bezpodmínečně na to, co vám říkali vaši rodiče, co vás učili vaši učitelé nebo na pravidla předepsaná vašimi nadřízenými. Nevěříte již slepě závěrům rozumu či vědy. A taktéž víte, jak nestabilní mohou být vaše emoce a že ani ty nejsou měřítkem pravdy. Protože jste propustili všechny tyto jistoty - a to je důkazem síly - může dojít ke vzednutí strachů a vy si můžete připadat jako byste byli nesení proudem, sami v bouřlivém oceánu. Nicméně, je to přesně tato situace, jenž vás nutí jít do nitra a pocítit z velké hloubky, od samých vašich jedinečných základů: “Kdo jsem? Jaké je mé místo v tomto světě? Nenechám se vést vnějším světem, ale jen svým vnitřním kompasem.“ A právě skrze tento kompas vstoupíte na Novou Zemi.

Pokaždé, když navážete spojení s tímto vnitřním středem a o krok ustoupíte, naleznete ve své duši obnovenou jasnost. Odtud můžete sledovat své emoce, aniž byste jimi byli pohlceni. Můžete sledovat svůj hněv a posílat mu lásku. Můžete pozorovat svou depresi a podat si pomocnou ruku. Můžete pohlédnout na svůj strach a poslat mu energii osvobození.

Jste svým vlastním Mesiášem.

Neexistuje žádný Mesiáš mimo vás. Jsou tisíce Mesiášů, kteří by k vám rádi dosáhli, ale pouze vy můžete otevřít onu bránu svého srdce a přijmout Světlo. Což je v zásadě to, oč jde při příchodu Nové éry: vy otevíráte svá srdce. Vy jste těmi, kteří skutečně na Zemi žijí, my jen pomáháme. Vy jste těmi, kteří jednají, a za to vám jen můžeme vyjádřit nejhlubší úctu. Jsme vám vždy k dispozici, abychom vás nechali sdílet naši lásku a naše Světlo.

Jste stateční, jste odvážní. Jste bojovníky Nové éry. Žádám vás, abyste věřili v sebe a své poslání. A pokaždé, když se cítíte přemoženi silnými emocemi či temnými myšlenkami, udělejte si chvilku klidu a spojte se se svým vnitřním Já, oním vnitřním místem ticha. Ono je kotvou Nové éry. Ta kotva již byla spuštěna. Ve vašich srdcích již sídlí mír. Nyní potřebujete jen jediné, totiž vracet se k němu, znovu a znovu, abyste sami sebe opětovně ukotvovali v onom ohnisku míru a čistoty.

Neuvízněte v dramatech a bouřích. Emocionální vřava není přítelem pravdy. Ale spoléhejte na onen tichý, mírumilovný a jasný hlas svého srdce, a buďte si vědomi, že nejste sami. My stojíme vedle vás při každém vašem kroku na této cestě. Miluji vás a prosím vás, abyste mezi sebe přijali mé energie lásky. Je mým horoucím přáním vám v tomto historickém okamžiku pomáhat a podpořit vás při vaší, někdy složitě, cestě ke Světlu.

Přijměte mou lásku.

ODKAZ ATLANTIDY

Jeshua ben Joseph prostřednictvím Pamelý Kribbe

© Pamela Kribbe 2006

Já Jsem Jeshua. Stojím před vámi a posílám vám svou energii a lásku. Rád bych vám byl oporou v těchto náročných časech.

Doba přechodu na Zemi vynáší na povrch mnoho starých záležitostí. Z časů dávno minulých se vynořují staré energie, z časů, kdy jste byli v lidské podobě a žili životy plné zkušeností. Všechny tyto staré vrstvy se nyní dostávají na povrch.

Rád bych dnes mluvil o oněch starých časech, abych vás dovedl k hlubšímu pochopení vás samotných, toho, kým jste tady-a-ter. Jste starými, prastarými bytostmi, jež v sobě nesou ohromné množství zkušeností. Prošli jste dlouhým putováním skrze čas a prostor, a nejen na planetě Zemi.

Prosím, pojd'te se mnou zpět na začátek. Nikdy nebyl žádný začátek, ale pro účely tohoto příběhu zmiňuji začátek v čase, jelikož existoval počáteční bod pro velký cyklus životů. v němž jste lapeni nyní.

Odvádím vás do doby vašeho zrození jako individuální duše, jako odděleného "JÁ". Ono Já-ství, nyní vám tolik známé, bylo ve vesmíru zcela novým fenoménem. Oddělená a samostatná existence vám umožňuje shromážďovat množství zkušeností, a ano, též iluzí. Ale to nesnižuje hodnotu celé věci. Spočítá přesně v tom, že jste svým "Já", že jste odděleni od celku, a zažíváte s tím spojené iluze, abyste mohli objevit *to, co není*. Můžete odhalit iluzi a zažít ji z rubové stránky. Zpočátku to možné nebylo. Zpočátku existoval jen to Jedno a nic mimo to, jako nerozlišitelný oceán lásky a jednoty. Jen zkuste tam odtud zažít strach a nevědomost!

Díky své zranitelnosti a náchylnosti k iluzím hromadíte obrovské množství zkušeností, což vám umožňuje pochopit, co znamená jednota, co znamená láska *na úrovni zkušenosti*. Pochopíte to, čím láska je, ne jako abstraktní koncept, ale jako živoucí, tvořivou sílu, jenž vás pohání a naplňuje vaše srdce a ducha hlubokým pocitem radosti a uspokojení. Toto je konečným účelem vaší cesty, návratem domů, po němž toužíte: být Bohem v sobě, zažít jednotu jako "Já". Nechcete se vzdát svého Já-ství. Je to právě díky spojení vašeho Já s celkem, že zažíváte nejhlubší radost a přidáváte své jedinečné energetické razítko na celé stvoření. Bůh ve vás přidává ke stvoření něco nového a vzácného.

Prosím vás, abyste se vrátili do doby, kdy toto "Já-bytí" poprvé doznalo tvaru. Tehdy jste byli, byli jste tak stvoření, anděly. Můžete vnímat něhu a nevinnost oné původní energie, toho vzdáleného začátku, kdy jste poprvé byli "utváření", kdy jste poznali "formu". Z ničeho nic jste byli "Já", odlišní a oddělení od ostatních kolem vás, a zažívali jste zázrak bytí v individuální podobě. Stále jste byli tak blízko božskému světlu, že jste byli naplněni láskou a přetékali radostí a kreativitou. Byla ve vás neuvěřitelná touha zažít, vědět, cítit a tvořit. Prosím, běžte na chvíli do svého nitra a zjistěte, zda to cítíte jako pravdu: že v tom nejhlubším koutku sebe jste andělem...

Nyní podniknu velký skok v čase, neboť mohu poskytnout jen hrubý obrys tohoto rozsáhlého příběhu. Vezmu vás do začátků planety Země. Byli jste tam, jste starší než existence samotné Země jako fyzické planety. Vaše zrození, jako prvotního Já-vědomí, leží ještě mnohem dále než vznik Země.

Představte si, že jste přispívali k rozvoji života na Zemi. Pozvolna se na Zemi vyvinul život díky přítomnosti hmotných elementů, které nabízely vědomím širokou škálu možností k inkarnaci do hmotných forem či těl: minerály, rostliny, a později zvířata. A vy jste se tohoto procesu tvoření intenzivně účastnili. Jak?

Byli jste anděly a dévy, kteří podporovali a vyživovali rostlinné království, kteří důvěrně znali “síť života“ na Zemi a hluboce vám na ní záleželo. Též jste poskytovali lásku, péči a éterickou potravu zvířecím formám.

Vzpomínky na “ráj“ či Zahradu Eden, jež nosíte v sobě, na přírodu v dokonalé rovnováze, kde jste se účastnili jako pečovatelé a strážci života, pocházejí z této prastaré doby. Tehdy jste nebyli ještě vtělení, ale pohybovali jste se mezi éterickým a hmotným světem. Byli jste anděly na pokraji zrození do hmoty.

Vzpomeňte na nevinnost toho věku, vzpomeňte si, jaké to bylo, být tímto andělským/dévkým vědomím, a jak moc jste milovali Zemi a všechny projevy života na ní. Vnímejte ten dětský aspekt vašeho tehdejšího vědomí. Byli jste jako děti hrající si v ráji, vždy s chutí do dobrodružství, ke škádlení, smíchu, zažívali jste radost ze svobodného vyjádření sebe sama v bezpečném prostředí. I přes svou hravost jste měli velký respekt před hlavními zákony života a ani by vás nenapadlo chovat se k jiným formám života jinak než s hlubokou náklonností a respektem.

Byli jste tedy v určitém smyslu rodiči života na Zemi. To vysvětluje, proč můžete být skutečně šokováni narušováním přírody prostřednictvím moderních technologií a celkovým zneužíváním přírodních sil. Proč to má na vás takový vliv? Je to tím, že jste právě tyto energie ochraňovali a vyživovali od samého počátku. Jste s nimi spojeni svou samotnou podstatou, se Zemí a jejími mnoha životními formami tak, jako je rodič spojen s dítětem a tvůrce se svým výtvozem. A tenkrát, když jste byli anděly vyživujícími pozemský život, jste nevěděli, proč tak činíte. Jednali jste jako děti přitahované voláním dalšího dobrodružství, vzrušením z nového, a nechali jste se vést jednoduše tím, co vás naplňovalo radostí a nadšením. Svou energii jste nasadili kdekoliv, kde byla vítána.

Takže jste pomáhali vytvořit ráj na Zemi: nádheru života, hojnost království rostlin a zvířat, různorodost životních forem a neomezený rozvoj toho všeho. Prosím, setrvejte okamžik u této představy... vzpomeňte si, kým jste.

Ač se vám to může zdát příliš velkolepé, když vám o tom vyprávím, dovolte si jen tak snít, že jste byli součástí toho všeho, že jste jako andělé byli přítomni v oné Zahradě života, hraví, nevinní, ochraňující a vyživující život.

Ven z ráje - první pád do zkušenosti

Během miliónů let došlo na Zemi k mnohému rozvoji, což je zkrátce těžko popsatelné. Ale v určitém okamžiku bylo vaše blažené dobrodružství v Zahradě Edenu narušeno vnějším vlivem, jenž by mohl být označen jako “špatný“ nebo “temný“.

Do záležitostí Země se začaly vměšovat bytosti z ostatních dimenzí vesmíru. Jejich cílem bylo uplatnit sílu a vliv na život na Zemi. Tato událost, vměšování mocných temných energií, jenž se, z vašeho pohledu, vynořily z ničeho nic, hluboce šokovala vaše andělská Já. Nebyli jste připraveni. Bylo to vaše první setkání se “zlem“ a otřáslо vašim světem do základů. Poprvé jste zažili, jaké to je, když se již nemůžete cítit v bezpečí. Poznali jste “lidské emoce“: strach, šok, hněv, zklamání, žal, vztek: *Co to je? Co se tu děje?*

Vnímejte, jak vás obklopily stíny při onom prvním setkání s temnotou, s temnou stránkou duality. Touha po moci, která vás šokovala a vyděsila, si vás samotné začala pomalu přivlastňovat. Bylo to tím, že jste vůči útočníkům cítili rozhořčení a vztek, a chtěli jste bránit a ochraňovat Zemi proti tomuto cizímu vpádu.

Mluvím o mimozemském vlivu, o určité rase, abych tak řekl, jejíž původ pro náš příběh mnoho neznamena. Důležité je, že vy jste částečně absorbovali energii oněch bytostí, a tím došlo k pádu. Nemluvím o Pádu biblickém, neboť tato formulace je spojována s vinou a hříchem, ale o *pádu do zkušenosti*, do temnoty, který byl do jisté míry “předurčen“, jelikož jste byli součástí světa duality. Tím, že jste byli “Já“, že jste zažívali oddělenost od celku, zrodila se uvnitř vás dualita. Je součástí logiky stvoření, že prozkoumáte všechny extrémy duality, jakmile v ní jednou jste.

Postupně jste se sami stali válečníky, protože jste toužili mít sílu k ochraně svého “území“. Ve vašich dějinách

následovalo nové stádium, v němž jste byli lapeni v různých galaktických válkách a bojích. Prosím, věnujte chvíli procítění této situace, kdy došlo k pádu z hravé energie andělského dítěte do hrubé a zlostné energie galaktického válečníka. Mluvíme o dlouhých časových obdobích. Může se zdát závažné a nevysvětlitelné, že jste tím vším prošli, ale přesto vás prosím, abyste nechali svou představivost se mnou chvíli cestovat.

Uvázli jste v nelítostném a velkém boji. Část vědecko-fantastické literatury, již znáte, to všechno popisuje a opravdu je inspirována skutečnými událostmi v daleké minulosti. Není to pouhá fikce. Mnohé se vskutku stalo a vy jste v tom byli intenzivně zapojeni. Ztratili jste se sami sobě v boji o moc a během tohoto období vaší historie jste důkladně zažili energii ega.

Mluvil jsem o tom již dříve v seriálu “Pracovníci Světla“, a nyní bych rád učinil další ohromný skok a řekl vám, co bylo další důležitou fází.

Po dlouhé, dlouhé době vás boj unavil. Měli jste ho dost. Začínali jste být smutní a unavení z boje, a do vašich srdcí pronikal jakýsi druh stesku po domově. Dlouho jste byli posedlí válkami a konflikty, v nichž jste byli zapleteni. Iluze moci může mít hypnotizující vliv na nezkušenou, naivní mysl. A vy jste byli naivní a nezkušení, když jste zažili svůj první pád do temnoty.

Ale pak, v určitém bodě, u vás došlo k probuzení. Matná vzpomínka na dávné dny v ráji se pohnula ve vašich myslích a srdcích, připomínajíc vám radost a nevinnost, již jste kdysi znali. Přáli jste si, abyste se tam mohli vrátit, a netoužili jste již více po boji. Dalo by se říci, že energie ega se ve vás vyčerpaly v důsledku jejich plného zažití. Poznali jste všechny stránky boje, celou škálu emocí spojených s vítězstvími a prohrami, nadvládou a podrobeností, se zkušeností vraha i oběti. Zažili jste rozčarování z moci a objevili, že moc vám nedává to, co slibovala: lásku, štěstí, naplnění. Procitli jste z hypnotického spánku a toužili po něčem novém.

Když jste se pokusili pozvednout nad energii boje a spojit se s energií srdce, byli jste znovu naivní a “nezkušení“. Byli jste jako děti, které narazily hlavou do zdi zcela nové země, v níž nebyly vedoucími silami boj či moc, nýbrž láska a propojení. Následovali jste volání své duše a zeď jste přelezli. A začali jste se zase vzájemně potkávat a poznávat jeden druhého jako spřízněnou duši, jako člena téže rodiny. Kdysi jste si spolu hráli jako andělé v Zahradě Edenu.

Členové rodiny pracovníků Světla, jejichž duše jsou součástí téže vlny zrození, se na sebe znovu dívali a cítili se přitahováni společným voláním, sdílenou misí. Věděli jste, že musíte něco podniknout, aby se pro vás opravdu uskutečnily hlavní kroky směrem k vědomí srdce, k návratu do Ráje. Vnímali jste, že byste měli opět mít něco do činění se Zemí, ale tentokrát jako lidská bytost, vtělená do lidského těla, abyste “zevnitř“ zažili to, co se stalo na Zemi díky galaktickým válkám a vašemu zneužití moci.

Během vašeho boje o moc byla Země vždy ústředním bodem pozornosti. Mnoho galaktických stran bojovalo o nadvládu nad Zemí, a to negativně ovlivnilo Zemi, všechn život na ní a kolektivní duši vyvíjejícího se lidstva. Důvod, proč byla Země tak důležitým cílem všech těch válčících stran, se nevysvětluje snadno. Stručně řečeno, Země je výchozím bodem něčeho nového: je to místo, jenž spojuje dohromady rozdílné dimenze a reality, a proto tvoří rozcestí směrem k budoucnosti. Na Zemi se potkává a mísí mnoho, mnoho energií - uvnitř rostlinného, zvířecího, a obzvláště lidského království. To je vskutku neobyčejné. Když jsou tyto energie schopny existovat mírumilovně pospolu, dochází k obrovské explozi světla po celém vesmíru. Proto hraje Země klíčovou roli, a proto byla ve středu velkého Boje.

Bývali jste kdysi součástí tohoto boje jako útočníci, snažící se manipulovat životem a vědomím na Zemi, a to poměrně agresivním způsobem. Uškodilo to rozvíjející se lidské bytosti. Lidstvo bylo tenkrát ještě v plenkách, ve stádiu “nevinnosti“. Lidstvo bylo “obýváno“ dušemi, které byly z jiné vlny zrození než vy. V seriálu “Pracovníci Světla“ jsme je nazvali “Pozemské duše“. Šlo o skupinu duší mladších, než jste byli vy, která se objevovala na Zemi od časného stádia a musela se vypořádat s vnější, mimozemskou manipulací, jež snížila schopnosti lidské bytosti. Mimozemské síly vrhaly do otevřeného a mladého vědomí člověka energie strachu a méněcennosti. To jim umožnilo získat kontrolu nad lidmi.

Vrátím se nyní k vašemu rozhodnutí inkarnovat se na Zemi jako lidská bytost. Měli jste dva motivy. Za prvé, vnímali jste svou připravenost k vnitřní změně a transformaci. Chtěli jste opustit bojovný přístup ega a růst směrem k jinému způsobu “bytí“. Nevěděli jste přesně, co to znamená, ještě jste to nemohli plně pochopit, ale

cítili jste, že vám inkarnace na Zemi nabídne přesně ty výzvy a možnosti, které potřebujete.

Za druhé, věděli jste, že musíte vynahradiť věci, které se staly na Zemi, a částečně i vašim přičiněním. Nějak jste cítili, že vás původně se Zemí spojovalo silné pouto, založené na lásce a vzájemném respektu, a to že bylo narušeno vaší účastí ve válce a boji právě o tuto Zemi.

Oba vaše extrémny, anděl-dítě a otrlý válečník, potřebovaly spojit a transformovat, a jaké místo mohlo být k tomuto vhodnější než Země? Cítili jste se hluboce propojeni s touto planetou, a též jste vnímali "karmickou povinnost" zlepšit podmínky na Zemi. Toužili jste změnit a pozvednout stav vědomí na Zemi. Stali jste se tedy pracovníky Světla.

Inkarnovali jste se na Zemi v dobách Atlantidy.

Atlantida - druhý pád do zkušenosti

Atlantida byla civilizací ležící v časech dávnějších, než dobře známá historická éra. Atlantida postupně vznikala v době před asi 100.000 lety a skončila před asi 10.000 lety. Prvopočátky jsou dokonce starší než 100.000 let. Atlantida se postupně vyvinula, když mimozemské rasy zahájily "invazi" Země prostřednictvím skutečného vtělení do lidských těl. Tyto duše obecně dosáhly vysoké úrovně mentálního rozvoje. V té době byly společnosti a komunity na Zemi tvořeny hlavně pozemskými dušemi, a šlo o "primitivní společnosti", jak je vy označujete.

Dokonce ještě před Atlantidou existovaly na Zemi mnohé mimozemské vlivy z oblastí galaxií, které různými způsoby vysílaly myšlenkové formy na Zemi. Myšlenkové formy jsou energie, které se napojují na lidi na úrovni éterické či aurické, a takto ovlivňují lidské emoce a myšlenky. K tomu dochází průběžně, i když vstřebáváte myšlenky a přesvědčení od svých vychovatelů a společnosti. Obklopují vás jako nákazu přenašející pavučina. Ale může k tomu dojít též z "astrálních úrovní" okolo vás. Myšlenkové formy, vysílané k vám galaktickými válečníky, byly v podstatě řídicí a manipulativní, ale stejně tak vždy existovaly vlivy Světla a něhy. Člověk sám je tím, kdo rozhoduje o tom, co dovolí a co nikoliv. V jistém okamžiku si galaktické strany přály mít větší vliv na Zemi a existovala pro ně příležitost prostřednictvím opravdového osídlení lidských těl, zkrátka, inkarnovat se na Zemi. Duch života pro ně tuto možnost otevřel, neboť zapadala do jejich vnitřní cesty vývoje. Byli jste jednou z těchto stran. Ve vaší duchovní literatuře jsou často lidé, kteří pocházejí z oněch galaktických říší, označováni jako "hvězdní lidé" nebo "hvězdná setba".

Atlantida byla výsledkem spojení, směsí původních pozemských společností a přílivu duší, jež přišly "zvenčí". Vy, ona vlna duší pracovníků Světla, jste se vtělili na Zemi, neboť jste si přáli přinést změnu a pokrok, a protože jste sami chtěli vyrůst z vědomí, založeného na egu, do vědomí, vycházejícího ze srdce.

Po svém příchodu jste se zpočátku uvnitř lidských těl cítili velmi nepohodlně a zvláště. Život v tak hutné fyzické hmotě byl příčinou pocitu útlaku a uvěznění, neboť jste byli zvyklí na mnohem pohyblivější a nestálejší těla s větší duchovní silou. Ve vyšších /méně hmotných či hustých/ frekvencích či dimenzích má vaše psychika mnohem větší přímý vliv na hmotné okolí. Na oněch úrovních můžete něco či přitáhnout k sobě pouhým pomyšlením nebo chtěním. Vaše mysl byla zvyklá tvořit mnohem rychleji, než bylo na Zemi možné. Dalo by se říci, že zpětný účinek na Zemi nastupuje mnohem pomaleji. Takže, když se tu ocitnete poprvé, máte pocit, že jste jakoby zamčeni do pevného a nepřízřivého těla a znejistíte, jelikož vaše touhy a přání se již nadále nematerializují tak snadno a váš vliv na vlastní život a okolnosti vypadá dost omezený.

Byli jste tedy zmatení, když jste dorazili. Zároveň jste měli vysoce vycvičené mentální schopnosti, vyvinuté během předchozích galaktických životů. Abyste mohli vysílat mentální formy a promítat je do jiných živých bytostí, to už vyžaduje značnou duchovní sílu. Vaše mysl byla jako sada ostrých nožů, které měly prokázat svou hodnotu ve zcela odlišných podmínkách. Vaše vycvičená mentální kapacita byla starou znalostí, a vy - vzhledem k vašemu pocitu odcizení a útlaku na Zemi - jste instinktivně zkusili nalézt svou cestu sem prostřednictvím právě této staré vymoženosti. Začali jste tudíž na Zemi uplatňovat své mentální síly. Původně bylo vašim záměrem se spojit s realitou Země skrze své srdce. Před svým vtělením jste věděli, že, i přes vaše impozantní analytické a psychické schopnosti, území vašeho srdce leží ladem a potřebuje osev, malá semínka Světla. Nicméně toto jste "zapomněli", jakmile jste se ponořili do pozemské reality a vaše vědomí bylo zahaleno závojem.

Na Zemi jste přicházeli do styku s pozemskými dušemi, které zde žily jako lidské bytosti, a moc dobře jste jim nerozuměli. Mysleli jste si, že jsou bytostmi instinktivními a barbarskými. Ve vašich očích byly primitivní, byly naladěny na své emoce a instinkty víc, než na svou mysl. Vy jste měli schopnosti a vlohy, jež se lišily od přirozených dispozic lidí na Zemi.

Ačkoliv jste často přicházeli na svět a byli vychováváni jako jejich děti /pokud jste se narodili rodičům s pozemskými dušemi/, postupně se mezi vámi a jimi vyvinula společenská hradba. Díky svým nadřazeným mentálním dovednostem jste vyvinuli technologie, do té doby neznámé. K tomu všemu došlo pomalu a přirozeně. Mluvíme o tisících, možná dokonce deseti tisících let.

Aniž bych zabíhal do detailů tohoto procesu, chtěl bych vás požádat, abyste procítili esenci toho, co se tam dělo. Umíte si představit, že jste byli součástí toho všeho? Umíte si představit, jaké to muselo být, skončit někde, kde jste se doopravdy necítili doma, a vědět: “Existuje něco, co jsem tu chtěl udělat, ale co to jen bylo...? Počkejte, mám k dispozici určité schopnosti a síly.... To mne odlišuje od mnohých v mém okolí... Využiji tyto vlohy, abych se prosadil.“ Poznáváte tento druh pýchy a ambicí v sobě? Vzpomenete si, že patřily vám? Je to typická energie Atlant'anů.

Pozvolna na Zemi vznikla nová kultura, civilizace, která přinesla dosud nevídaný technický rozvoj, jenž ovlivnil všechny části společnosti. Rád bych řekl něco víc o druhu technologie, která se v Atlantidě rozvinula. Jako “hvězdní lidé“ jste si stále jasně pamatovali, i přes závoj zapomnění, že můžete využít sílu své mysli, konkrétně třetího oka, k ovlivnění hmotné reality. Třetí oko je energetickým centrem /čakrou/ intuice a duchovního /okultního/ uvědomění, a je umístěna za vašimi fyzickými očima.

V oněch prvních inkarnacích vám byla síla třetího oka stále ještě velmi známá, byla vaší duši druhou přirozeností. Věděli jste, jak “funguje“. Věděli jste, že hmota /fyzická realita/ má formu vědomí, je vědomím v jistém stavu existence. Díky tomuto základnímu vhledu do *jednoty vědomí a hmoty*, jste mohli ovlivnit a formovat hmotu prostřednictvím vnitřního spojení s vědomím onoho kousku hmoty. Takto jste doslova mohli hmotou pohnout, manipulovat jí pomocí mysli. Znali jste tajemství, jež bylo v pozdějších dobách zapomenuto.

V současnosti vnímáte hmotu /fyzickou realitu/ jako oddělenou od vědomí /mysli/. Pod vlivem moderní vědy jste zapomněli, že všechno bytí má duši: všechno, co existuje, má nějakou formu vědomí, s nímž se můžete spojit a tvůrčím způsobem spolupracovat. Tato vědomost vám byla v oněch pradávných časech samozřejmostí. Ale během období Atlantidy, kdy vaše srdeční centra nebyla plně probuzena, bylo vaše třetí oko převážně řízeno střediskem vůle nebo-li egem /solar plexus či 3. čakra/. Stáli jste na prahu nové vnitřní reality, reality vědomí založeného na srdci, ale díky šoku z ponoru do husté reality Země jste dočasně přišli o své něžné a svěží myšlenky. Nechali jste se svést na zcestí přehnaným používáním vůle ve spojení se silou 3. oka. Měli jste v úmyslu dělat věci lépe ve větším měřítku /“pracovat pro Světlo“/, ale učinili jste tak sobeckým způsobem, s autoritářským přístupem vůči pozemským duším a přírodě.

V dobách rozkvětu Atlantidy existovalo mnoho možností a technologie byly vysoce pokročilé, v některých oblastech dokonce předčily vaše současné technologie, jelikož moc telepatie a psychické manipulace byla mnohem lépe využita a pochopena. Byla možná okamžitá telepatická komunikace mezi různými osobami na velkou vzdálenost. Bylo možné opustit vědomě tělo a cestovat. Bylo usilováno o komunikaci s mimozemskými civilizacemi a docházelo k ní.

Během existence Atlantidy se stalo mnohé možným, ale též se toho hodně zvrhlo. V zásadě existovala hranice mezi politicko-duchovní elitou a “obyčejnými lidmi“, kteří byli převážně z pozemských duší. Pohlíželo se na ně jako na druhořadé bytosti, prostředky k cíli, a byli dokonce využíváni k genetickým experimentům, jež byly součástí atlantské ambice manipulovat životem na biologické úrovni, aby mohly být vytvořeny dokonalejší životní formy.

Pozitivním aspektem atlantské společnosti v té době byla, mimochodem, rovnost mužů a žen. Mocenský boj mezi mužem a ženou, v němž byly ženy během poslední fáze krutě utlačovány, nebyl součástí Atlantidy. Ženská energie byla plně respektována, obzvláště proto, že je přímo spojena se silou 3. oka /intuice, jasnozřivost, spirituální síla/.

A nyní vás vezmu k pádu Atlantidy. Pracovaly tam energie, s nimiž se ještě stále snažíte vyrovnat. Byli jste

významně zapletení do toho, co se v tomto stádiu stalo.

V Atlantidě jste žili z centra vůle a 3. oka. Vaše srdeční energie se otevřela jen zanedbatelně. V určitém okamžiku jste se zamilovali do možností vaší vlastní technologie a touhy po vytvoření dokonalejších životních forem. Využili jste genetického inženýrství a experimentovali na několika životních romátech, a nebyli jste schopni pochopit, *cítit*, že tím vyjadřujete pohrdání vůči životu jako takovému. Ti, na nichž jste své pokusy prováděli, nemohli počítat s vaším vcítěním a soucitem.

Energie, přítomná v tomto stádiu zvrhlosti v atlanstké civilizaci, se konkrétně vrátila ve 20. století v podobě nacistického režimu v Německu. Kruté experimenty a všeobecný přístup klinické chladnokrevnosti k “nižším formám života“ byly podstatnou součástí onoho režimu. Nedostatek soucitu a empatie projevovaný vůči těm, na nichž byly páhány zločiny, nedostatek emocí a strojový způsob “zacházení“ s oběťmi, se podobaly přístupu Atlant’anů. Vyvolává to ve vás nyní pocity velkého zděšení. Druhou stranu toho všeho, stranu oběti, jste viděli a pocítili v dobách po Atlantidě.

Ale za časů Atlantidy jste byli tím pachatelem. Tehdy vznikla konkrétní “karma“. Atlantida je klíčem k vašim “životům v roli pachatele“, k vaší temné stránce. Nevyprávím o tom, abyste se styděli či pocítili vinu, vůbec ne. My všichni jsme součástí těchto dějin, bereme na sebe nejrůznější role a převleky, a takové to je, když *jste v dualitě*. Je to kvůli zážitku a odehrání všech možných rolí, od těch velmi světlých po ty velmi temné. Pokud si dovolíte poznat svou temnou stránku, pokud můžete přijmout, že jste hráli taktéž roli pachatele, budete vyrovnanější, volní a radostní. Proto vám to říkám.

Technologický rozvoj, o nějž jste vy - a jiné skupiny duší - usilovali, doznal v jednom okamžiku tak velkého účinku na přírodu, že došlo k rozvrácení ekologického systému Země. Pád Atlantidy se neudál najednou. Existovala spousta varovných znamení - volání přírody - ale když jim nebylo popráno sluchu, nastaly enormní přírodní katastrofy, při nichž atlantská civilizace byla zaplavena a zničena.

Jak to ovlivnilo vás na vnitřní rovině? Byl to šokující zážitek, traumatická zkušenost. Byl to další Pád, druhý hluboký Pád Zkušenosti.

Během vašich inkarnací na Zemi jste časem ztratili spojení s energií srdce, k níž jste původně chtěli dosáhnout. Silnější než kdy dříve, po pádu Atlantidy jste si uvědomili, že pravda se nedá nalést v *ovládání života*, i kdyby záměr vypadal ušlechtilé. Tehdy jste se opravdu začali otevírat onomu tichému hlasu srdce, jenž vám sděluje, že existuje moudrost, která pracuje prostřednictvím života samého, která nepotřebuje žádné řízení či dohled. V proudu života samotného, v proudu srdce a pocitů, existuje moudrost, na niž se můžete naladit nebo se k ní přidat, nasloucháním a podvolením se. Nejde o moudrost tvořenou z hlavy či vůle, je to moudrost přicházející s vpuštěním širší perspektivy, hlas lásky.

Toto mystické vědění, provázené pocitem pokory a odevzdání, jste pomalu začali vnímat ze svého nitra. Ale ani tehdy nebyl čas ještě zralý na radostné probuzení energií srdce. Za dob Atlantidy na vás padl stín, stín toho, že jste negativně ovlivnili jiné bytosti. Účinky tohoto jste museli silně pocítit a zažít, než mohlo dojít k probuzení.

Opět podniknu další ohromný skok těmito starými dějinami, a půjdeme k momentu vašeho návratu na Zemi poté, co Atlantida zmizela, odplavená vlnami oceánu. Znovu jste se inkarnovali v lidských tělech, vzpomínky na Atlantidu pohřbené hluboko v paměti duše, provázané s pocitem studu a pochybnostmi o sobě samých. Pád Atlantidy vás ohromil a zmátl, ale též o trochu více pootevřel vaše srdce.

Jaký nesmírný pokrok se udál na velkolepých vahách času!

Odmítnuti jako pracovníci Světla - třetí pád do zkušenosti

Příští důležitý cyklus započal příchodem Kristovské energie na Zemi, nejviditelněji představované mnou. Mnozí z vás tehdy byli přítomni nebo zhruba v tu dobu. Pár století před mým narozením jste se začali inkarnovat ve velkém počtu. Vábil vás hlas vašeho srdce, volal vás. Cítili jste, že “tam musíte být“, že přišel čas, abyste podnikli další krok na své duchovní cestě, která se tolik propletla se Zemí.

Příchod Kristovské energie, *můj příchod* na Zemi, jste zčásti připravili vy. Nemohl jsem přijít, aniž by na Zemi

byla přítomna vrstva energie, jež by mne přijala, “zachytila mne“, abych tak řekl. Vaše energie poskytla onen kanál, skrze nějž jsem mohl na Zemi zakotvit Kristovskou energii. Bylo to spojené úsilí, opravdu. Vaše srdce se mi otevřelo, tomu, co jsem představoval. V tom čase jste byli tou částí lidstva, jež byla nejvíce otevřena přijetí lásky a moudrosti srdce.

Uvnitř vás povstala jistá pokora, v nejlepším smyslu slova: podvolení se nevědomosti, nechtění věci řídit či “ovládat“, a skutečná otevřenost vůči něčemu novému, něčemu, co se odlišuje od moci a řízení, něco *jiného*. A díky této důvěře a otevřenosti ve vašich srdcích, jste mne mohli přijmout.

Byl jsem jako paprsek dopadající na Zemi, připomínajíc těm, kdož byli připraveni, jejich andělskou přirozenost, jejich božské jádro. Byli jste mnou pohnuti, tím, co jsem vyjadřoval a vyzařoval k vám z mého vnitřního zdroje, a Kristovská energie vás ovlivňovala i napříště, v onom životě okolo Krista a v životech pozdějších, až do dnešní doby. Ve všech těch životech jste se pokoušeli přinést na Zemi Kristovskou energii, šířili ji skrze rozličné formy učení a léčení. Byli jste inspirováni Bohem a byli jste oddanými pracovníky Světla, pracovali jste tvrdě, abyste na tuto planetu vnesli více spravedlnosti, férovosti a lásky.

V oné éře, éře probouzející se Kristovské energie, jste se vy stavěli proti církvím, jež byly příliš pevně vedeny, proti autoritářským způsobům podrobování lidí. Bojovali jste za svobodu, za emancipaci ženské energie, za hodnoty založené na srdci, v době, jež si toho stále byla sotva vědoma. Posledních 2000 let jste byli bojovníky za svobodu a byli jste kvůli tomu odmítáni a pronásledováni. Byli jste trestáni a mučeni za to, kým jste byli, a často jste skončili na hranici či na popravišti. Z této epizody dějin si nesete spoustu emocionálních traumat.

V oněch sporech a odporu, s nimiž jste se setkávali, byla v činnosti atlantská /a galaktická/ karma. Nyní byly role obrácené. Stali jste se oběťmi a procházeli hlubinami osamění, strachu a zoufalství. Důvěrně jste se seznámili s hlubokou emocionální bolestí z *odmítnutí*. Byl to váš *třetí* Pád, třetí Pád do zkušenosti, a právě ten, který vás přivedl k jádru vaší mise: pochopení jednoty ležící za Světlem a Temnotou, zjištění, co opravdu znamená Lásky. Tento třetí Pád vás dovedl do přítomnosti, k tomu, kým jste nyní.

Dnes, na okraji nového cyklu, v těchto časech přeměny, jste opravdově otevřeni mínění významu Kristovské energie. Ve vašem srdci klíčí moudrost, jež obsahuje a přesahuje protiklady a uznává ten jeden božský proud ve všech různých manifestacích. Vaše láska není pouhou abstraktní znalostí, ale skutečným, čistým a jistým proudem ze srdce, jež dosahuje ven k ostatním a k Zemi. V ostatních nyní poznáváte sebe sama, ať jsou “světlí“ či “temní“, bohatí či chudí, pracovníci Světla či pozemské duše, ať jde o člověka, zvíře či rostlinu. Lásky zakotvená v Kristovském vědomí přemostňuje propast mezi protiklady a poskytuje vám hmatatelný pocit vzájemné propojenosti všeho, co je.

Jako anděl jste kdysi drželi stráž v ráji na Zemi. Od tohoto stavu nevinnosti jste se sami odřízli, jakmile jste se pustili do tance moci s energiemi, jež vám ráj chtěly ukrást. Tímto jste opustili duchovní sféru a vtělili se hlouběji do hmotné reality formy a iluzí. Z anděla se stal válečník. Když jste se inkarnovali na Zemi a šli zažívat, jaké to je, být člověkem, byli jste opět uvedeni v pokušení touhou ovládat věci a vedlo to k pádu Atlantidy a vás jako válečníka. Vrátili jste se na Zemi, abyste zažili rub hry o moc, abyste pocítili, jaké to je, když se stanete kořistí agrese a násilí. Dozvuky této pozdější části cyklu jsou stále přítomny ve vašem způsobu prožívání a vy tvrdě pracujete na tom, abyste uvnitř sebe překonali ono trauma z odmítnutí. Čímž jste prošli celý kruh, až k bodu, kde to všechno začalo. Vracíte se k vaší opravdové přirozenosti anděla, ale nyní již *plně inkarnovaného* anděla, s opravdovou a živou znalostí extrémů Světla a temnoty, lásky a strachu. Jste moudrým a soucitným andělem, lidským andělem....

Cítím k vám ohromný respekt, pro vaši cestu, již jste ušli. Nyní před vámi stojím jako vám rovný. Jsem zde jako učitel a průvodce, ale též jako bratr a přítel. Rád bych vám nabídl svou lásku a přátelství, ne abstraktním způsobem, ale jako hmatatelnou energii přátelství a pochopení. Víím, kým jste. *Nyní se v mé tváři poznejte sami.*

Nacházíte se na konci velkého cyklu času, v němž jste prošli mnohými zkušenostmi. Dnes jsem chtěl promluvit o Atlantidě, neboť poznání energií, jež jste tam ztělesnili, vám může pomoci se dostat do stavu míru a celistvosti se sebou samým. Atlantská energie je energií ohromné mentální síly, kombinované s výraznou pýchou a arogancí. Odvažte se rozpoznat tuto “temnou energii“ uvnitř, odvažte se přijmout, že jste ji kdysi zažívali a žili. Vnímejte, že jste byli pachatelé a viníky a stejně tak oběťmi. Vpusťte-li tento fakt do svého vědomí, otevře se brána k nejvyšší moudrosti, kterou můžete ve svém životě pojmout: moudrost neposuzování. S vědomím své

vlastní temné stránky přestanete posuzovat ostatní, zda se chovají dobře či špatně, nebo i sebe. Všechny důvody k posuzování odpadnou. Soudy ustoupí pochopení a soucitu. Pak opravdu začnete chápat, co je láska, co znamená “práce pro Světlo“. Spojení “práce pro Světlo“ vlastně mylně nabízí představu, že existuje nějaký druh boje mezi Světlem a temnotou, a že pracovník Světla je ten, co s temnotou bojuje. Ale opravdová práce pro Světlo taková není. Ve skutečnosti znamená, že jste schopni rozpoznat Světlo lásky a vědomí ve *všem, co je*, dokonce i když se to ukrývá za maskou nenávisti a agrese.

Jste ještě často pokoušeni, abyste vytvářeli soudy ohledně pozemské reality, např. ohledně fungování politiky či chování lidí k životnímu prostředí. Je snadné říci, že je všechno špatně a připadat si na této planetě Zemi jako cizinec, odcizený a bez domova. Zkuste se v takovém okamžiku spojit s onou energií viníka ve vás. Dovolte si přistoupit k atlantské energii, která je stále tam, v paměti vaší duše, a prociťte, že *vy jste byli tímtež*, a dokonce, že *to bylo v pořádku*. Všechny vaše “pády do zkušeností“ vás postupem času provedou celým kruhem a otevřou vaše srdce esenci Božího stvoření: lásce, tvořivosti, nevinnosti. Vy, kteří jste zažili extrémní temnoty a světla, jste po celou dobu své cesty nebyli nikým jiným, než oním nevinným dítětem z ráje, vyrazujícím s upřímným duchem, nebojácnou zvědavostí a chutí do života. Na této cestě jste se mohli *učit pouze ze zkušenosti*. Pádům do zkušenosti se nedalo zabránit, neboť byly prostředkem, jak dosáhnout něčeho nového a více naplňujícího. Podstatou vašeho putování je dosáhnout moudrosti skrze zkušenost. Proto, prosím, uznejte a ctěte odvahu toho andělského dítěte, jímž jste byli. Všimněte si jeho vitality, odvahy a vytrvalosti na jeho výpravě do neznáma, a pak pociťte svou vlastní nevinnost, dokonce i v té vaší nejtemnější stránce.

Žádám vás, abyste sami sebe respektovali, a to včetně oné temné stránky sebe sama. Jen na chvíli pociťte onu moc a sebevědomí atlantské energie. Má i svou kladnou stránku. Oplývali jste mnoha vlohami. Pozvěte tu energii sem, sem a nyní. Dovolte, aby se vám vrátil onen pocit hrdosti a sebeovládání, a promiňte si ohavnosti, k nimž v minulosti došlo. Ano, způsobili jste jiným bolest, byli jste tam útočníkem... ale prociťte též, jak jste toho začali hluboce litovat, a jak moc jste se do dneška otevřeli skutečnému respektu vůči všemu živému. Pokud si sami prominete, otevřete se radosti z opuštění posuzování. To je důsledek, abyste věděli: jestliže uznáte svou temnou stránku a jste schopni ji sami sobě prominout, nepotřebujete nadále soudit sebe ani ostatní. To je takové potěšení pro vaši duši...

Tak často pokládáte sami na pranýř vlastních soudů. Říkáte si, že je toho tolik, co ještě musíte dokázat. Dnes vás žádám, abyste se ohlédlí a viděli, co jste již dokázali. Buďte si vědomi hlubokého významu své cesty skrze ony velké cykly času. A nepohlížejte na mne nadále jako na mistra. Tuto roli jsem splnil před 2000 lety, ale ta doba je pryč. Vy jste Kristy této nové éry, vy přinesete mír do světa duality a polarity svým vyzařováním míru, jenž sídlí ve vašich vlastních srdcích. Vnímejte, jak jste připraveni na tuto novou roli, a nechte mne, jako svého přítele a bratra, vám jednoduše nabídnout podporu a povzbuzení. Jsme jedním.

(z angl.originálu přeložila Lucka K.)

[zpět na začátek](#)